

אמרו למדבר פסוק שרשימי בכתבים ששעתקתי ממש
בסדר השפלות והסגלות רבים הקדוש
הבעש"ט זע"א דברים שלא כסדרן ובשם אדמו"ר הרב
אבנ"ר שמשעויה הכל בדרך טעו וכביאור הטיב לבן אלפים
כחשך זמנתי מפיו סק' ונפש שכתבתי מה אכתוב אח"כ
לכתוב תבניות היל' :

דורב' סק' מ' אליעזר אביו של הבעש"ט היה דר במדינת
וואלתיא סמוך לכפר' יצ"ה הוא ואחשוו זקנים פ"ח באו
לגלות לעיר ושבו אחוה וצדי' אלהי-מנוח' אל עיר אחרת
לגדוד עניות' נעשית מצד' וזוה היה פדושתי' והוליתו
שצדקים למדי' רח' ק' תקופ' שאין שם יסודים ומכרו אחוה
לשם וישרת את אדוניו באחוז' ושא' חן בעיניו ויפקדוהו על ביתו
ן וקצת פני אדוניו שיקן לו רשות נשבות ולוחט ביום שבת ק'
אזני' את שאלתו . ויפי' פי ארכו לו היתיש' קצב לברות
לגיל' את נשבו ונתגל' לו בחלות אל תדחק את השע' כי
עדיין לריך אהם לטו' ויהי' היום והנס אדוניו
סיה' לו אהם עסק ועטין עם המגל' ויועץ' המלך ויטלו פת
הי' מוכר' א' במחיר ויפילתו אחוה ויגדילו בעיניו ומיד כאשר
בא להסגת' מלא חן בעיניו ונתן לו חדר מיוחד שיבב שם
זל' ה"י מוטל אליו שום שיר' בעולם כ"א כאשר בא המגל'
ומהמלך אזי יא' לקראתו בסעוד' מ' לרחוץ את רגליו כי בן
מנהג השר' הגדולים וכל אחוה משך הזמן ה"י עוסק בחור'
ופל' בחדר מיוחד של' . פ"ח ה' להמך אחי מלחמ' גדול'
ושלח אחר היועץ שיימיעו קר' שיהי' עכסבי' המלחמ' המגב'
וסמשתים . ובס' ה' קתי' לעמוד פלג' . לא יכל לעמוד על
אחייתו הדבר א"ל לעשות . ומלמל' אחר' קתי' אחימה על
המשנה אשר לא יוכל לעמוד בעת הר' . וקל' המשל' סר ונתן
ג' ונתן וכשבא לביתו הלך הרב מעשר' א' לקראתו בסעוד' מ' מ' מ'
וירחן רגליו כדרכו ולא קיבל ושעב' על מכתבו בפנים זועפי'
ויאמר הרב אליו אדוני מדוע פתך זועפים ספר ר' לי . ויגער
בו המשנ' אבל בדיוטו משרת נתמן לאדוניו וסודן בסדקו
השליך נשבו מנגד ובה אליו פתח' שתיים ע' אחרת בשמח' רבה .
לספר לו כל המאורע . ויאמר לאדוני הלא לא לקיים פטרותם
כי ה' איש מלחמ' אתי אהתי' הספק' ואשאל מהש"י על רוח
דתי' ר' י"ח גל' רוח . וישאל ע"פ שאלת' הלב . וישיבו' כל
אופי' המלחמ' א"ך ישי' הכל כאשר לכל ביחוד הע"ב . ויהי'
למחרתו בא אל אדוניו ויספר לו כל עתה ה' שבורכו מן
השמים ויטע' בעיניו מחדו מחדו כר' אל המלך בשמח' רבה .
וישן ויאמר אדני המלך זאת העל' הטיול' . ויספר אליו הכל
כאשר לכל . וכאשר שמע המלך את כל דברי המשנה ויאמר
הינך הנה זו העט' הוא מפלא וישן וזו שכל אטשי' אם
לא תאחי' אלהי אשר הופיעו עליו די מדרהון עם כשרא' לה
אחתי' את לביסך מרות העומתה והנה אני דיוסף' שאיך
איש אלהי נשום אופן חן וזאת כ"א שאת' מכתב' והוכרת

המשנה להורות על האמת ולספר בו כל המאורע (ובכתבים
כ' בז"ל פ"ח נעט המלך עם חייליו ובספירות ללחום על
חוקת או ויהי כזאת וקטקטן בעיניו ויאמר המלך הנה היום
רד מחדו וחוק' קטני ליון פה מרחוק קלת ובצקר ב'השכמ'
לא נעריה את כל אנשי מלחמתיו כי בעטע עם נחפסנה
והנה הרב היל' היה ג"כ מלא על ספינה א' . והודיעו לו
בחלט שילך ויאמר אל המלך שאל יקר בעיניו מלחמ' הזאת
כי יאבד הוא וכל חילו . כי הנה יש סביב העיר עמודי
ברזל בכל סביבות העיר ואל' להגיע עם בספירות כי
מיד יתהפכו הספירות כ"א דרך מבוט העיר ויגלו לו גם
דרך הישר בסמינים מובטקים שלא יתעו בדרך והמלך קם
בצקר בזריזות עם כל ממונהו והתחילו לעורר את המלחים
שיזעעו עם הספירות . והרב היל' לא רצה לשת' ואמר
יש לי דבר סתר עם המלך . ומיד גלחו אחוה ויחליפו את
שאלותיו ויבא אל המלך בספינה קטני' ויבשר למלך את אשר
גילו לו מן השמים ויאמר למלך אם אין אהם מאמין כי
ישלח המלך ספיל' קטני' עם חיילי' מיתח' ומר' מה יחי'
בסופה וישע' המלך כן וכאשר באה הספי' אל מקום העמודי'
מחפס' הספינה ומאבדו כל האנשים אשר היו בה . ויאמר
המלך איך עורו עמך מה לעשות ויאמר לו הרב יש דרך
ישר כסוף אבוח' העיר אשר אהתי' עובדים בה
ויורכו הסמינים ויעשו כן ואללוהו המלך ותפס את החוקת'
הכל ע"כ' ויגדלוהו המלך להרב היל' ויעשוהו לשר אבא'
מלחמתו כי ראה בעונת' פקידה כי ה' אחוה וכל אשר הוא
עושה מלחמ' ובכ"מ אשר שלחו המלך ללחום מלחמתו היה
מלחמ' מיוחד והנה בחוק' ק' נפל לו בלבן מה יתח' בסופו
אולי עתה העת לברות אל נוקינו' ויגלו לו מן השמים שעדיין
לריך אהם להיות במדי' זו ויהי' היום וימת המשנה וישם
אחיו המלך על מקומו להיות וישן למלך כי מלא חן בעיניו
וישן לו ללשה את בת המשנה אבל הרב לא נגע בה בעיני'
וראה על המחבולות שלא ישב צדי' ואף שדמנת אחי' עת
שהוא צדי' לו לא נגע כלל . והנה במדי' היל' לא היה
רשאי' שום יהודי לרדו עם ובשמאלו אחי' יהודי אחת דמו
להיות והוא היה קרומה שנים פ"ח אמרה לו אשמו מה מוס
נואחתי' כי שלא נגעתי' בך ויחן אהתי' עמי כדרך כל הארץ
ואחרי' לה שבע' לי שלא חגל' לשום אדם ואומר לך האמת
תשבע' לו ויאמר לו יהודי אהתי' ומיד שילחה אחוה לרא' עם
כ ק' חכב' רב מיוחד אבל לשנים' שללו אחוה בדרך ולקחו כל
אשר היה אצלו ובסירותו בדרך נגלה אליו אהתי' זל' ואמר לו
כזאת זה ויולד לך בן שיאיר עיני' ישראל ועליו יקיים ישראל
אשר כך אהפאר ובה לביתו ומלא את אהתי' שה' בע"ה בתי'
ומלד להם הבעש"ט לעת זקנות' שהיו שנים סמוך גמחה
שנה (ואחרי' הבעש"ט שלא היה באשרי' להמשיך שמתו כ"א
כאשר כלת מאחוזתו) ויגדל הילד ויגמל והגיע עם אחי' היל'

קתל חסידים

למנו ויחקה על זרועו ויחמר הכה את רואה שח' חאיר נרי
ולא זכיתי נגדל חוקך . אכל אחיבי בני זחא זכור תזכור כל
ימך שח' חקי לכן לא תירא ממוס דבר ובטח אדמו' שמעתי
לקרב עפי דרך הטבע ב'חאמו'ל' סווא דייקא ד'אבוה
ואימא כ'ס' בן זקונים כי כהי יעקב אהב את יוסף כי בן זקני'
הוא לו ולכן הסתקברות ב'ימס' ג'גה מ'אוד ב'מ'ס' ב'וס'ק'
ולכן גם ב'כאן מפני גודל הסתקברות הגם שהטבע'ע' סיה
עדיין יולד קטן מאד מפני הסתקברות האימתי נקבעו כדברי'
ג'לבו ויהי אחרי פ'עירת א'ביו ויגדל הילד והנה א'ביו העיר
מפני ס'קירה נכח א'ביו מאד בעיניהם גמלו חסד עמו ויחמו
אורו ל'ילמד שילמדו עמו והאלהי בלמודו מאד אכל מפני
שדרכו סיה ללמוד כמה ימים א'ביו לברוח מב'ל' הספר
ויחטפו חסידיו ומלואו אורו וישב ביב'ר ש'ואה מב'ל' הספר מפני
ש'ואה יוסף ואין א' משגיח עליו הוא נער משולח והביאו
איתו עוד הפעם להמלמד . וכן סיה כ'פ' הוא בר'ח אל העיר
להסודד ג'ס עד אשר כ'סמך סמוך נחקרר הדבר ומתיאשו
מלגון אורו להמלמד . ויגדל הילד שלח כ'ר'ך הס'ר'ך וישבר
א'ע' להיות בעלגפ' להולך והביא חשב'ד אל בית התלמיד
ולשולין לבס'כ לאמר איש'ר' וקדושה ואמן בקול נעים . וז'חא
סיה עבודה ע'ת ע'ת ס'ב'ת ס'ק' עם חשב'ר' ש'ואה מב'ל' ס'ואן זו
חוקא וכל ע'ת ע'ת ס'ב'ת ס'ק' סיה מומר ע'ת'ס' בקול נעים
ובחשך רב וישמע למרוחק כי ע'דוהו עלה למעלה והי' כ'ר'
גדול למעל' כמו מס'סיר ס'ס'ו ס'ל'ים ח'מ'רים כ'ב'א'ק' והי'
ע'ת ר'אן גדול למעל' . ויבא גם השג'ן כ'וס'ס' כי ס'ב'ן עד
ס'ב'ן הד'ב'ים מניעים ונתיירא לגפשו פן יגיע הע'ת ש'תבלע
מן הס'ר'ך ויתלבס השג'ן ומכ'ס'ך אחד ויהי ע'ת ס'ל'ת' הבטע'ט'
ע'ס ס'ס'ג'וק'ס' בחשך רב וקול ימ'ר א'ף נעים נ'ת'ד'ן ס'מכ'ס'ך
לח'ס רע'ס ס'ק'ר'ס' וז'א'ק'ול'א'ק' וישל עליהם וימוס כולס
מש'חדו ויס מה'ס שפ'לי לחול' ר'ג' ויחבטל ח'מ'מ'ד . ויהי אחרי'
כן ויזכור הבטע'ט' על ג'דרי א'ביו ז'ל ש'ואה יירא ממוס דבר
כי ס' ח'תו ויחוק כ'ס' א'ס'יו ויך אל הבטע'ט' א'ב'יהם כל
ס'וקות וידבר על לבס' וימ'ת הילדים על ידו כי הוא יעמוד
עליו ויכ'רנו בט'ס הי' א'ב'יה יבטלו כ'ב'ב'לו ז'ל ח'ש'ר'י א'ר'
הוא גדול מאד וישענו ל'ב'ר'יו ולקח ב'ידו מקל טוב וז'חא ויהי
כ'אשר הלך ע'ס הילדים כ'שיר בקול נעים בג'ל ור'קן כ'פ'
עליהם ח'ת' י'דוע ויך א'ליו ויכ'סו על מל'חו וימ'ת ולמ'ח'ס'ו
מ'ואל ש'ס'ט'ר'ל ס'מכ'ס'ך מוטל כ'ב'ל'חו ל'ר'ך מ'וא נע'ש' ס'מ'ר'
ל'ב'ס'מ' וק' ס'יה דרכו כ'ז' ס'ס'יו ויש'בי כ'ס'מ'ד' ט'גור'ים ס'יה י'ס'
וכ'ש'ט'ו ס'ט'גור'ים א'ז' ס'ט'יר א'ע' וע'ב'ד ע'ב'דוהו עבודה ת'מ'ס'
עד ש'בא הע'ת ש'ינע'ר כ'ר' א' חזר ל'יס'ן ע'ב'דוהו ע'ס' ס'ה'וא'
י'ס'ן כל ה'ל'ל'ה מ'ר'י'ס' ל'ס'פ'א :

שמעתי מהרב סק' ר' שמעון מירב דק"ק ראשק"ב בן הרב
סק' דק"ק מולנא מנשה שבי' א"ס א' ונקרא שני
ר' אדם וממני ב'וא הכתובים להבטע'ט' כי ב'א ס'א למערה אחת

ומא' ע'ס כ'ת'בים ש'ס'ס ר'וס וס'ר'ין ד'אורי'ת'א ס'י'א ב'יק'ס ר'
א'ד'ס ה'ג'ל א'ח ה'ק'יס'ר ע'ל ס'עודה א' וס'ב'ע'ת'ו לו ה'ק'יס'ר ו'וא'
ס'יה ד'ר כ'ב'ית ק'ט'ו מ'אד וס'פ'עודה הי' ש'ר'ל'ס וי'ך א' ה'ס'ב'ן ס'עודה
כ'ע'ב'ל מ'לך א'ר' ויהי וה'כ'ה ס'ני ש'נים כ'ב'די כ'ס'חוק ז'מן ו'ס' יב'נה
מ'ל'מ'רים נ'ד'ל'וס וע'ש'ה ע'ל'ו'ת ס'ל ז'ס'וכ'ית טוב ס'ק'ר'ין ק'ר'י'ט'ע'ל טוב
ו'מ'וד'ר ו'ע'ל ע'ל'ו'ת ה'ול'כ'ר'א'ח'ת ס'מ'יו ו'ד'ים מ'ק'ו'מ'ס'ט'ים כ'מ'ס' ה'ג'ל
ל'כ'אן . ול'כ'אן ו'י'ס'ין ק'ך ד'ג'ט'ין ר' . כ'ס'ף ח'ב'ד ו'א'כ'י'ת'ה ו'מ'ש'ק'ל'ת
ו'מ'ס'ר'ח'ס' ל'פי כ'בו'ד ר'מ'לך ו'ס'ב'ע'ל' ס'מו'ן על א'י'ס' ו'יס' ש'י'ב'א מ'לך
ה'ג'ל לס'עודה וע'ל ו'יס' ז'ה ב'יק'ס ר' א'ד'ס ה'ג'ל א'ח ה'ק'יס'ר לס'עודה
ו'נ'ס'ע ה'ק'יס'ר ה'ג'ל ע'ס כל ש'י' מ'לוכ'ס' ל'ר' א'ד'ס ה'ג'ל ע'ל ס'ט'עו'ר'
ו'הי' כ'ת'וך ס'ר'י מ'לוכ'ס' ס'ר א'ח'ד ע'ו'ש'א י'ס'ר'אל מ'אד ו'כ'ל'ה ל'ס'ח'ו'ת א'ח'
ה'ק'יס'ר ס'ל'א י'ס'ע א'ל ס'ט'עודה כ'י א'י'ס' לו כ'ו'ס'ת ש'ר'י'ע ס'וא'ת לו
ל'ס'ע'ר'ין ו'ל'א ס'עודה-ה'ק'יס'ר ל'ה ע'וב א'ל'יו ו'נ'ס'ע ז'כ'ר'ך פ'י'ת'ה א'ח'
כ'י'כ' ס'י'ח'ו'דו ל'ח'ט'ה ה'ק'יס'ר ו'ל'א ש'מ'ד א'ל'יו כ'י'כ' ו'א'ש'פ'י'כ' ס'ל'ה כ'ר' א'
ל'ר'א'ו'ת א'ס ה'כ'יו'ן מ'ס' לס'עודה ו'א'ס י'ס' מ'ק'יס' כ'ב'ו'תו ו'ב'א ע'ש'ל'ו'ת ו'א'מ'ר'
ס'ב'ית ק'ט'ן י'ס' לו כ'מו ס'ה'יה מ'ק'ו'ד'ס ו'א'ש'פ'י'כ' נ'ס'ע ה'ק'יס'ר ו'כ'ס'ב'א
כ'ת'וך ל'ע'י'ר א'ל'ל'ה ע'וד ע'ל'יו ח'ל'ס'י' כ'ס'ו'ב'ה כ'ר'ל'ס'ו'נה ו'כ'ס'ב'א ה'ק'יס'ר'
ל'ח'ו'ס' ס'ד'ר ע'ס ר' א'ד'ס ר'א'ה ס'ל'ס'ר'ין ג'ד'ו'ל'יס ו'ח'ז'ר ג'ד'ול' ו'נ'כ'ס'ו
ל'ח'ז'ר ע'ס ס'ר'יו ו'ע'ב'דו ו'מ'י'ד ל'ק'ח ס'ט'ע'ב'ד'ים כל ס'ט'ו'ס'ים ל'ע'ש'י'ר'
א'ח'ס כ'ר'פ'ח'ס' ו'ע'ב'דו ה'מ'ס'ר'ח'ס' כל א'ור'א על מ'ס' ש'נ'ת'מ'נ'ה ר'ק'
ס'ש'י' כ'ל'ס' א'ל'מ'יס' ו'א'ב'לו ו'ח'תו כל ע'וב ו'א'מ'ר ל'הס' ר' א'ד'ס א'כ'לו
ו'ש'חו כ'ר'ע'נ'כ'ס' ר'ק ס'ל'א י'ק'ח א' מ'כ'ס' מ'כ'א'ן ע'ו'ס כ'לי מ'ס'ל'ים .
ו'א'ח'ר'י א'מ'ר ל'ר' א'ד'ס כ'ר'ל'א' מ'ה ש'י'ר'ע'ה י'א'מ'ר ל'פ'ני ד'בר ז'ה א'ני
ר'ע'ס ו'י'ת' י'דו כ'כ'ים כ'ב'ג'ד'ים ס'לו ו'י'מ'א'ל א'ח'ו'ו ל'ד'ב'ר ו'ה'ס'ח'ו'ת'
ה'ק'יס'ר ו'א'מ'ר ד'בר ו'מ'אל כ'כ'ים כ'ג'ד' ס'לו ו'כן ע'פ'ו כל ש'ר'י מ'לוכ'ס'
ו'כ'ס'ב'ע'ת' ל'א'ח'ו'ו ס'ר'י ס'ו'ל' י'ס'ר'אל א'מ'ר כ'י'כ' א'י'ס' ד'בר ו'א'מ'ר לו
ס'יס' י'ד'ך כ'י'ס' ה'ס'ג'ד' ש'לך ו'ס'כ'ח'ן י'דו כ'ס'ח'ן ר' א'ד'ס כ'י'כ' כ'ג'ד' ס'ו'פ' .
א'ח' י'דו ו'ה'ו'א'ת א'ח' י'דו מ'ס'י'ק' ב'ט'א'ת א'ד'ס ו'י'ס' ס'ק'ר'ין ג'ד'ול'
ו'ז'ו'ה ה'ק'יס'ר ל'ר'ח'ו'ת א'ח'ו'ו ל'ח'ו'ן ו'ר'ת'ך א'ח' י'דו כ'מ'יס' ו'ל'א ס'ו'ע'ל'
ו'ה'ס'ח'ו'ת ל'ס'ח'ק'ן ל'פ'ני ר' פ'ר'ס ו'י'א'מ'ר לו ר' א'ד'ס א'ח' ק'ט'בל ע'ל'יך
ס'ל'א ח'ס'יה י'ז'ר ס'ו'ב'ה-י'ס'ר'ל כ'י'ט'ב ו'א'ס ל'ז'ו' י'ס'י' י'ד'יך ו'מ'ס'נ'ס'ים
י'ס'ח'ן על י'ד'ך ו'ב'ז'ה ת'ר'ח'ן ו'י'ע'י'ל לך ו'כן ס'יה ו'ה'ק'יס'ר נ'ס'ל ס'ג'י'
ס'ט'ו'ת מ'ק'א'ר'ע'נ'ך א'ח'ד ו'ס'מ'ן כ'ח'י'ק'ו ו'א'ח'ד נ'ס'ע'ת ה'ק'יס'ר ג'ע'ל'ט'
ס'ט'ע'ל'ר'ין ו'ל'א נ'ס'ח'ו'ו כ'י' ח'ס' ס'ני כ'ו'ס'ת ו'מ'ה ס'ט'ו'ת ו'ס'ח'ו'ת
כ'ל ס'ס'כ'ו'ת ו'ח'ו'רו ס'ט'ע'ל'ר'ין ה'ג'ל כ'ע'ל'ו'ת'ו'ת ר'ק ס'נ'ח'ס'רו ס'ני כ'ו'ס'ת
ו'מ'ה ס'ט'ע'ל'ט' ו'ס'כ'ס'ב'ע'ת'ו'ת ה'ג'א'ו'ש'ע'ן ל'ה'ק'יס'ר ס'ל'ה א'ג'ר'ת ל'ס'מ'לך
ה'ג'ל ו'כ'ת'ו'ב כ'ת'ו'בו י'ס' א'ז'לי י'הו'די א' ס'ט'ב'יה ל'ט' ס'ט'ע'ל'ר'ין ש'לך
ו'א'ט א'כ'לו ס'ט'עודה ס'ס'כ'ו'ת ו'ל'ס'י'מ'ן א'ני ש'וא'ל כ'י' ס'ני כ'ו'ס'ת ו'א'מ'ר
ס'א א'מ'ר'ה לו א'ש'מו ל'ר' א'ר'ס ע'ד מ'מ'י כ'ע'ט'ר כ'ע'א'י ו'ח'ק'א' ו'א'מ'ר
ל'ה מ'ס' כ'ע'ט'ר'ך א'ז' כ'ג'ד ס'ט'ע'ל'ר' א'ז' כ'ג'ד ס'ט'ע'ל'ר'ין ק'א'מ' . י'א'ול'
מ'ן ס'ט'ו'ס' י'ס'ע'ת כ'מו ס'ז'ר'ה מ'ק'ס'ף ו'ה'ל'כ'ה א'ל ח'ד'ו ו'ל'ק'ח'ה מ'ן ס'ט'ו'ס'
י'ס'ע'ת כ'פי ר'עו'ת ו'ה'כ'י'ס'ה ל'ב'ית ו'ס'ט'ע'ר'י כ'ה ס'ט'ח'י'ר ו'א'מ'ר ע'וב
ל'ט' ל'ס'ב'ול א'ח' ס'ט'ע'ל'ר'ין כ'ע'א'י ע'מ'ל'ת ע'ש'ח'ס' כ'ן ו'ה'ס'ח'י'ר'ה א'ח' ה'י'ס'ע' .
ו'ה'וא ע'ש'ה ס'ל'ה ח'ל'וס' ל'מ'י ל'מ'ס'ור ס'כ'ת'בים ס'לו ו'ה'ס'י'בו ל'מ'ס'ור
ל'ר' י'ס'ר'אל כ'י'א מ'ע'יר א'ק'ו'ס' . ו'ק'ו'ד'ס מ'ו'ת'ו'ת ע'ס ל'כ'ט'ו י'ח'ידו ס'יה י'ס'
ח'י' כ'ת'בים ס'ה' ר'ו'ין ד'אורי'ת'א א'כ'ל א'י'ק' ר'א'וי ל'הס' כ'י'א ס'ח'ק'ל כ'ן
א'ח'ר ע'יר א' ו'ס'מ'ה א'ק'ו'ס' . ו'ס'ו ו'י'מ'א'ל א'ח' א' ס'כ'נ'ר'ה י'ס'ר'ל ס'ה' ס'וא'
א'לי'ש'ור ו'ה'וא כ'ב'ן י'ר' ס'ני'ס' ו'ח'מ'ס'ו'ו כ'ן א'ח' ס'כ'ת'בים כ'י ס'מ'ה
ס'י'ס'ים ל'ש'ר'ט נ'ש'מ'ו'ו א'ס ח'ת'וב'ה ש'ל'מ'ו'ר- ע'מ'ך ס'ר'י ס'ו'ב' . ו'יהי
א'ח'ר'י ס'פ'יר'ת' ה'כ'ב' מ'ן א'ר'ס ה'ק'ב' כ'ג'ו י'ח'ידו ס'יה מ'ו'ס'ל'ת ג'ד'ול'
כ'למ'וד

קול חסידים

גלמוד ומושלם בכל המעלות לקח עולה" הם טובים וכמעט מעיר
אמר עד שטיעו לעיר אקום. ומלאכסן אלף ס'ח' וישאלו מאין
אהב ולכן אהב הולך כי לפי הכרעה אין כוונתך לזה מנון.
ויבט כי הוא אבי המנוח ז"ל היה זרוע מפורסם ואם עלי לפני
ו התלוצחו לטעם אהב עם ק"ק אקום. ומובדק את לקיים על דבריו
ומיד והחיה לו לטעם שהיו לפניו כמה שרדוכים ומתקד עם נגיד
א' כי הוא חן בעיני כל רוחאי. והיה אחרי החתונה החתול לחפש
אחרי האיום שהוא מבקש. ולא מנא כ"ל את ישראל שהוא משרת
בביתא"י. ואחרי שהתקבל עליו בניגא פקידא נראה לו שאלין
חובו כדבריו ויכול להיות שהוא האיום שהוא משרת ויאמר לחותנו
הנה בדביתא קאם עלי הבלגלול ולא אוכל ללמוד. וישענה נא מע"ל
לי המחיה קאנה בביתא"ד שאוכל עם ללמוד כבוד ובמקום רינה עם
התקלה וכונתו היה שיהיה מתי עמו חסיד כבדי שיעמוד על
גוריו ולא אחר חותנו למעט הדבר כי יקר הוא ממודו בעיניו
ויעם כן. ואלו הם ש"ס שיתר את חתנו ז"ל הרב ועודו זה יבא
לו וכן עשה ס"א בלילה שיהיה כולם עשה חן הרב א"ע כאלו
הוא ז"ל הן. ויעמוד הבעש"ט על עמדו כדרכו על התורה עול
העבודה והכחין אותו פסע וחסים. בלילה נ' עמד הבעש"ט ולמד
ובתוך כך יטן בבעש"ט יעבור ז"ל הרב לקונטרס אחד מהכתיב
וינה לפניו ושם א"ע עוד כלילי הוא יטן. ובאשר נבחר הבעש"ט
וראה את הקונטרס מודע מאוד ולמד אותו וזניעם בתוך חיקו.
וכן עשה ז"ל הרב עור בלילה אחרת עד שראה כבירור שזה הוא
האיום ש"ס ע"ל אביו למסור לו הכתיב ויקרא לו ויאמר הנה
אזני אבי ז"ל הנה לו הכתיב אלו וזהו עלי שמתאר לך. והבט כל
הכתיב אבי לפניך א' ויהי אח"כ יחזיק ז"ל הרב נלוחם עלי אבי רוצה
שמתלמד עמי ויבט לו טוב ויהיה אלף בחנאי מלא ידע שום ב"א
ולתקן ולא היה נכר מתק שום תומרה. כ"א החטה עלי למרת אחרך
במקום וזו יבט. ויהי אח"כ יחזיק ז"ל הרב נלוחם עלי אבי רוצה
כמה פרישות ויהיה א"ע מאשר להביט חזן לעיר א"ע בית לבד ואשם עם
כל התורה ועל העבודה ויעם כן. ויבטק את חתנו שיתסר את הבעד
ישראל ב"ב ע"ל לוחא מפורסמת אותו בכל שיתפרק לפלותו וישען כי
א"ע נכבד ממוד ובאשר ראו אביו הקהילה שמי' ישראל למד עם
ז"ל הרב אמרו שבודאי זכות אביו גרמה לו שיעבד לו הרב לבאן
ויקריבם ויבט כהכתיב הי"ל' היה קבלה אחרת ונס ויהיו לו
אשם אלף לא אחרו לה הימים וממה אחרו הי"ל'. ובאשר נכבד
ביתו התבודדותם עם למוד כל הטרך בעש"ט ופוסקים וגם כל
כתיב יקודם ויבט כהכתיב הי"ל' היה קבלה אחרת ונס ויהיו לו
משמיות עם ב"ב ק"ק ז"ל היה א"ע הבעש"ט ואמר כי א"ע החורה
כבדי ש"ב"ס איהו דבר ויהיה אותו הבעש"ט חסיד כי א"ע נעשה ח"ו
בבונה אל יוכל להיות ככונה ח"ו חסיד הערר אחר פרה ויאמר
אותו יום יום עד שלא יוכל להשיב את אביו ויעמנו הספקה משנה
לשנה. וישו סבילותיו וראוי ויבטאלי ש"ק כוונת ידמות ומ"ד
נעם הבעש"ט ויו יבט. ופתיחו וירד ש"ק כוונתו שיתקן שיתקן על
הערר לכן אהב שהתחבר בעיניו כולם לחסיד גדול לך מהרה
ותתקן ולכל העיר שהמה יתלו את נפשם כי מהרה שיתקן העיר
וכן היה. ויגדל האיום שהיה בעיני כולם ל"א א"ק' ולבט משה
ויהי אחרי כי ארבו לו הימים ויפטר שנית מהבעש"ט שיריד את
ער התורה ויבט הבעש"ט ע"ליו א"ע הפלדן ע"ל מהה ימים עד
שהתכבד למעט רגלנו והתענו שהתקן כ"ל ויהי ב"ב"ק' כלשם
מוטו כוונתו הידועות ולפני הבעש"ט אהב כי בעבוד זה נגזר
על שתיני מיתה בלילה זו. אלף זאת התקנינו א"ע מתחוק על
עמנו לבין כוונת כל הלילה שלא לפסוע פסע שיהיה אתה

פסקה

קהל חסידים

הפתח והיה סגור הרב מוהר"ג שמואל איש עני ויקח פטופה ורצה ליהן לו ויאמר דבר סורי לו עמכם וילך עמו לאחד אחי ויראה לו את הגמלים ויאמר לו כמה את אחי. ובאשר היה הרב כהל' את האים וכסוהו וכדורו תבנהל מאל ויסחוטם על המראה מה זאת עשה אבני זל' ויקבל לחמוהו ויספר לה את כל המאורע ונשכח אבני זל' ויאמר שצבט עשה זאת אחי להפריד חסידיו ובודאי עשה' יאה זאת אולי יפיק מיני' זרעה מעלי'. ויעשו כן ויבניו זמן החסונה וקודם החופה אמר הצעש' שרלוט שמקודם ידבר עם אחשו כמארז'ל וידבר עם אחשו בצטר ויגלה לה האמת הליך ומה הכל כאשר לכל ויסבט אחיה שלל חנהל מה כלל ואף שבערבו עליהם עידן ועידתיו אשר היהו נדחקות גדול. והנה אחר החינה רצה הרב מוהר"ג ללמוד עמו אולי יקבל אחיה ד"ה אבל הוא הסחיר הדבר כאשר אינו יכול לקבל ממומה ויאמר הרב לאחוטו הנה בלמות הוא לי חרסה גדולה מאיך ואם חרזה להתגרם ממנו הרי טוב ובאם לאו אזי אקנה לך סום וחשט עמו לגור באשר תגורו כי לא אכול שאר עמי חרסה והסכימה לדבר וללבו באשר יהלכו ויקבע לה מסע לגור עם הואו הליך להסודל בין הרים גדולים הקרול נגור. וזה היה פרסמה כי ז' או ג' שבעות היתה צאה אליו עם הסום עם עגלה והיה חופר טיפ. והיא הצליחה לעיר ומה היה לה פרנסתה והצעש' היה מתעטט המיד בהספקות גדולות וכאשר רצה לאכול היה חיסר גומא בליך ונתן להם קנה ומלת והיה נהנה ממים החמה זה היה כל מהלכו אחר תעניתו. וכל ימיו היה בהתבודדות ומטה הסרים היו חסידים גדולים עד מאוד וביניהם גיא עמוקא ובלי מדרון כ"א ארץ גיחה היה רבו. פ"א נכנס בעומק התענוגות והיה הליך על הסרים ומלך אחד על הר סטיני היו עומד ללכטים הוללים וספרו אורו ערותו שמואל הולך לטוף הכר בעומק המחשבה. אמרו בודאי יסוג לגיא והיה לו ריפוק איברים ח"ו ובפאה סמוך לגיא נתקרב הכר השני לפניו ונעשה מפור והליך למרחוק ומתקן עמי הסרים ממקום ובחירתו כשכא סמוך לגיא נתקרב הכר הא' להבירו ונעשה מישר. וכן היה כמו פעמים בהלכו ובחירתו ורואי כי הוא איש אלתי בצורה אחרת ומה היה עמו ויבאו לפניו ויספרו לו כל הנאורה ויאמרו הנה צבינו ראינו כי איש אלקים אהל לכן בקשיתו שתהפלה עזריתו ש' צלח' ה' לך דרכה אשר האמת הולכים תמיד למסד את נשקותיו ויאמר להם הצעש' אם תשבעו על שלל תשבעו ביחודי ולא תתנו אוחה אזי אעשה כדבריס ויסבע על הדבר הזה. ויהי מאז ומלואה אם היה להם אחר ריב אזי עשה ביניהם ויבאו לפניו והוא עשה ספרה ביניהם. פ"א באו שני נזילים לרין לפניו ולא נשכח הספק עשירי א' מטה ויאמר בלבו הנה כאשר הצעש' ער א"ל לו לעשה רע אבל כשהוא יסן אמלה את רעוני להרונ אורו וכן עשה כשען הצעש' צה הגוף אליו ובריה את הקידום להתוך את רחשו ומיד חטפו אותו ואלו היו יודע עמי ומה יוכו אורו ממה אכריתו תחורה ופגעים כמעט שמתור צו נשמתה ויס' כח הדבר גל היה צו וייקן הכ' צ' וירא את המונה לפניו מלונך דגם ותחורה ופגעים וישאלו נני אחשו וני עשה לך הדבר הזה ולא היה צו מה להשיב לו דבר וילך הצעש' לדבר ולחחרו כשעב מעט לחיטו אז ספר לו הגולן כל המאורע.

פ"א באו הגזולים אליו וחזירו אדויתו הנה אחשו יודעים לך קרסה לילך אל א' דרך מערות ומחילות אם רעוק לך אחשו ואתם כהים מביקשם לפניו דרך' אחר קלך צה ויזאל ללכת אחת והנה מביקשם בדרך היה גיא אחד

ש"ח"א בשום אופן להוליא משם הסוכים והקין להו גיסו מוהר"ג וירא כי נרעם לרה אם יעלה אותו לכפר להביא עבדים שזולתו הסוכים הוא יק' למוקם שלבו חפץ. כי לא היה מחזיק אותו נכד דעת ויוטב צעיונו שהוא יק' למאז אשמים והוכרה נירד מהעגלה להרפס והעיט והלך לחיה כפר וזר. משם עם כמה אשמים להוליא הסוכים מוהרפס והעיט ובהליכתו ראה והנה מוסע גדרו ויאמר מי הוליאך משם וישב לו אני הכחי פעם אחת הסוכים ויאלו חויק ומיד בנחה ויאמר הרב מוהר"ג הנה גם זלח השירות ח"ח לקבל ממנו כי לא יעלה לכל מלאכה :

י"ד אחרי קטער הרב מוהר"ג שציינו חיה כפר בשיפדנס שם ושם קנה שלימות רב כי צה לעלמו בית ההבדלות ביער ובס היה ומתפלל ועומד כל הימים לרבות הלילות כל השבוע רק משבת לשבת באו לבינו וסם היה לו ג"כ צדי לבן לשבת והי' ג"כ בית המרחץ וזים העבילה ואשמו הי' עסוקה צפרנכה והי' שלח ברכה והלחה במעשי ידיה , והיו מכניסים חורמים לאכול ונהשקו ס כצבוד גדול וכבבא חיה אורח חיי הוא בולחם אחריו והוא בא ומשמש לפניהם ולא ידעו ממנו דבר . והנה דרכו הי' שבבא לעיר על ר"ה היה בער כל הודש . פ"ח בשה"מ הוכות ראה הרב מ הרב ג' ח"י מניח תפילין וזרכו הי' להסתכל בכותל מזרח דוקא וישאלהו מדוע חייך מניח תפילין היום והשיב כי ראייתו בפקדי עייץ שכל מי שמוניח תפילין בשה"מ חייב מיתה ויקלוף הרב מה על זה כי היא מורה ובא מספרי אשכנז ויכול להיות מהו מני ידע מה שביחס והלך עמו להרב דקהלה שיאמר לו דברי מוהר" כי היה מוחזק צעיינים לירא שמים אלא שאין צור ירא חטא . והרב היה איש לדיק גדול מאד . ויהי בשב"ט לבית הרב שנק ר"ג אח המזוזה והבעש"ט המה ידו על המזוזה ולא נשקה וירגז הרב מוהר"ג עליו גם על זה וכשנכנסו לבית הרב הסיד הבעש"ט אח המכוה וראה הרב אור גדול וקם לפניו ואז השיב המסוה על כניו וישב הרב וקן עשה כמה פעמים , ומתהלה הרב מאד כי לא ידע מה היא שמדמה לו לאדם קדוש ופיימים שהוא אדם פחות וכשהקביל מוהר"ג לפניו עבדו ריפוליו ומחזוה . לקח את הבעש"ט בכתר ואמר לו הרב גזרתי עליך שהגלה לי החנות והוכרה לגלות לו אבל הבעש"ט חזר וגזר עליו שגם הוא לא יגלה מזה כלל . ויהי צבול לחץ ויאמר הרב אל מוהר"ג אי תוכחתי אותו בחוכמה לרעתי לא יעשה דבר תן לשיטה כי הוא עושה לפי חומו ויך הרב ויקח את המזוזה וירא אותו שביא פסול . וכשבא העת המון להסגלותו מדמן שא' ומלמדי הרב מוהר"ג נכח להרב מוהר"ג והי' ביום ג' אלא הבעש"ט וקיבלו אותו בכבוד גדול ואח"י האכילה אמר יברכה חסין י הסוכים ששחט מיד וכן עשה קשר הסוכים צעגלה .

ח"ח' אומר הבעש"ט מה היה אם הי' מעלנו שבת כנאן ויהי למוק צעיונו וכשנכס משם דרך חיי פריסה נשכר אללו אופן ח' וחזר לשם ונעל האופן וגסע לדרכו ופעם בבית נשכר לו דבר אחר עד שנתעכב בזה גם יום ד' ויום ה' וגם ביום ו' מדממו לו ספוק רבות עד שהוכרח לטבות שט בככר והיה מולטער מאד על זה כי מה יעשה כנאן עם הככרים ובמוך כך רחה והנה אבת הבעש"ט עושה י"ב חלות ויתפלה מואד ויאמר לחשקו למה לך י"ב חלות והשיב לו אם צעלי ע"ה מה צרך חרם כשר הוא וכאשר ראייתו אחי עושה קידוש על י"ב חלות . אחי עושה לבעלי ג"ב וישאל אותה אם יש אלאס מרחץ ותאמר יש וגם בית עבילה ויאמר למה לכם בית העביל' ותאמר בעלי הוא חרם כשר והולך בכל יום למקוה ע"ה האורח היה מולטער מואד על עיכובו שם והנה הגיע העת להסתכל מנחה ויאמר חיה בעלך ותאמר הנה הוא בשיה עם הללך והבקר והסתכל הוא לגדו מנחה וקבלת שבת ומעריב ועדיין לא בא הבעש"ט כי הוא הסתכל בבית ההבדלותו ויהי כאשר בח לבית שינה עעמו ולבובו ודבדבו ויאמר שבתם עבא ויאמר לחורח ראה אחי אמרתי ששהב"ט כנאן וכן הי' ועמד הבעש"ט אל הכותל להראות ח"ע שהוא מתפלל ח"ח' אומר הבעש"ט צבנו אט יעשה קידוש צעלמו כדרכו בצדיקות ופלא ידעה ויבין האמת לכן גיבד את החרם שיעשה קידוש וישבו אל השוגקן לאכול בדרך הכפרי ואשקו יעשה אללו ואכלו את הסודת הליהה בשמחה וטוב לב חבל האורח לא היה יכול להסיר לערו מלבו ואמר הבעש"ט אליו רבי אמור לנו ד"ת ואז היה ע' שמוח וסיפר לו כל המעשה מגלות מוהר"ם מיד פרעה שפצבונו ויהי צבתי הנילה וייקן האורח ויהי והנה אט גדול צוער על הסודר ויך אל הסודר כי היה סודר שבערו העינים שטל הסודר וירא והנה אור גדול ומחף לאחוריו וישעלף והעירו אותו ויאמר הבעש"ט לא היה ק' להסתכל בזה שלא הרשית ויהי לכלא צעיינו ויהי צבוקר ויך לבית ההבדלות להסתכל בס כדרכו וצבולו לביתו בא שמח וטוב לב בנשיאת ראש והלך צביתו ארטה והנה לומר אסודר וסודתה וישקו את קדושת רבא חרם צדיקות ופלא ויבדו הכעודה וישקו את האורח שיאמר ד"מ . ולא קים ידע מה שיאמר לפניו כי היה כנוטע כנובללל ואמר לפניו מחמיר עם פשט והביבו לו הבעש"ט אי שמועתי פירוש אחר ע"ז הנאמר והאחר הכעודה הן לבית ההבדלותו ואחר הנמחה בא בהסגלותו ואמר ד"מ ריין דלורייתא אשר לא שמועתן און מעולס והסתללו מעריב ועשה הבדלה כדרכו ח"ח' גזר עליו שיסע להרב מוהר"ג ולא יגלה זלח כ"א שיקל לגמ החכידים הגדולים אשר היו בעיר וגם להרב דקהלה ויאמר צה הלשון הנה יש אור גדול כשבצות קהילתם מוהר"א שחלו אחריו להביאו העיר וכששמעו הדברים האלה כל

מהל חסידים

התחביונים וגם כרז נמרז בדתה כולם כי הבעש"ט הוא זה האדם ומכרו על כל הפליאות שהיה להם עליו שעתה הכל טוב וישר והלכו בולם לכפר שמו בלקט אותו שיבא העיריה. והבעש"ט ראה מתקדם ונכנס לגיור והם יאלו לקראתו והכשנעו זה בזה ירדו כולם למקום ח' ועשו ביער כסא מפמפי אילנות והושיבוהו עיניהם וקיבלו אותו לרב עליהם והבעש"ט אמר לפניהם ד' ט"ב שמתים בשם חדמ"ו נכ"מ סדר השתלשלות. ומתעטשים והפלאות שאירעו ביניהם **אכתוב בכתבים** שהגיעו לידי. והאותן הכתבים כגד הבעש"ט באין ח' בזה כי הסביע את האבן ונפתח האבן והביט בחיוב הכתבים כג' ושוב נכשר והשיב שם שומר ח' וחמר הדב דקהליתו ששמת מן המוכיח דק"ק פולגאי שחמר לעת זקנתו ש' לז' מה ליקר הכתבים משם כי ידעתי מקומו אצל מומי שהבעש"ט אמר אותה איני רוצה ליקח אותה ואמר שאלו הכתבים גלו פעם חמישי להבעש"ט ואמר שהיו הכתבים ביד אה"ע' וביד יוסב"ע בן נון והשאר לא ידעתי: **הבעש"ט** ז' ערם התגלותו וערם נכסו והשקטע במעוזיו שהחבא במחבואות וביערות ומערות כדי שהיה לו **התבודדות** בניו ובין השם ב"ה ולמטן לא יבטל מעבודתו והשחוקתו בדביקות הבורא יח"ש כמ"ש לעיל. ונרזו היתה מחבואו בין עיר קוטוב ובין קסאוב בין ההרים הגדולים אשר שמה יש מערה גדולה אשר התחבא שמה גם היה לו שם מקום לייס לעגול ח' בגל פעם אשר עולמי עד כמו הזה לעיין כל עובדי דרך שמה: **בזמן** הזה התחיל הבעש"ט ז' להטלות לפשות נפלאות ולפעול יסועות כדי שיטעם לב האדם הישראלי לרבי העזרם השם ב"ה. ובימים האלה היה בעיר העליטע גביר גדול והיה לו בנה יחידה והכה ה' אותה בצנעון גדול ר"ל ואזכה בגביר דרש ברפואים גדולים וכלם לא הוטיעו ארוכה למחלכה ולשגשוגה ה' רבים וכן שיבטלים יעלו את הגביר לאמר כי שמועו שמוע הקודש איש אלהים כי הוא שועל יסועות בארץ לכן נכסו נא אליו והפלא בצדה וישלח ה' דברו וירפאה. וישמעו הגביר לקולם ויסע אל הבעש"ט ז' ויבקש אותו בהספירה גדולה ליסע עמו להעליטע כדי שיראה את כחו וישים עיניו עליה ועובה לרפוחה עלימה. והנה הבעש"ט ז' שמע אליו לבקשתו ויסע עמו לעיר העליטע. ובאותן קר נסעו דרך עיר פישטין ויין שמה לילה אחת והיה כהות הלילה נמשע קול נעקע בעיר עד לתאוד וכרחק קרי בחיל כל אשר ירא ה' בלבו יקים ומתכבד ויקרא אל ה' בחוקים אולי ירחם עלינו. וישלח הבעש"ט ז' מה הרעם הזה אשר כל העיר הומי' ויעט. אליו לאמר גזירה רעה ורעה גדולה בעיר כי בנה שר העיר נשבעתו והרפואים יאמרו נואש לשגשוגה לכן הית' עלת השר והכומרים להקטיל כל הסיודים לקרוח לה' לרפוחתה ואם לא תרפאה בנה שר

העיר לאותם הוא ולמפוח כי לא חפץ בם ה' וישועתים הם בעיניו על כן בחטואתם יהיה יד ה' בכם השר ועוונתם היא תשא. וענה כנה את שמה שתלתם ולא יבמע להם ה' אז יגרש אותם מעינים גם ישעה בכם יסודים גדולים: **ויען** הקדוה הבעש"ט ז' לכו נח חל השר וכודיעו לו כי ב' חכם ח' מישראל ומתנשא לאמר כ' ירפא אותה בלי ספק איה' וילכו אל השר ויאמרו לו כדכריה אלה. אז ברזב הפלרות קבץ השר דבריהם ויתן רבזח לבא לפניו החכם הזה לרפוחתה. ויבא איש האלמים אל היכל השר ויאמרו כי מנהלתי יאורו מחדר הזחת אשר בנה שמה כל אלשי נכר וכל גולוי כסף וחבז וכל דנוח ותמונה ירחיקו מבינינו הכול. וגם כל איש לא יהיה עמה בבית. גם לית עבודות על ידיה לאבחר חושה בהנה גם להביחה על ז' השמאלי וזו יבא שמה לעשות דברו לרפוחתה ויעשו כן: **ויהתבא** שמה כומר בחדר הזה במחבואה אחת למטן יוכל לראות מעשה איש האלמים אשר הוא עושה. אולם ברגע בנה הבעש"ט ז' מפתח הבית אמר ז' יש פה בבית איש אחד אשר הוא מתחבא רחיקיו נח אותו מהרה. ויחפשו חפש מחופש וימלחו הכומר מתחבא ויגרשו אותו מהמה. ויקח הבעש"ט ז' מטפחת אחת וישתעף שער ראשו חקטו ב' למטן לא יראה משערה רלבו ומדיקתא קדישא תולה ולא גיין ויחיש בלויי בנה השר בחוזה כימיני דבר מה ויקן ויילך ויאמר אסירו הענותות מונטה כי תגרפאות וכן היה בצמר הכהן והפני לפלא בעיני כל אשתי העיר ושם קדשו של הבעש"ט נתגלה כי איש מופת הוא: **והשם** נכסו לעיר העליטע עם הגב' המכר ויאמר הבעש"ט ז' בלבו איך פה דבר חפץ לדחוק את השעה. גמח גדולות ברגע אחת כלאשר עשה בעיר פישטין כי הי ליה רבים מישראל אך עשה חשבה לחט לאט. וילו להביא המשוגעת אל מקום התפלה בעת אשר היה מחפלה וגם בזמן קריחת הסורה כדי שתשמע דברי קדושה אלה בלויי ואל כל רע וכל נוק יבדל וברח מונטה והי שם הבעש"ט ז' נערך ארבע שבועות ובה הגביר תרפאה ותשב לאיסקה הרחשון ושם הבעש"ט נתגלה ונפגדל לתאוד: **בי"מ** אלה היה שם ח"ח גדול מופלא בתורה שמו ר' זאב האב"ד דשם הוא היה חוקר אחרי דרכי הבעש"ט ז' והתנהגותו לדעת שורב דבר ממלא והיה בערב שבה קודש בתחלת המנחה היה דרכי הבעש"ט להחפלה לפני הסיבה בעוד היום גדול כעודע כי בזמן הזה הוא מתקין השמות אליו **אליו** ואליו נחמין והבעש"ט ז' היה מתקין בתחלת שמונה עשרה חרבע שעות ויחר מאוד להרב עוב' וזה הכיל על הדבר הזה כי לא האמיין בדבר הזה שיוכל אדם לעמוד ברגליו ולהעמיק בשיון תפסה זמן רב הזה אשר הוא וכל עם ישראל לא יאריכין

קהל חסידים

כחאז רחש גדול וצנקה גדולה זביקש שיאמרו עמו חוידו ולא היה שם שום אדם שיאמר עמו חוידו ואמר עמו הרב ר' יעקב וידוי וענה אחריו חוידו דינון ואמר ר' יעקב ע"ז ואח"כ הלכה אשמו ממנו כי אמרה חלי ימן הוא מעט וזה לו וצונן מועט השנייה עליו והוא מה וחור ר' יעקב הלל לביתו להודיע כי באמת אומים אמתו:

מעשה מנסיעת הבעש"ט לראנסטמינאפא
אשר רצה לנסוע לא"י וזו המעשה היה בספר הגאון הקדוש האלקי ר' ישראל דוב מוורעניק ז"ל ביום שביעי שר נפת כל ימיו:

הגה. בעת אשר היה הבעש"ט ז"ל בקאסאטאמינאפא על שמו ועם הרב ר' צבי סופר ז"ל ויתממהו עד

הפכה וישן כי לא היה כרמים אחר שם היה שם ברוך גדול מאוד עד כי בעבר פסח מומה לא היה לו אפילו פרוסה מלה למזה ולח טוב יין לבד חדרו אשר סבר לו ולבחו עם ר"צ ז"ל. וכאשר לחזה אחרו בחו כל היום נהי יהיה לימי הפסח מה נחלל בו. ענה לה הש"י ימיו לנו והוא יקב כל היום ערש"י צביהמיד ויהי לפנות ערב ממש והנה אש ח' נוסע מארץ פולין בצרמוב אשר התאכסן עם הבעש"ט ז"ל וישאל איה פה ר' ישראל בר' אלעזר מארץ פולין אשר הגידו לו כי הוא מתאכסן פה ויראו לו אנשים אה האכסניה של הבעש"ט ויבוא לשם עם אשמו. וישאל אה זה הבעש"ט אם יוכל להתאכסן פה כי ראו להיות בצווחה עם אהיה בימי הפסח וכבר הכין לו לרבי הפסח יוד הגביר וחסן לו אהי בצבחה"ד ויכולו להתאכסן פה כי לא יקפיד ע"ז חייק נעאו המסרחים שלו אה כל החפציה לבית ועברו השולחן בכלים נאים ובמעט מולטע ובוודרת והסין כל לרבי הסדר עם מזה שמורה הכל על דה המעולה והבצירות. והדליקו מוח גדולים הרבה ויתממהו עד

בזו הבעש"ט ז"ל מביית תפלוה. ויהי כאשר בא מנכבד"ר חייק עבה קידוש על יין המשובח וקיים הסדר עד אחר כום שני אז נתן שלם להאורה החדש וישמה עמו. אח"כ אמר לו הבעש"ט מה דימתי מנוקשן כי אחה חשוכי בים לכן עזור שהיית אחיה הנני נשבע לך כי אשתך הזאת (אשר הרעה עליה בצלבע) תלך לך בן וישמה האיש מאוד ויאמר לו כי גם את ממליח הווי אהן לאדוני אם יוכייה השי"ת צביק אהן חייק שמע הבעש"ט ז"ל כרוח כי י' ישראל צביק"ט הפסיד חלקו צמוס"ב. ישן כי הערית בצבעוה את כה"י ככ"י לפנות המערבה כי האיש הג"ע היה עיקר בעצמו וגם האשה היחה עקרה. ומחמה לצבעוה ההכרה לפנות הדרי העצב ויהי כאשר שמע הבעש"ט אה הכרוח הגלי וישמה מאוד בלבו ויאמר עתה ברוך השם כי חוכל לעבוד את הש"י בלי שום פניה אפילו

לו לך אמור להש"ס שהיום יהיה גשם וכן היה. אח"כ קבע דירחו בק"ק עלוסע ויהי שם ג"כ מלמד ולא היה ביכולתו לעשות מינין וקיבן אללו אנשים והחפלה עממה ויהי לבוש רק בעתליק של קומאיי והלבושה הרגלים היו יולאה דרך חוני המעלים כי היה עני מאוד ויהי הולך קודם התפלה למקוה אפילו בתקופת טבח ובשעת התפלה היו מופטים ממנו זיעה טיפות כמו פולין. אח"כ מדמנו לו כמה חלואים ולא רצה לקבל אחרים עד שפעם אחד הביאו משונע או משונעת ולא רצה לקבל אחרו וצליה הגידו לו שמלאו לו עשה ושלשים שיה ובבקר חשב חשבונו ויהי בן וקיבל אחרו משונע וריפא אחרו ועזר אה הנולמדות וקיבל אה חמי ז"ל לסופר ויהו נוסעים אליו מכל המקומות:

פ"א בא מוכסן אחד מעיר קטנה טעמו לו כישוף כל מה שיה עומד צביתו או צבחהו בלי או מעשה צדים כיון שבער עליהם הלילה לה נשאר רק חלי ונסע להבעש"ט ולזה לסופר לכתוב שמירות כל חדריו ונסע עם המוכסן וכשבאו לביתו כבר אה השמירות על השלחן והלך לשוב וראו בני הבית שהחמיל הרות להחלל כמו זאנורושת מויות לויח עד שהפריש ויחל מן הבית ויהי חר גדול סביב הבית ויהי בו פישטוש וכשהלך הבעש"ט גראסיה שלו נדמה לו כמו קאוק גדול מאוד חלל השישפוש וכל מה שנתקרב הבעש"ט לחר נתקטן הקליפה עד שבה סמוך ועלם הקליפה וקבע שם הבעש"ט שמירות וסיפר לו הב"ב אהן נתחלל הרות ויחל מן הבית וגם סיפק צמעה ובחדרים בין הצביות העומדות שם נגרש הקליפה כי כן היה דרכו ונסע לביתו חייק צבחה נסירות אה בעל הרחיים צבתי ואמרה אל המוכסן בשלן רוסיח כי הלך לביתו סר חזקה ואלי לא הייתי צביתו והרב ב' שרשים:

ג בא מוכסן אחד שנתרועע מזוהא והבעש"ט ראה שמה"ס רוקד אחריו ואמר לו דברים כבושים שישוב בצבובה ומה לך לילך אחר קייני עוה"ל מועט לעשות השובע ולחנק דבריו והשור שהבעש"ט רואה מעוה ורזה ליתן לו מעוה ולא קיבל ממנו וכשיחל אה הבעש"ט היו שופה שהיום או מחר ימות ודואג בשבילי מזלו וגיאו הרב מוכס"ג גער בו ואמר למח תוליה מפיק דברים לא עובים עג בר ישראל והשיב לו מה אעשה נכס שאהם אומים ולא רחופם שהיה"ל הולך אחריו ונסע לביתו ובעת הזאת היה גיבו של הבעש"ט מי יעקב אלמן מאשמו ונסע ליפא אהש דרך המוכסן הגלי כי דרך אחד להם וכשבאו למלון לן בצפר ח' סמוך לכפר המוכסן ועשה המוכסן הגלי סעודה הטוב בשבילו והר"ב מי יעקב לא רצה לחלו בשר ונתנו מאכל של חלב כסוף השלחן והחלו לך בו המוכסן ואח"כ הלכו לישן וצליהם נקעורר המוכסן

מהבעש"ט זיך בקריבוש

מעשה טהיה שגם ובה לעיר קריבוש והיה אב"ד בעיר הנ"ל הרב החסיד ר' אבא טהיה אב"ד אב"ד בק"ק שדה לבן והיה אלל אב"ד הר"ל אורח מחוקן שלו והיו מפלגים על משנה אחת ובשבת הבעש"ט לא יאזו לקראתו וכנסו ואמר ה' עומם במאי עסקתם והראו לו משנה אחרת השיב להם יודע אני שעסקתם במשנה אחרת אך המשנה הזאת איך אתם למודים אותה והלאה להם במשנה זה קושיא גדולה והא"ח אמר להם השפט של המשנה וכטעמא מחמת לערך פירש' ועמוד לרעות הסוסים בשדה והתחילו לדבר זל"ו איך למדנו המשנה הזאת ותיקף עברו עגלה ורדפו אחרינו ומלאוהו בשדה ונתעכבו אללו ומעתה הוצא היה נוטע הרב מוה' אבא ממש בכל חודש להבעש"ט על שבת א'. פ"א שבת אללו וטעם בתפילה ערבית והתחיל ל' אחת חוקן ובשבת לביחו אמר הבעש"ט ופס קריבוש עשר רב הספלא אחת חוקן ובשבת הבעש"ט לק"ק שדה לבן והיה שם אב"ד דליק אחד ושמו ר' חיים הבעש"ט התפלא בשדה ובשבת לעיר עדיין חוקן מתפללים בבש"כ והלך לשמוע קדושים ועמד בעזרת שב"כ וזה להגבאי שילך ויעקר המורה שכנגד הרב על הכותל וטעם כן הגבאי וכשעקר הרב רגליו מתפלחו ראה שאין המורה נגדו שאל על הדבר ואמר לו הבעש"ט עומד בעזרה ותיקף אחר הקדושה יא' אללו לעזרה ושאל לו ואמר כי ית' מתחשבה זרה ח' בתפלתך מחמת מורה זו ויש חלוקי דעות בזה י'א שחוק הסופר עם כל' בשעת מורה הכל' וי"א טהיה רשע גדול. והמ"מ דק"ק הכל' היה מפורסם ושמו ר' אברהם פורליסקער דליק גדול ומכורטם פ"א לא הוטב בעיניהם שום סבין לשחיתו ושלאו אחר כמה שוחטים מרמה קבילות ולא יכלו להעמיד להם סבין שיוטב בעיניהם, פ"א ב'א הבעש"ט לסם ואמר חביב עליה האורח עד מאוד אבל אין לנו צמם לבדו וביפרו לו כל המלאות ואמר שהוא יעמיד להם סבין והעמיד להם סבין שיוטב בעיניהם ושחטו ושאלו והבעתה לשלוח להם שוחט ושלא להם את חמיו ז"ל והעשיר שם וסיפר לו חמיו ז"ל טהיה חי הרב החסיד הר"ל כמה עניים עד עת פטירתו ושלא אחר הבעש"ט כי ה' חולי גדול ונתעכב הבעש"ט זמן רב ועסק בפרואתו ובכראו כניו של הרב שאין לו פועלה שחלו אחר דחאקער לבק"ק אוסטרעא ונסע לשדה לבן וראה הבעש"ט כי נסע הדאקער ואמר להרב הכל' אני נוטע מכאן כי לכאן טעם הדאקער דק"ק אוסטרעא והרב לא ידע מהו והספיר צו מואד לכל יסע ולן שם מחמת רוב הפירושו ואמר שהדאקער לן שני פרסאות מטיג' והדאקער הרים מכבר ידו נגד הבעש"ט ואמר שהתלה הבעש"ט אחרגו אותו בקנה השריפה שצרי ובבקר זיך א"ע הבעש"ט לנסוע והרב

פיוט עוה"ב לא יהיה לי כי כבר הפסדתי חלקי ואל האים שנס דברו לאמר לא ידעתי כי אחת עקר בעבדך. אך עכ"ז אל יכול לבך כי לא יפול מדברי לרוב ארלם אשר נבעתי יקיים בעזרה ומחמת שמחתו זרה שמע חיבך כרוז כי החזירו לו כל זכויותיו על כי ראה לעבוד הש"י עלי שם פנים ויחגו קן את שמי ימים הראשונים בשמחה ובטוב לבב. ובחומ"מ פער את האורח בכבוד לביחו. והוא אמר לר"ג סופר כי ראונו לנסוע חיבך לאה"ק וילך אחרו על התוף וזה מלא ספינה אשר בה יהודים, אז אמר הבעש"ט להסופר ר' לבי את רלוך אפרוש מעפחתי על הים רק שתזרה לחשוב בשם פלוגי אש"ר אני מוסר לך. ולא תחיתו מרעיוןך אפי' רגע כי את חלילה תיפה מתשבתך למנו נאבד אני ואתה ובסי כולו. אך חביב רואה לנסוע בממ"ס ואתה החוק דעתך וטעם חיבך ולא ראה הסופר לנסך עש' הבעש"ט ז"ל ולא היה אורח לעשות כן. ויוכרחו לשכור ספינה ויכסו ביום ראשון של חו"מ' לפינה ועיד קאי רוח סערס לדממה ויאסרו את הספינה אלל אי אחד מסי רוח ויכלו טלם לראות האי שהוא כי הגולה מהספי' לא הכיר את האי הכל' וילך הבעש"ט עם הר' לבי לעייר על האי ויכלו למקום רחוק ויחט. ולא יכלו למצוא את הדרך להספי'. ויכלו אנה והנה למצוא את הדרך ובחוק קן פגלו עליהם גולגים (היידלברוקערס) אשר לה הבינו את הלוטם ויאזו צם ויאסרו אותם בעבותים וייטו אותם והישחזו את הסביבים ובחוק קן חלש לבם ויבטו לחבול וייטו את השבויים מאוסרים זה אלל זה אז אמר הר' לבי סופר להבעש"ט למה אתם מתקשים העת לחכות עשו זאת איפוא איזו דבר באתר הסכנתם עד כה. ויטן לו הבעש"ט כי אין חיל יודע כעת מאומה יעיל ממני כל הכח שלי אולי אתה חול זוכר איזה דבר מנאשר למתוך הכר אוטו ויאמר ר' לבי גם אנכי איני יודע מאומה זולת הא"ב הפשוט אשר אנכי זוכר. אז לעק הבעש"ט ומה עתה מתחש קרא לפני את הא"ב. גתחיל ר"ס לקרוא לפניו א' ב' ג' ד' והבעש"ט עונה אחריו בקול בהתלהבות עולמה כדרים קאדס חמיד עד שהחזיר אליו כל כחו מלאו וכמעט אשר נתק העצבותו וכנה חול עומן אולל בנאום מקלפטיאן ח' זקן אשר ב'א פחאום לכאן לכאן אשתי חיל. והסריד את הגולגים ונתק השבויים ממחסרם ובאין אומר ודברים לקח את הבעש"ט עם ר"ס להספינה ויסע אותם עד הביאים ביום שבטי של פסח לטעאמבול וזו ראה הבעש"ט בשם כי אין מניחים אורח מן השמים בשום אופן לנסוע לאה"ק ואז עשה הבעש"ט נסיעתו לחזרה לביחו והר"ק רי"ד באתר ה' מסיים המעשה הזאת בש"פ ה' אומר חמיד וזה חלפטיעאן ה' אלי' ז"ל זכותם יגן עלינו לקריבנו לעבודתו וי"ש :

קול חסידים

והרב החולה עכב עד שבא הדאקטער לעיר ואמר הבעש"ט
הנה בא הדאקטער לעיר ואמר להרב שלום וישב על העגלה
וכסע וכשבא נגד אכסריא של הדאקטער ירד מן העגלה
וכנס לבית ומתן לו שלום ושאל אותו מאין יודע דאקטעריי
והש"ס למדי ונסע לביתו ובניו של הרב החולה הביאחו
אל אביהם וכל מה שאמר הדאקטער לשמות אמרו לו כבר
עשה לו זאת הבעש"ט והנך הדאקטער בפני נפש אז התרעם
הרב החולה על בניו מה עשייתם אש"ט שלא היה רשאה
מהבעש"ט מ"מ כשנכנס אליו הבעש"ט היינו יודע שהשכינה
באה עמו וכשנכנסו אליו הדאקטער נדמה שנכנס אלי גלג
אחד ואחר פעירותו נתקבל אללם ל"ב"ד הרב ר' אבא דק"ק
קריבוט הכ"ל. ואכתוב בשינוי המעשה ג"כ מעשה מהבעש"ט
אשר שמעתי מאת אחד מנאנטי קהלתיו ושמו החסיד ר'
יצחק אייזיק בן הרב דק"ק גרעש"ט אשר שמע מפי אביו
ולא ראינו לכתוב גוף המעשה מפני שכל האדם יודע
שהיה הרב דק"ק ברייאסין בשדה לכן אלל הרב משרה לכן
בזורף והראה לו אגרת מהבעש"ט וזה לשון בזורף הכ"ל
שזאת מן הדרך והמלא בביצת על החצר שלך רעש גדול
אבנים ומים ועף ותחלתך מחמת הפחד וכשישירך אותך
אז תראה חיוק לבקו לך דם משני גדיים ותויתך תשלה
שליח מיוחד להודיע לי על דבר הרעש אשרי שמהלל לאל
יש לי עינים לראות ומרחוק אש"ט תשלה לי אגרת ע"י שליח
נאום יתראל בעש"ט ע"כ וזכרם המעשה לא ריחיו לגלות :
שמעתי מפי הרב המא"צ החסיד דקסלתינו מו' גדליה
פ"ח ביקש הבעש"ט את הרב דק"ק קיטוב ושאל

ויקר הח"ח שהוא אל הבעש"ט ז"ל ויעמוד לפניו ויאמר לו
אם כל לבבו אז עבדך הבעש"ט כי יסע לעיר קאזימר
ועם ישאל על איש אחד בעל מלאכה ואמר לו שמו ושם אביו
ומלאכתו למען יוכל הבע"ט לידע אם האיש אשר יראה ויודיע
ויחקור היטב עליו כי בו ימנא ממחה לנפשו האומללה
והנה הח"ח המכר קבל עליו עמל הדרך והתאלה כאשר
זאת עליו האיש האלקים ויך דרגליו מעייר לעיר ומפחד
לכפר עד בואו אל עיר קאזימר יט"א. והנה איש עני ואביון
כאשר יבא לעיר אשר אין לו נזכיר סהך בראשונה אל אל
בית המדר' לטוב שמה מעט ממלתו הדרך ולהספ' מהמלאוטי
וכן עשה גם ח"ח שהוא בא אל בית המדרש גדול מלאה
אבנים רבים וישאל אחרי האבנים אשר זכר עליו הבעש"ט.
ויעט לו כלס כי לא לבד כי איכנו פה כי גם לא ידעו אם
מאלא איש כנוחו בכל העיר כי עס הזה זר להם לא ידעו
איתו. ויאמרו מאד ויבא הח"ח הוא על רוב גישיחו וממל
הדרך כמו ששים פראסות שהלך דרגליו ויכתב אותם למאז
איש היה ולבסוף לא ימנא אותו ויך חיוק אל בית המדרש
אחרת גדול וישאל גם שמה על האיש הכ"ל ויגד שמו ושם
אביו ומלאכתו ועוד הימים אשר הבעש"ט ז"ל אמר לו
ומכלל לא מנא אשכנז עד כי נחפרסם הדרב אל כל שבני
העיר ואז באו אללו זקנים ואמרו לו מה זה תשאל לשם
איש רשע שהוא אש' יוחר משישים שנה מה ועבר מן קטולם
ויאסרו לו דרכי האיש הזה כי לא היתה עבירה אחת ר"ל
שלא עבר עליה ודברים מוכערים רבים אשר אין לשמעם.
אמנם הח"ח הוא לא גילה להם דבר אשר בלבבו ויך
לזקנים אחרים וגם הם ספרו לו גמות ודעות האיש אשר
שאל עליו כי היה רשע **מאין** דומה לו ר"ל :

וישאל הח"ח שהוא את רגליו וישב לביתו בפני נפש בני
ועל

והרב החולה עכב עד שבא הדאקטער לעיר ואמר הבעש"ט
הנה בא הדאקטער לעיר ואמר להרב שלום וישב על העגלה
וכסע וכשבא נגד אכסריא של הדאקטער ירד מן העגלה
וכנס לבית ומתן לו שלום ושאל אותו מאין יודע דאקטעריי
והש"ס למדי ונסע לביתו ובניו של הרב החולה הביאחו
אל אביהם וכל מה שאמר הדאקטער לשמות אמרו לו כבר
עשה לו זאת הבעש"ט והנך הדאקטער בפני נפש אז התרעם
הרב החולה על בניו מה עשייתם אש"ט שלא היה רשאה
מהבעש"ט מ"מ כשנכנס אליו הבעש"ט היינו יודע שהשכינה
באה עמו וכשנכנסו אליו הדאקטער נדמה שנכנס אלי גלג
אחד ואחר פעירותו נתקבל אללם ל"ב"ד הרב ר' אבא דק"ק
קריבוט הכ"ל. ואכתוב בשינוי המעשה ג"כ מעשה מהבעש"ט
אשר שמעתי מאת אחד מנאנטי קהלתיו ושמו החסיד ר'
יצחק אייזיק בן הרב דק"ק גרעש"ט אשר שמע מפי אביו
ולא ראינו לכתוב גוף המעשה מפני שכל האדם יודע
שהיה הרב דק"ק ברייאסין בשדה לכן אלל הרב משרה לכן
בזורף והראה לו אגרת מהבעש"ט וזה לשון בזורף הכ"ל
שזאת מן הדרך והמלא בביצת על החצר שלך רעש גדול
אבנים ומים ועף ותחלתך מחמת הפחד וכשישירך אותך
אז תראה חיוק לבקו לך דם משני גדיים ותויתך תשלה
שליח מיוחד להודיע לי על דבר הרעש אשרי שמהלל לאל
יש לי עינים לראות ומרחוק אש"ט תשלה לי אגרת ע"י שליח
נאום יתראל בעש"ט ע"כ וזכרם המעשה לא ריחיו לגלות :
שמעתי מפי הרב המא"צ החסיד דקסלתינו מו' גדליה
פ"ח ביקש הבעש"ט את הרב דק"ק קיטוב ושאל

עוד מעשה נפלא מהבעש"ט זכריה

מעשה שהיה בעיר ממוזיבט שהיה שם הבעש"ט וזלתי
י"ז והיה שם ח"ח אחד ירא שמים לא פסק
שומים מגידו"א יום ולילה. ות"ח הזה היה עמי גדול כמעט
שלא היה לו מנוח סעודה אחת והוא היה מתחבק במה
שהיה לו ממה שריחם א' לפעמים עליו ומתן לו זקקה מזה
היה פרנסתו ופרכים ביתו ובניו ואשתו הייתה ג"כ
יראה השם ולא לערבה את בעלה הח"ח כדי שלא יבעל

קהל חסידים

יִסְעַע משם בדרך ג' ימים רשפים עד א' צום ג' בערב באר
נבית עלון א' ליש עברי מסיק את הארבעה והוא לא
ידע את הבעש"ט ז"ל ודרשו ממנו אם יוכל ללון אלנו ויאמר לא,
והנה ראו כי האיש ערוד מאוד, וגם ראו ברות הרבה דולקים
ויחוקר הבעש"ט ז"ל מאתו מרות הדבר ולא רשם הכתוב לגדלו לו,
ואמר לו אם גם אתה דרשו מה חשילוני אחת אמרתי אף על
שברי כי אם לא קרם כללה לאום אדם חוץ ממני ויאמר טו הבעש"ט
ויספר לו כי הילולא הוא אלנו ונאמר כמעט אשר ירין מתר
להביא החיטוק הנולד לו מאשורו לבית מילה כדת, וזה הוא כן
חמישי אלנו אשר בנטיע חתום ליל הוואך נאכס נווע פחיתוק מבני
שום מהלה ועשה כבר הגיע ששם תשיעית ואירא מאוד כי לא
יקראנו אסון גם בלילה הזאת זליתי יודע שום טובה לאחת, ואמר
לו הבעש"ט אל תחמד כלל הכן עומך מתר לבית מילה כי אבני
בש"ט משהלה ועתה כבר הגיע בלי שום אסון, וזה בגל הבית
פחד ורובד ויאמר לו יידי כדכריסם מתחיה הווי אתן לכה ואת ה'
אשבה כל ימי יושן ה' חין מפני כבודן קרן פדיון חייבך כן וכך
והכן שני אבשים חזקים ויעמדו דע גרליסם סמוך לגריסתי החינוך
ויחויף בידם שק פסוח ואיש אחד יחייק את השק בשתי ידי מעבר
מזה והשני בשתי ידיו מעבר השני ורקן יעמרו עמלם מלהסמננס חף
לדעו להתלמידים צוים הבעש"ט כי יטב ללמוד והוא עצמו שבב
על משתו לנוח אף הוסיגם בזה יסול דבר מה בשקן אפי חייבך
ויכירו אה, וזה השק יאמרו אותו מלמלה בחבל יעירו את הבעש"ט
אל יסיה יפן והוא יאמר להם את אשר יעשו והוסיע עוד הפעם
להתלמידים והאנשים כי לא יטב כלל וכן עשו, וזה באשר יגיע
ששם השקים עשרה בלילה ויחילו בריחת לבנות והראשני התלמידים
ולא הניחו וכן קר ראו והסנה חולדס גדולה נפלה בשקן השק
ויכירו את השק ויחפשו אותו וישירו וישירו וישירו וישירו וישירו
שיאמרו את השק סדק היטב והשני התלמידים צוים שיקח כל אחד
בידו מקל אחד ויש על השק בכל כחם וכן גשו דע אשר רמזו
להם הבעש"ט בידו אח"כ ז"ל הבעש"ט להחיר שקן ולתלמידי
החזום ויעשו כ וסחיתוק רצי' אותו כי לא רש לו ממנוה ויכינו
עמלם על הבעש"ט ויכדו את הבעש"ט בביטוד בידקן ויעשו הבעש"ט
כדת ואת הבעש"ט ביקף סבעל ברית הבעש"ט כי ימחין על השקוד'
ויספר לו החלון מהכפר איש דע הוא הוא ירא עמט ועל כן מוכרח
הוא ליתן אליו לנשוא אליו מיני מתיקס מהבעש"ט ויאמר לו הבעש"ט
לך לשלום ויבוא הבעש"ט לשהלון והנה הוא חולם שוכב במטה ועל
פניו צוים גדולים מנכות נמרטות, ויקבל שהלון את הבעש"ט בספי'
וישאלוהו את האלף ויאמר איש עברי מארץ עוליגה את אלנו היללה
וגבר כי איש נכבד הוא וזה הוא אלנו את בני ממנו ויכפר לו שכל
הגעשה בלילה לפי חומו אז ענה שהלון לך מהר לביתך ובקש את
האורח שיבא דבר בלי שמוע וילך הבעש"ט בשמי ששם ממנו כי ירא
מאוד פן יקרה דבר מה להבעש"ט ז"ל ויבוא לביתו וישל הבעש"ט
לגל יריני עליו ויכפר לו מכל הבעשה בבית שהלון ויען להבעש"ט כי
ישלח אליו שבתרו לאמר ב' חין לו פני' ובי הוא רזה נכועו לדרכו:
יִעֵן הבעש"ט חין אי ירא כלל ממנו אני אלך וישי אחר הסוד'
ה' הבעש"ט חין שהלון ויבא לו ידעתי כי אתה חסיד בערובי
אבל לא יוכלת לי מעבדך תפסמתי'תפסמתי' ואנכי לא ידעתי שום דבר
אבל את תרזה שבעמוד בבלחמתי' הסיחוף יחד ויראלי מן יהיה גדול
בבחינה הרה'תמונה' עד תחזורי לאחתי ואז נראה עמ מי סכה
כי שהלון בלילה סיה מסקן גדול והוא הרג את כל בני המוכסן סני'
בכל חתום בלילה כי היא רשע גדול, ויאמר לו הבעש"ט כן היא חסיד'
כי עתה נחוף אתי לדברי וליום הסובל' אתה חסידם כל התלמידים
שלך וגם אני אאמץ כל התלמידים שלי ואז נראה עמ מי סכה, וחק
אזח

א"כ גם אנכי אבטע עמכם, אם תרלו ליקח אחי, כי גם אנכי יש
לי עסק בבנין, ויטן לו הבעש"ט אנכי אנכי אקח אחך ליטע אחי
בחוותא ויבי ממחרת ויחמהמה הבעש"ט בבית מלנו ויסל' ויטע
לסוכן לו בסודת עשרתי ויאמר לו הבעש"ט הלא אתם ירשיים לנכוע
מוסלך דב ולמה תחמהמו פה ויאמר לו הבעש"ט אל תדאג אנכי
האיה ח' עור מתר בבוקר בבנין וישי הדבר לפלג בעיני
סבעש"ט ויאמר לבו אטע גם אכח עם האיש הזה ויראה מה יהיו
חלומיו, והנה דבר הוא כי הוא חוק בדיונו, ולעת ערב שם
הבעש"ט לרחום סוכיו ויסק אנש' וגם הבעש"ט נקע אחס ויטע כל
הילה הנוקד אור והנה ראה המוכסן כי היה לא רחוקים מעיר
בדלין וכומו רכע שעה בל' בדלין ויחמה המוכסן מאוד מאוד ויתאכסן
הבעש"ט באכסניא אחת רחוק ממקום הגביר החתן סני' וכמו ששם
י' בעשה רשע גדול בעיר כי הכלם של הגביר סני' תעלמם תפסום
ואיני ימילם להקניא בשום אופן וכעת נגשה, וידי המוכסן לשם
לדחות מה היה שם והנה היא שוכבת כמה וניחאשו ממנה כל
הרופאים והגביר שולך בבית אחת הנה ואחת הנה והיון ככה פניו
מאוד מאוד, וכראוה שמועסן כי אין תרופה למוכתה, וידי המוכסן
לכל אנכי באתי הילה הוחת עם דרשן אחד איס פלגי ויכפר לו
כל הניל' וב' את שוב הדבר לפניסם שליו נא לקרועו והבעש"ט לו
סכף אולי יוכל לרפואה אחת כי שמשתי אורו מחתל' כ' הוא בקך
ברפואה ותיכף דך הגביר בעמנו אליו ויחנן לו לילך אתו לרואה
עוד נעשה סבעל וילך אתו הבעש"ט ויבא ויהסכל בעניה
ויאמר לבני הבית היבית בום תכריכן ויבא נכנסתם מהרה מסרה
ואל הגביר טה שישלה שיחפרו חייך קבר כראוי ואמר כי גם אנכי
אלך על הבית עמלון אף שם יסחוק גם את סבעל'ם אשר היבית
לנשוא את סבעל לחופת יקח אתם על הבית עמלון ותיכף כשאר
ציוס, ויילו אותה וילך גם הבעש"ט והבית הלכו לו אנכי העיר
לדחות את התרופות אשר יעשה שמה הבעש"ט ז"ל, וישי כבואם אל
סבי' צוים הבעש"ט להכניסם לקברו וזה עמד ונראה על מפסו,
ויקרא לשני אנשים חוקים ויאמר להם הסחוקו והיו לבני חיל ותיכף
כאשר תרלו סבי' צוים גבני סבעל חייך תחטופו אותה מתוך הקבר
ואיכריכ מאוד והוא עמד כך מוטה על מפסו ופניו לקברו, וישי
כמו רכע ששם ראו האנשים כי נתאד' פניה ורמז להם הבעש"ט
ותיכף סיטו אותה מקברו ויחוק הבעש"ט אותה לאמר לבי להחפס
ותיכף לבשו אותה את בגדיה ואוליכיה לבית' וסכינו החפס ובקש
הגביר סבעל את הבעש"ט שיסדר קדושתן וכן עשה ובעת אשר סירד
קדושתן סבעל את האעיק' מעל פניה והסתכל עליו ולא
עברה ברואה למרס את האיש אשר הילני ממנו ויעשה בה הבעש"ט,
ואחר החפס ספרה סבעל כל הבעשה הגביר סני' חלון מהשלו
אמר היא היות דודתו של סבעל האחת והכלה האחת נאפדלה בבית
הגביר היל' וישי כאשר אלקה אשת הגביר היל' ורלחה כי טיע
קוה הגביר כי סבעל יקח את בנת אחותה ויחננה ויבוקקת את
עגלה להבטיח לה שלא יקח אותה והבטיח לה וביקשה מאתו שיתן
לה סני' ע"י ח' ח' ח' וגם להבטיח לה בקשה סבעל והוא גם היא
הבטיחה לו ויתן לה סני' ג' ג', ואחרי וחתום עברו עיניה סבעל'
וישי סענן לחיפה באתה חתומה חתומה ויחוקו לפרגו את סבעל'
וישי הסקן דך סני' הבעש"ט ענה שתיגביס אותה להקביר וז'
אחרי שני הפטוחה סבעל הבעש"ט כי אין שום אדם על הגביר ואשחו
ישן כי את אף עשו שלא רץ לעגם נכשה ויעבר הבעש"ט על אשתו
המהה לגמ' תעפר אותה כי היא זרימה ללכת לחופס, ועתה כאשר
שמשתי ססיד קדושתן הכריח אתי קילו כן ספרה סבעל וישעתי
הבעש"ט סני' כבבוד גדול ותיכף אתר שבת נכס מעם סבעל גדול
וילוחו משם אנשי העיר;

אדם הדת כי אין חני מנסך כלל רק אנכי איש קדוש בעש' ואין אני ירא ומכיריך ויביטו יום אחד. וימן הבעש' סימן כי לא ישנה ויבוא ליום הסומכ' וכן עשוי ויקח את המודין אתו ויכלו לטרה לבקעה רחבה ויעשה הבעש' עיגול בחוך עיגול והוא עמוד בעיגול התיכון והתמליט עמודי עמודי אחר וצוהו להם הבעש' כי יסתכלו בפניו ואם יראו השהגות בפניו אז יהררו בהטובה כולם ולא יסורו דעתם ממוטף רגע והאדון גי'ל עם כל המכשפים עשו גי' עיגול ויעמדו אלה טוח אלה כל היום וישלח האדון על הבעש' נחמים ערלות ארומות כל תוח היער בהמיה רבה באלו הלכו לבלוע אורו והנהיגם לעיטל הארסון של הבעש' היו כלה היה ולא נבאר מוס שריר וכה עשה המכסף הליטוי פסם תוח היער פסם לנרים פסם נחמים ולא יכלו לעבור את העיגול.

אח"כ חנר המכסף שאריה נחו וישלח עדר גדול מחמרי היער בניייהם זהיה ורוקיס חם משיהם והם עברו את העיגול הארסון ולא ראו שחלומים השחנה בפני הבעש' ויהררו כולם בהטובה ויקראו אל ה' ובעש' בלשם הבעש' אל העיגול שכי לא נשאר מהם שאריות וכן עשה המכסף שריה פשמים ולא עלה בידו אז אמר להבעש' עתה רוחה אי כי אספם מתי נגדך ועתה קח את נפשי כי ידעתי כי מות התיחבי ואנכי לא אכלל מידך ויטן לו הבעש' חנכי גנדתי לך כי איני מנסך כמוך ורק בעש' אנכי ואם חפתי לקחת פשך כבר היית עמו מובס עבד רחמי את פני והייתי יכול להורגך לא כלילה. אך העמדתיך לבעגול הדע' כי יש אכסוס צברך אשר כל השכדים אחרו בלחמה לא צורו ולא יראו מבשפים. אך עכ"ז למטן הסלוח לך כח' א ונכרחה בלי התאמלית רבה. שח מרוס עיך ובעש' אל טוהר השמים כרעג. ויעשה המכסף כן ויעשו פני שורבים וכל אחר הקר עין אחת והאלון ונבאר עור כל ימי חייו וגם כח הכיטוף געל ממנו לכל יוכל עיד לטעות רעה עם טוס הדע'

שמעתי מהרב מאור ל פאלק החסיד המפורסם דק"ק טישעלינג טעמתי מהר' אברהם אבי' דק"ק דובנאשאר שיהי מקדש ט"ץ בנית המדרש דק"ק מעיניו ט"א היו זריכין לומר הל' שיהיה ר"ח אז פסח ויהי הר' אברהם גי'ל מתפלל תחלת שחרית לפני התיבה והבעש' התפלל על מקומו ויהי מחרעד להחלל בעצמו לפני התיבה כן הלל ובעש' טל קול רח טכרעד הבעש' רעדה גדולה והולך מדרכו לרעד בתפלתו תמיד ויהי טרה אורח בשעת התפלה ראה הרעדה טלו וכספיה ר' אברהם גי'ל חרות כרה"ק ר' וואלף קאטעס והאיץ בפניו והנה צועדה כלפידים עיניו בולטות והיו פתוחות ועומדים בלי תנועה כנו טוס ח"ו ורמו הר' זאב הגי'ל ל' אברהם ולקחו אורח אז ביד אחד היה ביד ה' והוליהויה אל התיבה ותקן עממם ויעמד לפני התיבה ורעד ערך טוס ופתח ואיך הלל והכל ברעדה ומח"כ כספיים הקדים עמד ורעד זמן רב והאורסו להסתיין בקריאתה החרוד עם טנה מרדעשו אז הולך בלגל אלה ששמעתי מהרב הק' דק"ק טולנל בעל מקדש ספר חובת לב יעקב יוסף שפ"א עמדה כלי גדולה עם מים טכטעט שהבעש' היה מתפלל והוא שספיים נעים ונדים עממם כשרלת ה' בניהם היה עליו ומה רעדה הארץ כמ"ם מפני אשר ידע עליו ה' כי יורד כל הים מאלו אך לא היה ניכר ונגמס היה ניכר מאלו נס שמעתי מוממ"מ מ' אליה ז'ל טכטעט פסם ראשון להמניד גנדל דק"ק ממוקדמים סיפר לו זו המעשה ואחרי פ"א גי' ואין זיהת אס י"ס ח' טל פסח ואוקיס שיע' היה והארומתי צברך געם אז טל היה הבעש' מתחלל לפני התיבה כחסף גדול כי כן שמעתי כ"ס מכחוריו כי היה מנעם ראש כולם והיה מתפלל כחסף גדולה והרב המ"מ

עורך שמעתי מפיו הגי' פ"א עור"כ ראה בעש' קישורו גדול על ישראל שישחלק סתם תורה שבע"פ זה"הי מחעצ' מאד כי יום עיה"כ. ולע"ע כשבאנו כל העיר לברכה ברך אורח או שנים ואמר לא יכולתי מחמת צער ולא בירך אותם והלך לבה"כ ואמר לפניהם דברי כבושים ונפל לארון הקודש וצעק ואמר ווי כי רוצים ליקח התורה מידנו אך טובל לתחמיקים בין האבות אפי' חצי יום ורגו סאידר על חרבנים ואמר כי בשבילים והיא שבורים שקר מלכסם בהקדמת שערים ואמר כי עמד להשפיע כל התנאים ואמרו: ואח"כ הלך לבדו ואמר עיר דברי כבושים והחלל כל גרדי ואמר אחר כל גרדי כי הקישורו הולך ומתחוק והי' סמרה עי' כל הבעלי תפלות כרי שיעמוד להפדת נעילה בעוד חיוס טרוג כי הוא בעצמו הי' מתפלל המיד תפלה נעילה וקורס נעילה התחיל ואמר דברי כבושים ובהו והיה סליח ראשו לאחוריו על התיבה ונגח וצועק ואח"כ התחיל להתפלל ש"ע בחשאי ואח"כ החזיל הש"ע של קורס ומטנה היה תמיד ביהם נודאים לא היה משנהו כמחול' כי הרב י' יעקב מעיניו היה אומר במהות הפישי לפניו והוא עונה אחרי' ובהשיגעו לתיבת פיה לנו שער או לתיבת שערי שמים פתח וכשובר הר' יעקב פסם ושתים ושמע

וחיךן בתוך כך הוייגער שלו והריס טאבאק עד צענדער ר"ג הני"ל
 מקום הכוונות ומשכיון כוונה זו וראה שנאו אליו מחים כמו עדר
 גדול של זאן ופול בחלשות אז העירו קבעש"ט אזה לו לייך לניטן
 ובלילה על השולחן צעה הסעודים שאלו לו סבעש"ט למה נחלשה ואמר
 לו צעה שטוונת' הכוונת בלא אלי מחים כמו עדר אז אמר קבעש"ט
 לאש"ו בדרך שחוק סבו ארמו שלא יחוק מהבצע"ט .

זענישה מצוי להבצע"ט . ען הסמים ביהט לכפר פלוי
 ללמוד מזה הסעודן וללמד להעם שיקחו מוסר .

ויקה הבעש"ט את כל תלמידיו ויחבר איהם וישאו לכפר
 ההוא ויהאכסנו אלל המוכסין ויבצע"ט איהם זקן וטואו
 פנים ויקבלם בסבר פנים יופה מאדו וילינו אללו וישמח
 הזקן מאדו על האורחים הנכבדים . לומר בלאנע חפלטם
 בא שטור א' מהארזן הכפר ובידו חמק עגם וידפוק ג'פ'
 במקלו על השולחן וייך לו . והחרישו כולם כי לא ידעו למה
 ירמוז דפיקוהו וישמיו כולם פניהם על הבעש"ט הקן .

והנה הוא עומד חר' שישמו ולא נראה על פניו כולל אחר
 ההפלה עיף שבעה בא שטור הריל ודפיק עוד על
 השלחן גי'פ' וגם עשה לא ענה לו נוחמוה וישאל הבעש"ט
 מה המה דפיקוה ויחמר לו הבעש"ט כי זה ס' כי נייך

הואם לקחה שכירות הכפר להאדון וכנה הוא עושה ג'פ'
 ואחר פעם בג' כל אר' ררור הכסף אז האדון לוקח כצניה
 ואחר המוכס עם כל ב'ב' . ויאמר הבעש"ט לו בצמך ניכר
 כי הכסף מאלל אללך ובי' נך קודם הסעודת ושא את הניכר

להאדון ואנחנו נחכה עליך עד בואיך ולה הפריע סעודתך .
 ויען לו הבעש"ט אין לי נע"ע חפ' פ'א ע"ז אף מסתמא
 זימין לי השי"ת . נאכל ונשקה ולא נמנה כי עוד יש לי
 שכות ע"ז ג' שעות ומסתמא זימין לי השי"ת . וישבו עולם

לאכול ויארישו הרבה כסודותהם וצפני הבעש"ט בא השטור
 מיכר כלל אס לרין לכסף לו לא . ובתוך הפחילה בא השטור
 הריל פעם ג' והכה על השלחן ולא קם הבעש"ט ולא זע

ממקומו ואחרי כותם לאסלו ולבדך קדה הכל באריותה
 ולא צמחיות . לבג הבעש"ט בגדי צבנה וימנור מגורתו
 הרחבה ויאמר עמה אלך לטואו הראטע להאדון ולא
 אפנומנה ורובא חייק וישלחו הבעש"ט עוד הפעם ויש
 קך מטוה כל לרין ויאמר עוד אין לי פרוטה אחת חבל
 השי"ת זימין לי חייק . ויפטר מלחם וייך לדרס ויקבל
 הבעש"ט עם כל התלמידים על הכסודתה ללוחו בעיניהם
 ולראות מה יהיה לו :

ידיך כעמדם ראו והנה סוא הולך צמחיות על דרך הצנז והנה
 עילה משרתת עמם גנדו ויראה הבעש"ט מרחוק כי עמד
 הזקן אלל העולה וידיבר עם הסורח הטוטע והלך כך נחלח העולה
 וראו שלא לקח מאוניה מנחם וגם העולם התבוננ לאט לכטע ציית
 מנוון אחיכ ראי כי עמדם העולה וצוהו אחרי הזקן הני"ל וזו ראו
 כי ספר' ומיתו ובאשר קרבה העולם אל מקוט' אשר עמד עם הבעש"ט
 ותלמידיו שאלו ארוה מה היה לך עם הזקן סמחרת ארוה ונמח לו
 מעות . ויאמר אחי קניחי מחוהו י'ש טעשה צחוק' בעני"ל ומתחלה
 לא שוואו עמו בטמקא ובאשר ראיית כי היא מתמקק' וטופד
 נמקקו

גם את השני גם את השלישי וכולם ענו ארוה כני"ל . בתוך
 כך אמר חפ' א' היום הוא כלפי ציה הקבל על פ'א חלי יאלו
 היום אנשים כאלו ע"מ וישחקו כולם . עוד הם מדברים והנה בא
 סני נערים לביהמ"ד צעקת מו"ט צחק' היחול לזמרי כי
 ר' ס' ר' ס' עשן פני' עי' הקלפי ואפי' הקבל הובילם לביה
 הוטע להטיבם על כסאותם ובאשר שאל וחקר עוד הפעם שמומם
 ראה כי צבירור להם הם הנקוים צמחיות על היאדרעטע .

ויען עם זקן אחד מה לעשות ויען לו כי ילך וימנור המכתב
 להם וייך לביה הקבל ויאמר להפ"ח אשר היה שניה צערי ימים
 כגני עטרים אז עטרים וחמש עטרים . ויאמר להם אהם צרוכי ה'
 הנה מכתב שוחה אליכם מהבצע"ט הקדום וימלאו פיהם שחוק
 סטרי' ויאמרו מאין בנה אהם הבחי אשר הנחח לנו ומנח

נבעש"ט הקדום אשר נחמק' זה צעה עטרים ענה ויען להם צרות
 נראה מנכס פ' אחי וגם בערי פסאל . אך עמשה אחי' כך היה
 ויאמר להם הנערים ועתה קחו נח אה המכתב זה מידי ורלו
 כחוד גו אולי יש בו איזה תועלה כי אחי ירא לפתחו כי רואה
 אני כי זה הוא פלל מפללי' תמים דעים וקחו להפ"ח את המכתב

נויד המוכסין הני"ל וישפחו ארוה וזה תוקף המכתב להרצי מו"ט
 פלוי ולהבדיל ס' פ' ס' ומנהיגי דקה"ל דק"ק' . נראה הנה
 צבוא אליכם זה המו"ט? השתדל צנצנתו כי עני טען הוא וקיה
 כל זימיו צמחיות גדול ועמה החסדן עליו הנגלו יוד מנכסו .

ועתה התחממו מר' שבעש"ט מנכס' אהרם צוה .
 ואם לא אחימינו כי לי אחי שליחי המכתב אני טן לבס סימן
 מנוכס' הנה שחי כסותים סלוי והנה חייך יגידו לבס מו"ט כי
 אהת פלוי הולך צן ואצח פלוי חלד נח חלד סלוי כי אחי
 שליחי לבס אה המו"ט ? שחדרו מוכחו בכל יטולה . נאוס ישראל

בעש"ט ועד כל כל' לקוח את המכתב והיטו בלא המצביר
 שליח' כי נמחויים לודו וקראו נכתב במכתב כי היה . מיד
 ותחלו כל שליחי וישמחונו ויפלאו על נולד קדושת ויפלאו ריבוי
 הבעש"ט זל וזה הליט' נמנור עידי כי העניק עליו מנוכס כל
 אחי העיר לבד הפ"ח אשר דרשו שליטו ועשוו בכל לב ונמס'

שבעתי מר' שחלק הני"ל כעש"ט ה"ג מקיבוט מר"א לחזן
 לרין לשדך אה צניו אמר אבז אורחא ח"ל טעברתי
 אה היס אהט לביה הבעש"ט ובר' אליו בעש"ט ויעמד הבעש"ט
 והתקלל חפלה נמניה ויהים מארץ בחפלותו עד זכ"ב רובי צעש"ט

התקלל ז"כ בתוך הדידור של האר"י ז"ל וזכ"כ היה מעביר
 שמו"ת ואח"כ אה וסביאל לו כרים וסבב טוה ובליל צבת צעשת
 סעודת' שאל ר' גרשון את ניסו הבעש"ט מפני מה נאזרכת בחפלת
 כ"ב חני "ל הפקלתי צבונות וקראתי הכדור' טמח' והואכרתי

לכבוד ולטע ואחנה עומד וזונד' וטויה צמחיותך כי הים רואה
 להואי צדדים מפני ויהיה הבעש"ט שחוק ממנו ולא השיב לו כלום
 וכו' כל וסאל עוד הפעם אז השיב לו הבעש"ט מיני' לחיבת
 מחים מחים וספק לר' שחלק אה לחיבת מחים מחים או אהם מחים
 ולרצונתו ויהיה לרין לבדך עם כו"א' מפני מה נדחם ממחיתו ואני

טוה לו חייקין ומחלל צניו ומנוכס' והתבוננ שטוב קרדי ומה רבי
 ז"ג טעה רצויה להטעה כולם הייתי לרין לפעמד ש"ט טעל שנים
 אך כשאני שומע הכרוז שמכריז מקדש מקדש וא"ל ש' הרעלה
 שבעשת אחי סומע מן השי"ע . ויאמר אליו רבי גרשון בדרך שחוק
 למה אין באים אלי והבי' לו ה' נח אללי כאן עוד צבת סב' ואי אמטור
 לך כהונה נכתב ע: יידי ויבואו ז"כ אליו וב"ע נש"ק סבא
 כשביים בעש"ט קרים חפלה התסלה עמד ר"ג להסתלל ז"כ והבעש"ט
 לא התחיל עדין לעשני כי היה ודע עברי' גרשון לא יסבול ויתחדד
 ג'ב'ר

קול הסידים

במקומו ולא חזר אלי ואני ידעתי כי איש ישר הוא הוכרתי ויהיו
 צמח שרפה ולא יכוזלי לדבר עמו הרבה. כי אחר כי ירד לנבוא
 רשעם להלחין אז אחר הכעסם ראו כמה גדלה מס כמה שנתתי אה
 בוסקים בו י' בלחמ :

עוד מעטש הכעסתי י' יבן צ'ק'ן זאמלבו ותבנ מס כמה שנתתי
 ובחור כך מלא עיני' מה על השדס והיצלו אותו ועיר וי' ו
 לפשות עליהם על היאדים והלכו להדוכסה ואמרו לה שהיאודים הרגוהו
 והדוכסה יראה לפשע כי בעלה הדוכס מה מיתה מעולה בדרך על
 אשר סרס הקדושים בעילתו עקר ע"כ אמרה אי אפשי לזון דיני
 נשמת לא הם שיחקרו הדבר ברור שהיאודים הרגוהו וכעסדע"ל לאנשי
 העיר בני' רעדה אחזתם ותלו את ר' איזיק הג'ל' הכעסע"מ לאחכניא
 עלו לנודיע לו והכעסע"מ עומד רגל אי' על הפסל ורגל אי' על הכרץ
 וסר' בני סופר אמר זוהר לפניו והכעסע"מ עם אחריו ומלהב
 כשבלטות גדול פניו בנורתם ובסבך ר' איזיק על מחפן כבי' רמו
 עליו בידו טיף וטיף והפחד היה סוכן וגדול ושלחו אוהו פשע שניה
 ורמו ג"כ עוד טיף בנשמו לכעסע"מ ואחלו לא ירעה בידואי בלך
 וטוב כי הוא זקן יעווא פנים והלך ר' דוד להכעסע"מ אמר לו הכעסע"מ
 איך אתי שומע שנודברים מהם בהלך כלל וס"א אחר שנת בלחמע
 היס אחר אכילה שכב הכעסע"מ על חיבה אחת ונשטן על-ידו והכטיס
 עומדים לפניו ודרכיו את אלו כמו שרעה לשמוע אחר כי מדברים
 בהלך מזה עליה ואמר חמו לי המקום במרהיב והלך למקום ונא
 ואמר אל חסדו כי איך הפס כלל ושלחו סקטל את הסדרות לתר
 ושמע שהכטיס קיבלו לפני והכטיס תודות העברים השלחתי ונתנה
 אז הדאקשר שלה לרמות את הכדוד וירעד את מה הוא מיתח עצמו
 לא ולאו והקבל ייראו לפחון על הכעס מ ונחמו להדאקשר ש'אפיס
 אדומים ותי' טלף היה מה עליה כלל וכלל והאליד דק"ק זאמלבו
 יהיה יקבו של ר' דוד הג'ל' ושאלו את הכעסע"מ למה לא הניד להס
 קולס שנגמלו את הרבוב שלא יפחדו שכינולו את הכרוב על הסדה
 והטי' להס הני הפתלתי במתקו על דבר אל נמה טעמלמו הכעסע"מ
 לדבר זה מקודס והטעו לו כי י' עושם על שהעלחתי הכעסע"מ
 של ח"א כי הגאון סק' ר' חיים מברדלד ואמר להרוב דק"ק זאמלבו
 כבוד אחר אתי איני יודע שנתחבאי' כמה פעמים פ"א בחרן חתח
 הסכסכו' ובחמקמות הארשים ועל כולם הודע לו :

דב' ע"ה ז'ל קודס פטירתו קרא לכל התלמידים שלו ויז' להס
 איך יתבטן וממשי'היס פרספח לו אחד . ז'ל אכר
 מהס גילה איך שנתקו האמן אהס . והיה הללו תלמידי ר' א' לרש
 היס מערתו ג'ט שמו ר' יגק . ויקרא לו הכעסע"מ ויאמר לו אהס
 חיבת לכל מה שיקומה אהס . ויתעבר ותי' והתקמר מעשיות אהס ר'אית
 ממני ונא היה שפומה כהס . ויתעבר ותי' יעקב מרד' ויאמר לו מה
 יהיה החכילה מה לריות ועד וולספר מעשיות ויאמר לו הכעסע"מ
 אל הדלתי כי שתקפני מהס ח"יס . והיה כלספר נגמו לרזון קידוש ועלה
 לעמיס ועקב לו תהיה קימו תלמידיו כל אשר נוס עליס והר"ב
 יעקב הג'ל' נסע לכל המקומות ויכפר מעשיותו ויאמר להס והתקמר
 מהס בדיות . והיה אחד כלית שתי' ז'אפיס ומחל'ה טעפידה רביט
 הכעסע"מ ז'ל שמע תרסיס יעקב כי בלטי'היס י' בניד אחד אשר
 נחקן בעד כל מהמסל' ומהכעסע"מ אדום ובה ננעא דעשמו
 של הר"ד יעקב הג'ל' ליכט לטס ויכפר לו כל המעשיות טיודס
 מהכעסע"מ ויעלה לזיהס סך קמחו אדומים וזו לא יסדך עליוה
 נע ודל לכס'ט שנס א' יוחר . ויקנה לו טוס מס מעשרה ויטון טלמי
 לדרכו כי הדרכו רב מאוד . ויתעכב בגלעטאו ערך שנטס חדשים
 עד בזלו לטס כי התמחמה בכל עיר לקצן על טולעלו הסביס .
 ובזלו לטרי אשר דר עס כבניד וישאל לאנשי היסר על מהות הכניד
 ויאמר לו כי הוא עשיר ועלל מאד והחלר שלו היא כהרס המלך
 והוא מהכסד החקירות ויבט וטומח כל היסס ועל סקסיו פי נאמניס
 והוא למד ומחשלו כל היסס ובצב' כל היס סעודתו יאס בנקס
 טיספרו לו מעשיותו מהכעסע"מ ואחד השבט הוא נטון אדום א' ענור
 כל מפשס . וישאל איך יעקב על כבניד מאין מקוס מולדתי ואס
 הוא רב פס מכרד זה לא והטעו לו כי זה כעסר טעיס אשר ב'ה
 לכאן וקיס פס הכשר מאלדו היסר אשר היה טעיס אהס בניד
 ונתייבס פס ויבסד ב'כ' כחזר שלו ומחללים שמה אנשי פסיר בוקר
 וערד . ובכנת האליס בלחמו מרדי'ה אנשי עשיר . ויך אליו הר'
 יעקב ויבסק לבריסו אשר וייטו להכניד כי נא כנס מעשרה הכעסע"מ
 ובזלו יכפר לו מעשיותו הרב' ממנו את אשר רלו עיני' ולא זר ויבא
 הכסרים ויכפר לאדונו כבניד כני' . ויטן כבניד ימחין על השבט וזו
 יכפר לו . ובני' לבניו זה הכניד שיתלכס מלל' הר' יעקב ויחן
 לו עליה מיופחה ויהורר כר עד השכר . והנס כהס' טעמו א'ש

עמ' ע"ה מר' ויאל ח"מ דק"ק' נעמורבו ומודיע היס היה אלל
 סר' דק"ק' שלגלוי בק' ראשקוב ובק' שהריגראד ובק' אלל
 נעמורבו שמעתי ממט ספ' א' שנת הכעסע"מ שהריגראד ובמזלוי
 שנת אחר הכעסע"מ היה דרכו לספר מה שפלת בשנת ואמר שרעה
 אותו מה היה הכעסע"מ שמה ואמר י'אנטיס מולדו בניו אותו בשמחה
 ונורס ואל ראה ר' ויאל ה' לגרס שמוטת ואמרו לו בניו אותו בשמחה
 אהס נעמי' ובמדינות פולין לא היית רלוי לקיות רב אפילו בחיטיס
 וקיבל על עצמו מיתה אלל חיקס מהס כניד ובתבר ר"ל ו' ו'תחלי
 אותו מה העשס כשחבר' ואמר חק' אהס מהס ונתחיי
 ממנו לשאלו את הכריס אז כבוד שנס היא תמות ובשנה יהוא ב'ה
 בן דוד דק"ק סולגלי שאל אותו אפי' מה ר' אליעזר היה רב עומס
 אמר כבד נעטר שאל אותו אם נספר בשנת ברשית' אמר כי ר'אמר
 מנין אתה יודע זה שלא קדם שום אדם ממני ואמר לו לאמנו ידענו
 שיכר בשנת פ' נח כי הכעסע"מ אמר לנו והמס נגוד ושאל אותו
 אמר לא אשמו על הכרס הג'ל' תמר טע' א' בכרס סודרליק מירושלמי
 ולקחה לירושלמי ושאל על שאלו שנה' המהולקת על הרב הג'ל' ואמר
 שהתגלגל על מנת דבר ר"ל תמר טע' א' בכרס סודרליק מירושלמי
 ואהס טוב אמר' בלחמו שנת עצמו כי ראה שייקסו בלחמו השנה
 כי דרס וליע דודע שב לחוה הסכסר כי עשין צדו על ש'זה
 הכסר היבד אחד מכה שנהי זני ימ"ם טוס תעופסה שפתי' זורס

קהל חסידים

פס לעת האחת אשר חובילו כולכם לטעם כי יום הזה ז' זקרי'
הטלרים כל העברי הילוף מפסח צימו החולה כי יום אדם
הוא היום. ואם לא ימלא עברי בהרצוב אז גורל ידו על
חזה אדם עברי ויקמו ממנו נקמת משיחם ואזי לו להאיש
אשר יכרז בגורלם כי משהמים ארמו מניחו החולה ומושיח
לו עינים קשים עד שזמל שדוד ומוכס בידם. ואחמול
הטילו גורל ונלכד בן הרב כי יודעים הטלרים אשר עברים
מהרים ילך ציוס בהרצוב. ועתה כאשר ירצה אחכם מוי
נהטלרים כי באו לכאן יהודים מפולין הלא עולכם נטעב
חובילו. וגם לא יאונה רעה על ידיכם ועמ' מסרו לברוח
מתוך לגיר כן עקנה הזקיקה הזאת בצב' ואנחם וידיה
ומחוס לא רשאה. אבל הבשע'ם נא השגיח בה ותיקף הלך
למשיח ועילה על העלים הגדולה שביה שם אונס לכתיב
החשיבים לבית ואמשי בידים עולם שובכים בקיורו הבית את
דובר דבר כי יראו. והזקיקה נכנסה לבית בלינה ובעקנה
ותריב עם הבשע'ט ולא ענה לה דבר אך הסיו סוילון
מתון אחד ועמד אלל הילון והסמכל בה והזקיקה הסובפה
ללעוק למס הסיר הילון ולא השגיח בה וירא הבשע'ט כי
ברצוב העיר עומדת בימה גדולה ועליה לשטים מעלנה
והמון רב מאוד ואלספו אל הבימה. והמחיו על הביסוף
ואחרי טעה קטנה נשמע הקול מפעמונים רבים מצערים
על ציחם הביסוף :

והבשע'ט עומד אלל הילון ומסמכל בו שתאום קרא אחי
בשע'ט יעקב ר' וקרא לו את הביסוף כי יבא אלי
מנהיה ויחטבו כל אצני הבית את דברו ויחברו כולם ולא טמרה בש
נשמה ויתנו כולם את קולם עליו מן אך חקר דעת כי החלל לפעם
איש עברי הלא איברי אברים יקדשו מאחו ל השמון רב הים.
וירבו לקלל אותו חבר נפשו אבל הוא לא השניע עליהם כלל ויעק.
יעקב לך מהרה אל תפחד. ואני ידעתי את שולתי כי יודע הוא מה
שכוא עשה והלכתי בלא פחד אל הרצוב ובאחי אל הבימה ואין
דובר אלי דבר ואמרתיו אל הביסוף בלשון עברי הבשע'ט מביאחן
'עמו לו כי אחר הדרסה אבוא אליו תיקף והלכתי לחורס ואנשי
הסיו ראו מרחוק בחזרי החלונת הסחמוים כי הייתי אלל הבימה
ודברתי עם הביסוף המה ראו כן תמסו ויחשו טעם וישישו את
הרב עד טורו לבית אבל הוא לא שם לבו לדברים הקדושים ולא
לדברים האחרונים וכאשר הצבחי לו מענט הביסוף נשם אלל
עוד הפעם ואמור אליו יבא תיקף ואל יהי שופם. ובכתי אל הבימה
והנה הוא התחיל לרעום ותכתי אחו כבדו ומאמתי לו רבי'
בשע'ט ואומר הביסוף לפעם הכי נא עוד משע אשכנש אליכם וילך
אחרי ויבא עמי לבשע'ט וילכו עינים להרד מיוחד ויסגרו הדלת
בצוים וספו עם שפתי שעת ואחרי יאל הבשע'ט ויעוס לקשו וגם
שמוס ונשם משם תיקף עמו הים עם הביסוף היל' אל ויעתי וגם
שם הטייר עד היום אשר יודע והבשע'ט לא הגיר לו. כן וכרתי עתה
הנשעם עמי הו והי כשטר שנים אשר היהם הנשע'ט האת :

י'די' כאשר בלה הרב ר' יעקב ל'דבר ויאל הגביר ידיו
וישבת להשי' ויחמול להר' ר' יעקב ידעתי כי כעס
דברין ותיקף באשר ראימין הכרתי אחרך אך החשיחי
ואחרי אנדי לך הנשע'ט תדע כי אצני הביסוף אשר קראת

העיר כי עשרת ותלמידי הבשע'ט הוא. ויחבקו כולם לשמוע מעשיית
ממנו. כי הורלו אנשי העיר עשת אשר נר הנביר' ה' לשמוע בכל
עבר תפירים מהבשע'ט ז'. ויחי בעת אשר ישבו לשפוח שבת
אחרי המעיות כנסו זוס הנביר' הרבי' יעקב הילל שפיס' אחיה
אשר מהבשע'ט והנה יעקב נכח לגמרי כל המעשיית ולא היה
יכול לחור על שום מנשה ורעה לגיר זורת הבשע'ט והמחצו או
חומר הטייר מטיבין או חומר החברים לגמון זוכור מ'ז על אחיה
מנשה וגם זאת לא היה יכול כלל כי שמחלנמרי משער קרה לו משפדו.
והינני ער יעקב מאוד להבנותו בזה ומכל מקום אשר היה בדעשו
לחור על אחיה עיני שיוכל להסתפק מזה אחיה הטייר מהבשע'ט
שכה מ'ז לגמרי כאלו נילד באתו יום. ולא הוילו לו אשר שבר
את מוחו לרשע'ט כי לא היה יכול להזכיר עד שום דבר כלל. ויחי
הר' יעקב כמובלבל מזה וכל אנשי בית הגביר זכס אנשי העיר
הרה להס מאד עליו כי טיערו בדעתה כי בדם מלכו שקר אשר היה
אלל הבשע'ט ובדאי לא ראה אותו מעולם הבנייה בעצמו שיק
ויאמר אליו נמתין עד יום השתחלה אליו תוכל להזכיר א'ע ויבכס
הררי' כל היללה ויחשוו ויירי זורת החברים ולא הוילו לו שום
חירוס כי שכה לגמרי אך להשתחל לפני מנשה הבשע'ט כאלל לא
ראה את הבשע'ט מעולם ובשע'ט שחית' של שכה שאלתו הגביר
עד הפעם אליו הכירי א'ע על אחיה מנשה ולא ידע מה להסינו.
אך אמר לו הר' יעקב ברי' לו כי אין זה דבר ריק ומשולל לא קרה לו
כאלל. ויאמר הגביר נחמה עד שפדסה השלישית אליו תזכור אבל
הוא לא זכר כל בסודיה השלישית שום דבר ותעזב מאוד מזה
סוף אלאחר ר'ט נא שכיב בית הגביר לנשמה לו ב'צוט' הממס אך
מלאו לבו להלעיג מהגביר בדברי שקרים וכל אנשי העיר הישב
הרה להס ותיקון לו מאוד בדבריה והדקוי ר' יעקב קבל את זה
באכסה והשתלה מחד מ'ז והים חית' עמנו למנח' איום הירוף כ'ה
שיכנסו הדברים בלבו כי כן צריך להיות בחצונו אליו נתרעה הבשע'ט
עליו שאל רעה לנשמו במקוורו ממקרים אחו ונכס לרבים נכדיה
אשר אינם באוים לשמוע שופרים כאלל ועוד דברים כאלל.
אבל לא נכנס שום אמתלה בחושו מ'ז והשתלה מ'ז יומר. ויהי
מלא יבארים מוס. והשתלה אל' כל יום השבת ולמנחי שבת עלה
אחרי עוד אליו אליו זכר דרס מה יגיד לו והדבר היה היקק מחד
בית הדקוי אחר זכר פעם שאלוהי הנכרת היתה וילך הכרי'
להדרו ויבך שמה ויחמק ויאל ויאמר אליו אינם רוצים מן השמים
שאשעשר או שאשפרם פה מעשיית הבשע'ט הכלל יודע אנכי כי אין
זה מקרה היללה ועתה אלוכה לבתי וישלח לו סגביר ער כי ימתון
עד יום' ז והם לא יעורו אלוהים טוב לבתי ויתחממה הר' עד יום
ז' ולא יזכר אמונה וילך לקבל רשות פרידה שלום מהגביר ויהן
ל הגביר יבד העונס וילך לישב על השנלה לנשמו ואכשר יסב על
השנלה זכר מנשה טור' מהבשע'ט וישבו הר' יעקב לבית הגביר
וישלת את משרתו להגיד לו כי נזכר על מנשה יקדס וישלת אחרי
סגביר ונכיוסו להדרו ויאמר שפרס נא לו ויכסר לו הכי' לחמור.

והנה פעם אחת לפני ארדיהם פסח של הרוז' ה' הכי' הבשע'ט
קנוד מאוד כל השבוע והלך צביונו חנה ואנה ותיקף
אחר שפדסה ג' ליה לקשור סוכוס וילקח ג' אצבים עמו
ובצוכס הטייר גם לאו ועקב בעגולה וכפת כל היללה וגם
ידע איש מעיניו כשיעורו אנה הוא עומד. וכאור הבקך
ויבאו לעיר אחת גדולה ללאקים ויעמדו הסוכוסים אלל בית
גדול אחד והדלתות וכלתות סיו סגורים וילוח הבשע'ט
לדפוק בדלתם ותאל אשה אחת זקנה ונהדקת ירה' מה לכס

קדו יחזירם

שמעתי והרצ דקסלחתי וגם מהרצ ליקץ פולחתי שבקץ ארצותיחרתי כבב"כ על קיום ב' ליום והיו נפתחים הנשים עד שהוכרחו לעזוב את הבב"כ והלך הרב ר' מייז' דקסלחתיני וישב בביתו ולא מש גש וגירם משם את הללם והלכו והזיקו ב' ילדים שלו ושלה את הצעם ע' וכן בבית הספודדתי עם הסופר הר' לבי וזהו שיביאו את הילדים למקום לינוח ועשו קן וקשקשו לישן והיה המשכב של הבעש"ט בראש הסולתן והסופר שכב בעבר הסני בראש הבעש"ט ועד שלא ישנו באו ב' סמוזיקים לבית ועמדו אל הפתח ואללו מן הבעש"ט איך הוא ממזר לכה דודי והבעש"ט קם וישב על מטתו ואמר להסופר הרואים והסופר ג"כ ראה ושמח את ראשו תחת הקרב של הבעש"ט ואמר היחם לי ובשגמרו לרצב הלכו אל הילדים קצק הבעש"ט מן המשכב ועמד בהם ואמר להם להיזן אחסם הולכים והם לא פחדו ואמרו מה חיפסם קן והסחילני ישיש להסתולץ ולומר לכה דודי בנינו של הבעש"ט וישנה מה שעשה ונפלו השני מוזיקים לארץ ולה כילו לקום והסתוללו להסתחן לפשו ואמר חייב תראו שהילדים יבדילו אמרו כא' מה שעבר אין כי הזיקו חברים פנימים ועכשוו בראו להיך אחסם ועד גמירא חף משמלם שרומעל בבאן שאל אותם ח"ו ומה ולמה בחרם לבב"כ השני כי החון היה מחפל בבב"כ יסיר לו הסודר שקריון בראש וסיה טוף גדול בעת ממזרותו היה מחסוון שיעיב צעני הסנים וסיה לו הרהור וגם הסנים הרהרו עליו ומשי הרהורים הללו נכרחו לחתו שני מוזיקים זכר ומקבה וסיינו בבב"כ או עת' להם הבעש"ט מקום אלל בחר ח' מקום שאין ב"א מ'איים שם . החסיד ר' יוסף ימרוץ' הגקרא ר' יוסף מלמד היה בעירנו בק"ק ליזן ואף לא היינו בקו הבריאה בעיר הסיה ולא יכולתי לישב עמו רק שמתה לו שלום ולא שמעתי ממנו בעלמו וחזירי שמעו ממנו וסיפרו לי וידע מ' יוסף סיה מוכח חסיד מעוט, שליחם והמעוט של הרב ה"ל היו ג"כ אלל מ' יוסף ה"ל ובעת הזאת סיה פיוול ומצבעות והיה מריבות עיז' ואמר ר' יוסף נק' להרב סמוניד וישנה פשרה בימי והלכו להרב סמוניד ועשה שפירה צדיים והלכה הרבנית לביחם ור' יוסף נשאר עדיין אלל סמוניד חס"מ ל"ה הרבנית הל' סיה לאחר יאוש ולאחר הרנישה בעצמה חבלי לידה והצבנה שהיה מקשה לילד ושלאה אחר ר' יוסף ואמר לו בבקשה שימחול רומע"ל ע"כ ליק' אל סמוניד שיעשה בשבילי פ"ו והיא שמעה מן סמוניד כנ"ל אמר לה אם תחן לי המפתח מן הסיה שאתח מעוט כל מה שתחפון אלק ואף לאו לא אלק ותננה לו המפתח ותתנה לו פאטעסילא ולקח ק"ם וזכויים ובה אל סמוניד אמר לו סמוניד למה בחרם הלל אמרתי קן המעמד שלה אמר ר' יוסף סיה נמנה לי המפתח ותתנה לי רשות על

לא . ואנפי היינו קודם יהודי ואח"כ גפולתי לעמקי הקליפות פי חסם גדול הייתי ומשיה קדושה היחם לי והבעש"ט צחטרו הוילתי ממעמקי הקליפות כי יש לי זכות אצתי פי אצתי קדושים היו והם בקשו את הבעש"ט וידבר אחי הבעש"ט בחלום יום יום שאשבי מדברי והלילה הסוף הבעש"ט לו כי באשמורת הבוקר אצלה מן העיר ערם יאספו הסמוון לשמוע אדרסה כי צדדדסה הייתי מדבר סרה על עם ה' עד כי נתחממו לבות הסוגרים לסרוג איהם איש יהודי אולם בזים הסוף כאשר קמתי באשמורת נהצדסה הקליפה מאד אולל כאשר ראוה כי הבעש"ט כבר בא לכאן והייתי פוסה על ספי הסעופים עד אשר יאיתי כי הסמוון הרב לקבלו כולם וכאשר עפעפו פסיעה אחת מכיתי ברימו קול כל הפעמונים ונשעו על ציחתי וז' לא המלוי יארי לעזוב כל הסבוד סיה א"סכתי לדרוט וכאשר באת וקראת אחי רייתי לדרוט קודם כי נבר עלי יארי אולם כאשר קראת אחי שמת נהפכתי לאים אחר ממש והלכתי . אז נתן לי הבעש"ט היקון ועשיתי בע"מ נמור ותלקתי את האי ממוטי לעמיים כי עשתי גדול מאד הייתי וגם רבע סווי נחתי למך שימתי ליעט למדינה אחרת באיחה הסתוללות אמרתי לו וזה הבעש"ט מה לעשות לחיקון עונתי כבר סנה ואמר לי בחרת סיה סרו עטובותי וחמלתי סופרה אם יבא איש ויספר לך המעשה שך . וע"כ חייב כאשר ראייתך חזרתי בתשובת מאדו . וכאשר ראיתי כי נשמה ממך כל המעשיות הבטני כי עטבורי סוף כי לא תקון עוד החטא כנלדך ועשיתי מה שעשיתי והועילה לי הפילתי בענה"ה כי בחרת על המעשה ועשה ידעתי כי ב"ה סר עמי ותקניתי הלל ב"ה אחרתי איך לרד עוד לבחת גרליך לספר מעשיות כי אכתי אמן קן מתנה הרבה אשר יאסיק קן כל ימי חייך וזכות הבעש"ט יעמוד לפניו שחבר לצבוד אף בוראנו כל ימי חיינו בכל לב ונפש אמן :

ואמר המעמין ראה כמה גדלה כח התשובה הסמוניד נא כי המעשה הוא אצתינה סוף וכבורה בשמש לבד המוסר הגדול הוואל מזה סיה ממלמך אם בעל עש' אחת וזכות האדיקים יגיעו עליך לשמך מכל רע אמן :

שמעתי מהרב דקסלחתי ר' גדלי' ז"ל שגלה בגאון הק' ר' יחיאל אב"ד דק"ק קאוולי איש א' ליוון וחסם לפתוח על קנקטו של הבעש"ט ותלה בדרך ובה לק"ק מעיבוו בצאכסניא על הסמו וסיה לו חזיונות גדול ובלח הבעש"ט אף גיטו ר ג אצוי וישב אללו על הסמו ואמר לפניו ד"ח ואח"כ אצור לו בא עמי לתפלה המנחה ובדרך הרניש א"ע שסוף ברית וסבור שהו' הבעש"ט אמר לו סתחה הבעש"ט עגם ואמר לו סיי' סיי' איי הרב ומי יתן סיי' לי פולם סבא מה סרבינו מרויה בעטן לונקע אחת ונתקרב הרב ר' יחיאל להבעש"ט :

כמיקום ושאל אחיו ואין אהם מוכרם והבינו לו אתי אתי וילא מפתח בסי והתמונים באים לביתו וקונים ממני וסם מביאים לי לחד אשר קונים שבצניו ואני נזקק להם ריות בעד ערחתם וגם לרומע'ל לא הלכתי לאלא לכבודו אתי ה'ך מפתח ביתי כ"א לכה"כ אם יש מנין אתי מתפלל בציבור ואם אין שם מנין אתי מתפלל ביחוד על מקומי ושאל אחיו הבעש"ט ואם הולרכת לשואי בניך מה אחם עושה והשיב השי"ת עזר לי מני' ובי' מן האמונות שלי ואני עושה נשואין לבני אמר לו הבעש"ט כשאתם עומד באשמורת בבוקר מה אחם עושה אמר אתי עוש' פוזמקאותי ג"כ ושאל אחיו ואתים איך אחם אומר אמר לו מה שאני יכול לומר בע"פ אתי אומר עליו הבעש"ט כי הוא יסיד בה"כ עד ביאת הגואל ב"ב א"ס . ומה נראה הנסה מניניו כמו בפרשת :

שמעתי מר' אהרן דק"ק מעזיבו שסיפר לפני הרב דקסלפניו פ"א נטע הבעש"ט לקק בראד וגו' במקום א' סמוך לבראד ובלילה חרד הבעש"ט וארכזנציו דא לרא נקנן עד' הטיד רר' לבי הופר משנתו מחמת קול הקסה אמר לו הסופר מה זה המדרה וסיפר לו שצא אליו רבו ושאל אחיו מני יומר עוב אחם או אכרסם אבינו ע"ה ושאלתי אחיו מה זה מסות שהאלה אמר לי אחם פתח לק"ק בראד ועשו לך כבוד גדול אם ח"ו לא תחזק'תאבד כל מה שסיה עד הנס ונתחדתי עד מנאוד וכשבא לקק בראד בראד אליו הננייס להקביל פניו בתלבושי כבוד ויבא החתול לשחק עם הסוסים ולהחליק אותם ולהכות אותם בידו כדרך המשחקים עם הסוסים ועשה דע לך עד היכן מנעתי ירחת חמץ של הבעש"ט :

מעשה נסע הרב הקדוש ר' דוד ממיקליצ' להבעש"ט על יום' ובי' דרכו בקודש חמיר להיות אלל הבעש"ט על ימים סטוראים היינו עקודם ר"ה עד אחר יום' ובעת היום אירע לו איה מניע' והיה ממער מנאוד ע"ו אח"כ כאשר נכלו אליו על יום' נטע בחסה מאוס . אבל עכ"ו אירע לו סכוח ככל יום עד שזכורתי לביע ערס יום' כ' של היום . עד לפטוח ערב . והנה כאשר בא קרוב לעיר מעזיבו כמו' ר' החומי שבת הם שם איה כפר אשר דרו כס יהודים ובראחם כי נטע יהודי עם ענגס רצו לקראחו ויעמידו ויאמרו לו כי איש אחד חסר למנין על יום' ככן מנצקיים מעלתו שיהיה שם יום' ויחשוב הרה"ק ר' דוד בנתינו הלא דבר גדול הוא להשלים ורעה להעטר לבקשתם ואח"כ חושב עוד בנדעתו כמה יניעות ינעתי וכמה מפי' היה לי שאשים אלל הבעש"ט סק' על יום' ועתה יש ט' ר' החומי שבת ממנו עוד ויאמר להם לא אכזב כי בחס אכדי לדרכי ויטען על העגלון דין מהיה ירין ויבא להבעש"ט ויחא כבר החפלה ממהם ולא נתן לו הבעש"ט שלום ולא דיבר אליו מאומה . ואחר יום' נתן לו שלום בשפה רפה ולא קירבו כלל כל ימי תה הסוכות אחר תה שם הרב הג'ל . וינטער הרב ר' דוד מזה ויפספס בנעטיו אולי יראה הבעש"ט אליו איה שן אשר חסא אלל כלל מנא צוח דבר ויחדר לו הררי' ויקם ממקומו כי הוא ירא אולי מפעיו יטרו בעיניו ואינו רואה חוב על נעמי כדרך הצדיקים אשר הם מוליס החסרין בעמם לא על זולתם . והיה בע"פ

על כל המעות שיש לה . חיבק שלח המגיד אחר רבי מוכל ז"ל ואחר רבי ליב הכהן ז"ל ור' יוסף הכ"ל שילכו למקום והמגיד עדיין היה יול ליקך ברגליו אלא שלא יכול ליקך לעינים והלכו הם שלשה וגם המגיד ה'ך עומם וכנסו השיטה למקום והמגיד עומד עליהם ושמו אחם המים וכשעלו מן המים אמר המגיד עדיין לא פעלתם ועבטו כן כמה פעמים ואמר ר' יוסף ז"ל שהמגיד רעה ללמוד אחיו הכוזבם אבל יומר עוב אלך בחייונות שלי ושהו נמקום עד כזה ונתקרה ר' יוסף כי היה זקן ואמר רבש"ע הבה לי במחמה את הרבנית ואם לא אתי בסכנה ואח"כ אזה להם שילכו מן המקום ויעלו כי חיל פעלתם שפחיה הרבנית ותלד שלשה בנים ואחר כמה זכרים וכמה קצבות ואין אתי זכר והמגיד אזה מוקדם שהלכו למקום שיבטלו חכשול עם הרבה בשמים כדי שיחמם את המקו' ולאחר אכילה אמר המגיד שימנין אעד שלא ינאלאו כי יהיה רשע גדול גם סוג הדלת בעדו ולא היתה שום אדם לכנו' עד שילדה הבנים והיה :

שמעתי מר' מאיר מיאופאליע שר' יוסף תלמד הג"ל היה דר צעיר ושכחתי שם הטיד והיה ביתו סמוך לבית עירא פ"א בא הבעש"ט לעירו וראה ביתו סמוך לבית עירא והשיבו לו אתי איש עני מאד אלו היה לי מעות הייתי מעטלל את ביתי למקום אחר ולא איר' הדבר ונשקף בית ע"ב ולא היתה שר הטיד לבטח שוב בית אחר במקום הזה :

גם שמעתי מר' מאיר הכ"ל שסיה בראו הטיד אומן הקרה שפאחאל והיה מתפלל בקין ובחורף בצה"כ בקציעות אפי' לא היה עשרה בכה"כ היה מתפלל ביחודית פ"א ראה הבעש"ט באחם צעטן הטלקט קודם הפסלה בחלו את האומן הולך לבת' ונדעעט מנאוד ואמר הבעש"ט לכה"כ לא וראה מי הוא ז"ה שהולך ועליה ותפילין בידו ילא הבעש"ט וראה ואמר אומן א' הולך לכה"כ ואמר הבעש"ט לקרוא לו שיבא אללי ואמר אליו בה"כ ידעתי שחוב שגנען ובודאי לא יראה ליקך ושחק הבעש"ט ולאחר הפסלה שנה אחרי האומן הכ"ל שיבא לו ד' זוגות פוזמקאות כזה והביאו עמו הפוזמקאות אל' הבעש"ט זוג פוזמקאות בכמה אמר לו ב"ך אחד יבב וחלי ואמר לו שמא זוג בנקה א' זבב ולא ענה אחיו דבר ואזה הבעש"ט לא' שיפסוק המקח עמו ואמר לו אחיו האיש שנתו סמוך בפחות מהבב וחלי אמר לו אלו ראינו למכור בפחות הייתי אומר בפ"א בפחות וישים לו הבעש"ט בעד הד' זוגות ואין הכ"ל ושאל אחיו מה אחם עושה ואמר אתי עושה אומנתי ושאל אחיו איך אחם מתנהג אמר אתי עושה לא' פתחת מארבעים או רך חמשים זוג ונצ"פ אתי מניית אחי' בערובה גדולה שיש לי עם מים חמין ואני דורך אחם עד שנטעו

קדר חסידים

המלפפח מעל ראש הר"ד והוא לא שמוע כי מן השמים
ביתה סבה וילבש את המלפפח וישכב על יצועיו ונעשה א"צ
בלא הקין לקול הסעולה וישאל מה זאת אוי מע זאת קראו
להערל להדליק נרות ונדעה בשל מי הרעה הזאת ודיליקו
נרות ויך הדרשן לחפש וימלא את הר"ד שוכב בלא מלפפח
ויבצע בו הדרשן ברבנו ויאמר אחסה העובר עברתי ועבדך
ה' ובאין חומר ודברים זה הדרשן ויאסרוהו בעצומים
ויוליכוהו לבית המעבדות וישמרו אותו שם וממחרת וסהום
כל העיר על המעשה הרע הזה ורשעה הדרשן דרש ביום
בבש"כ הגדולה ובתוך הדרשה הוא הרשע הניל שיבואו כל
העיר והא רחוק חופפה בואת אלל הפ"ח ראש העיר בעת
אשר אכזי פה ואחר הדרשה הוא הרשע הניל שיבואו כל
העם סחוק אחר הבדלה למען יראו איך יעשה את החוטא
ויקחו מוסר. וכן היה כי נאספו כל העם חסר הבדלה
ויבואו את הרב ר' דוד ויעמידוהו לפניו כל הקהל ידיו
לאסודות וסדרשן הרשע אמר לו מוצר ומסס עליו כלרי
למחר רשע תן תורה. והרב מחסה בלי דובר דבר ויעוה
הדרשן ליסוד בשועים עד ימן הודאה ויניחוהו על הארץ
והשוערים עמדו ליסוד והנה קול רשע בכל החלומות
הים פס ר' דוד מקליטיושוער ויודו כולם לחוף לראות מי
הוא הדופק בחלומות והנה אין שום איש. ויתמחו כולם
וישלחו שמוחים לראות מי הוא זה ובין כה לכה נשבת
העבקה עם הרב דוד ויח"ס כאשר נשקע הרשע ונמאזר בין
הסמון להטיל חרם על כל אשר ראה או שגע מי הם אשר
העיוו נהמל בכל הקהל אבל גם אחר החרם לא יודע מנאומה
ע"ב לקחו פשע שנית את הרב ויניחוהו עוד בחלומות על
הארץ והנה נמטה קול הרשע מכה בכל החלומות אס ר' דוד
מקליטיושוער ויגן פה ויודו כולם עוד הפעם לחוף ויתמחו
כל העם ע"ז מנאזר ויאמר הדרשן אין זאת כי אס מבסק
הוא ובכישוער עושה את כל אלה וי"ב ייסרו אותם עד ימן
תודה עם ע"ז ויניחוהו עוד הפעם ונעשה רשע פעם
שליש מכה בכל החלומות למחר ר' דוד מה אס מחסיהם
וישן הרב בלי התפעלות ומה אלעק אכזי פה ואך אלי
הוא ואלאמו לכפר עוונתי ויתפלאו כל העם מנאזר כי כבר
שמוע הרב ר' דוד וירפו ממנו וישפכו כל העם לחשוב
עלם מה לעשות ויכזבו שמי אנשים כי פה בעיר הזאת
מנאלו שמי אנשים פלוגי ופלוגי מטידים את הרב ר' דוד
כי ראו אותו בבית הבעש"ט וע"ב ישלחו אחריהם ויראו אס
הוא הוא או לא. וישלחו אחריהם ויבואו ויכרוהו ונפלו על
פניהם בזבים לחומר מה לכס רבינו וישן הרב אכזי איני
לא רשוע לגלות את עצמי עד אשר אמרו לי מן השמים למס
אחס מחסיהם ומכרתי על מנאמר הבעש"ט אשר אמר לי
מעמךך תדע טעה כי נבלת עוונך. ועתה מוכרה אני לגלות
ב"ט

הוא כל ימי התן וישאר בדתו כי אחרי התן ידעו אלל הרב
יניד לו סודס דבר אף חיקף אחר טב' בראש' קרא אותו הבעש"ט
ויאמר לו ר' דוד תדע כי עתה הורג כמס בשנוי כי בכפר הווא
אשר קראו איך למיין המתיב' על"ך נמסה ובשע"ט שנה אשר
היא שייכה לנרות נמתך שיתפלל וסס ותתקנה ובאשר נשמת משס
דוד חותב לחוף וע"ב אחסה חייב גלות לכפר על גלות והתקן
הששמה. ויאמר הר"ד הניי שוכב לכל אשר יתיר ארצו. ויאמר
לפן קבל על עצמך גלות למקום שאין מסיפין אותך-לחיות ועד רק
חוצל לנרות באיום עירות והורא' עמךך בכל מקום לדרשן קסון.
וישלחו הר"ד עד מתי אחיה נע ויך ויאמר לו מעמךך תדע יום
סודך לביתך וישקע בו הר"ד ויגלה משס וזא חר לביתו ור"ך
ממקום למקום ומעיר לעיר בהתחפשו במלבושים פשוטים שלא יכירוהו
כי כבר היה מפורסם בשלום וגם היה לו אנשים מקורבים אשר נשמו
אליו מנחם שנים וע"ב הר סעמו ולפשו אינה שלא יכירוהו ואחר
עזבו שתי עיניו ומתחם כל הרב לעיר אחת. ונעמ"ר מעי"ר ויח"ס בלא
ויחלפון בבית הפרנס תודע כי כן היה שם המנהג כי כל דרשן
ה' לר"ך והתאכסן אלל הפ"ח. ויבא לגס הר"ד ביום ה' ויקבלו
הפ"ח ויקחו שיעיר לו אחס מדינת אחיה. ודרשני ויאמר לו והפעם
בעיני ויאמר לו לפן אס יתרו אתך רך רשיון לדרשן בבש"כ הגדולה.
ויאמר אין חפשי בזה כ"א בבש"כ ויאמר לו הפ"ח לא כי אני חפץ
שידעוהו מעלתי בבש"כ וישחוק הרב ממנו ובש"כ כלו חלי היום
והנה רובם כל הסידי כי הרב הדרשן הגדול אשר כל הכיור אותו כל
העיר נה על שבת לעיר ומיד יאס הפ"ח להסירו עס אכזי העיר
ויבואו לביתו ויתן לו מקום המכוד בביתו פס אגשיו ושבחו שמה
כולם וגם הר"ד דוד שבת עמו ובללו הפ"ח כלל שאלו השלחן
שאל הדרשן הגדול על הר"ד מי הוא וישנה הפ"ח כי הוא לדרשן
וכוהה לדרשן פה ואכזי ששמיני דרשתינו והעניי בעיני לאל ה' וי
רומע"ל פה עיניו מייחוד לדרשן בבש"כ אלל הדרשן אף אחס בלשר רומע"ל
פה או כי ירחם באימה יום דחול בבש"כ או כי יסיה עד שבת
הבע"ל ולהחמ"ל לא ה' סחילה. ויבסק הדרשן את הר"ד שיאמר
ע"ב אחס דרשם מרשעותי ולא רעה הר"ד עד שגער בו הדרשן לחומר
אין מסיפין לגדול ויאמר הר"ד איזת ד"ת בדרשני שמה וילעג בו
הדרשן מה זאת דרשתי וילעג עוד מהס"ח אשר הוטנו בעיני הדרש'ן
של מסיפין ויאמר הלא הוא ע"ה נמור איני כול לדרת מנאומה.
ואחר"כ אמר הדרשן תורה ומוסר אח"כ שמו לבסודו משקף לרבו ורוב
ר' דוד יגס בעיפולו שלחן ולא נעטו בו כבוד כי לא רךך אח"ו ולא
זאת מנמו. והסרס חודש שמה משקף הרבה עד כי חספתו שניה
על שלחן ולא יכל לעורר אותו משניו וישלחו כן משרתי על
מסיו וגם האורחים נכטו כולם והגדוהו נכטו

והר"ד דוד שוכב על הארץ כבשר אשר שוכב הדרשן כי
קר היה דרכו מעת הקל להיות גולה לא שוכב על
מקום בלומות כי ארוב אכזי לישן על הארץ ויסי כאשר
ישנו כולם מגולה שמוס של הדרשן והסחוק תאוה ר"ל
וידמה בנפשו כי הפ"ח הוא כעת שוכב שטר. ואלאמו לא
מכירו והיכ"ר פיתה אותו ויפת ויכסה ליקף אליה. אבל
זכות החורה מנעמו מעון י"ב כאשר קרב אליה הקי"ה
אלמס הפ"ח. ויתאמר ישן בלעקם כי אחס הלא תמיד לי כי
היא ידעה כי בעלה ישן והוא כיונה נאלמה נאלם דומיה
אבל היא כאשר לא יכלה להחזיק אותו עד שיקי"ה אשוי
הכזי והחטוף מנעמה (ויארמענקע) מעל ראשו והסחילה
להעיר את כל בני הבית ויך הדרשן בלמ יוקח את

שמעתי מהרב דקהלתו נעשה בהם של האמים ר' יוסף ור' יצחק הגל"ץ שהיה דירחס בק"ק סאטמאר ובמה דיה פרומע ריבעלע פ"א נשע הבעש"ט לק"ק הגל"ץ ובמוך לעיר רחא חור אחד על אחד מחבשי העיר ועמד במקומו ולפני שאלוהי אור הוא בורה על אשה אחת ובשבת לעיר ובאו אנשים חבובים להקביל פניו אמר להם הבעש"ט בטוב והכלמי כי ראיתי חור על אשה אחת ולא על זכר ואלא לאנשי העיר הידוע לכם על איזה אשה יכול להיות שורה האור הזה שראיתי אמרו חלוי בודאי היא האשה הנקראת דיה פרומע ריבעלע ובדעתו כי' לשלוח אחרי' ואמרו האנשים הקריאה לא לאורך שבודאי היא נעמדה סבה לרומע"ל לבקש ממנו נדבה כי היא עסקתה במלות ולמחרת אחר התפיל' אמר הבעש"ט אני רואה שהיא הולכת וקבעה בלבנה שלא ליקח ממני לא פתוח מארבעים וזכרים חסם תרלו מה שאני חששה לה ובהא האשה הצו ואמרו אל הבעש"ט ים בלאו כמה עניים חוליים ע"כ יתן רומע"ל מדבה הגונה ונתן לבנים זעקסער א' ולא דיברה מרומה רק ששעשה הנשמה כאלו אינה רוצה לקבלה ונתן לפניה עוד זעקסער ולא קיבלה אמר לה מי' שמך לבנאי דרקס לנגוב מקושת דרקס ולא השיב כלו' ולא קסיפדה ע"ז ולא עשו צה הדברים ה' שז' רושם מחמת שסיחה מחזקת במידות ענוה ונשפלות מאוד ממש כעפר ולא הלכה ממנו עד שהוכרח ליתן לה ארבעים וזכרים ולענה ערב בהם חלוי ואמרה רופא א' ים וכוח חולה מאוד ע"כ התפללו עליו שיחיה ים מסוכן הוא מאוד חיר' לה ויחיה ונאף אחד חסר צה הטלים חמרה לו בני חומר שכן הוא חמנו לאנשים שעמדו שם האמת אני חומר אמרו אחת השיבה ואמרה חדא שלא ראו בצירור ועוד שהוא ע"ה ואינו יודע חומר העון ואלו היה יודע חומר העשה לא היה עובר . ובאמת שבבעש"ט שמע הקיטרוג אשר עליו למעלה ומר לפניה הקיטרוג כדי שחמטן עליו זכות ומקבל למעלה המליצה שהמליצה בעדו והתרחף הרופא ממולו . וכשהייתה מהלכת על קבר בעלה מקשה במקל על הקבר ואמרה בזה"ל הירשל הירשל לך לפני ככה כבוד והתפלל על בניך שיהי' עניים ואצוניים בבדי שלא יסורו מזדרכי ה' . פ"א בחרו שני צדיק ר' יוסף ור' יצחק אליה על שבת לקיים מצות כיבוד אב ובאל לשם בחמטן בשבת ובאו בני הקבר להקבל פניהם והכירו זה את זה שהיו חברים מקודם ונתעורר האבנה השיגש שביניהם ולמחרת אחר התפלה בעש"ק ערכה השולחן ונתנה להם לאכל' וישבה חללס ואמרה להם בני אבקש מכם דבר א' ששעשו לפנינו אמרו בודאי כל אשר חיל' עלינו נעשה ונעשו אמרה לבס אתו לי ח"כ התעשו רצוני אמרו להם לבקש דבר גדול וירחשי שלא תעברו על רצוני פייסו אותה

כי הדרתן הלך אל אשה הפ"ח והוא לקח המלגמה מעל ראשי וסומן לה כי תחם האוועטער שלאח השור קמיע אחת כאשר אנכי נשאה על ראשי וקחו נה אלה המלכס ורחו . מידה ריונו את המלגמה מעל ראש הדרשן ויקטרו את האו"מ ויראו כי הכינים דבריו . וכל הכבוד אשר רלו נעשו' להר"ד דוד עשו להרשע הגל"ץ מתחמך דריון מררה "חלף ויבא רשע תחתיו ומוה בראה חף הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה כמא"ל ע"פ וכביצו כשערה מאוד . ונחה ילמד כל אדם מוצר לחובו שכר מלוא נדד הפסדה ולא להיות חזק מהשגחה גם לא להאמין דבר ערס יחקרו ודרשו היעז וה' הטוב יעלה בצורה מישור אמן :

שמעתי מהרב דקהלתו שהיה ר"ל גיבש דק"ק מעריש"ם אלל דבסאוו כל הילול של ערס וגם הילול של ר"ם ולא ראה ה' מיהה חז' כלל וכשהלך לבתי"ד בשנת התפילה נתעבר ר' גיבש הגל"ץ ומחלס מחוד והודיע לריבעש"ט ולא שמע כי יו' ירחיח למוק חלוי בקול כשראה ה' יצחק דק"ק מעריש"ם כי לא פנה הבעש"ט לעם חלוי בקול גדול וענה כבעש"ט ואמר למה לא אמרו לי ואלך במרובה לביתו ומלך המל"מ טומד על נבוי נערד בו צמיפה וברח המ"ה ולקח הבעש"ט את ה' גיבש בידו וחיבק כשראו והוליו ב"במ"ד כי ירח' להניה לחוט בבינון פן ישיב ח' כהנ"מ אח"כ אמר הבעש"ט שעל דבר זה לא לבדו אחוה מטהו"ל ומטהו"ל ולאמר כי לא עשה דבר זה רק מחמת שגב חלוי הברך פתאום הברך ראה לו מקדש שבו סינעו מיהה יסכרתי פתאום הסי"מ דוד גני עליו ושפתי דבר ה' :

עוד שמעתי מהרב דקהלתו . פ"א נקבול בן ר' יוסף יושפ חמטן הקב"ה ויבשר לאב"ד בק"ק פולנאי והביא עמו דיין אחר כבדי' שישל להעטו ח"כ המוכיח ז"ל ובשבת התפלל המוכיח לפני הדיבה ושמוע ר' יצחק כריל שהדיין נוקלל את המוכיח בשעת התפלה ולא ענה אותו דבר ואחר התפלה ביום א' אחר שבת חמ"ר ר' יצחק בנעמתי היעב שקילל את דמויכו רבינו והיה מריבה ביניהם ובתוך המריבה הביע חלוי ואמר חנה לבש תפילין פסולין ולקחו התפילה מראש הדיין והבליחו בפרישות ומלאו שהם פסולין ומחמטן הדיין להכשירן ע"פ ש"ע והראה לו ר' יצחק שהוא ע"ה חמ"ר ואינו יודע הדין ומחמתו בושש ברמך הדיין מן העיר :

ועוד אירע שכביר ר' יצחק תפילין על ראש איש א' ולפני מוחו היה בלוא בבית המהות חלכות ועשה ענין בביתו וי"ם א' מנני העיר ה' מהללס סה ואחר התפלה היה לומד ומדוונס לו תפילין בן הרב הביט חלוי ר' יצחק ואמר לו בידך נראה לי פסוג תפילין וסביר אותם מראשו יתנו לו להניה ומלך שהם פסולין מנע החייתם התפילין היו חללו מנע שנעשה בן מנזה כי היו מוספר טוב וה' מחיקם ויהא היה לערך מ' שנה' בשנת ההיא והיה לבו מר מאוד שלא קיים מצות תפילין כל ימיו וסביר לך' יצחק הגל"ץ שיבטחו לו תפילין ובקעה לו ר' יצחק חף נעמח חולשתו דחה אחוה מיוס ליוס עד שבהו לו פרישות בן תפילין ולא חסך לביתו ואמר לו אל החמ"ר שלא כהנתו תפילין בחלו מיהי חלל אלה חס' מיוחה עזרה ואילך לח היו תפילין בחלו וכמו שני שטוח אחר זאת מוח ונפטר מעולם וזה ר' יצחק היה חלוי של רבי יוסף מקאמינקא

מהל חסידים

שלא ליחן ח"ו והבטחתו וליחן כרמונה חמרה להם בבקשה
מכס שחסעו לדרכסם וליחן בעשייתו בראש כי השי' נתן לי
גנים שביהם יו נחת מהם בעלמא דקבאש ולא דיעלמא דין
אמרו לה וכי אפשר שזימנו לנו אנשי עיריטו לכסוע מאלן
בעש"ק חמרה להם העגלות שלכס בימחו חיפק מהוך
לעיר ולמי ארזין אחסם בחמוי הרחוב שלא ירחו אחסם
לחכי העיר וכן עשו .

שמעתי מר' שמואל הקלן שספר לפני רבב שהאור' נבר
כן ביניהם נטשו בשביל פ"ס קודם ר"ה ונאלו לרבב
המגיד הגדול ורזה המגיד לעבב אחסעל ר"ה ולא רזו כי אמרו
לריבין אנהו לפדות את השבו' על ר"ה בעצ'ל ונסעו לדרכס ונאלו
להריק ר' פנחס הקארין ועיכב אחוס ולא רזו ג"כ מעטם הנ"ל
ואמר הר' פנחס ר' שמואל יבב לביחו לפדות השבוס ור' נבר
לרד ליוח בכאן כי אין לו גנים אמר ר' שמואל נב ארי לרין
לאחור דרב אמר לו חבא על ש"ע בעצ'ל וישאל ר' נבר סע על
ר"ע וקודם ר"ה חלה ר' נבר ולא יבול לרין בר"ה לנב"ל להחפול
ובא הר' פנחס לביחו לקרות בחורה וקרא לר' נבר לעלות לחורה
והלבישו וכו' וכו' ארזו לס"ת ולאחר ברכס גניה חזר לאחור וגם
עלד לו נח נח השבס והוא היה בלוח של הר' פנחס ור' שמואל נח
על ש"ע וולדה לו ג"כ נח נח השבס .

שמעתי ונס מריר דקאלחיו כשסרי יושב כבעש"ע עדיין
על המזיב כספר היו פ"א לריבוס לנשמים והחפול על
הנשמים והיו סם רכפסא אחת שזיה לה של רחל ושפחה כפסיס
שלא ירד נכס והבעש"ע ר' פתלחון קולקל הכפסיס ואמר לה אחור העד
שכאב מתקולל כפסיס פחה המכססה לאמו ואמר לה אמור לבנך
שיעזוב יריית ממני כי אני חפסה לו כישוף פכחה חלמי שהריב עמם
על ספק חוב של י"א ואמרה לו אמר בני עזוב טן כהולו כי הוא
מכפסס אמר לאמו אין ארי ראשם לה ועשה את שלו והחפול על
נשמים ונאלה הכפסיס פ"א לאמו וחס' כ' שלחה עליו השד שלה ונכסא
אליו לא היה יכול להפול לר' אמתחיו ואמר לו הכעש"ע אחיה הכחה
לבוש אלי חיפק חלן והזיק את הגו' דרך חלון קטן של אב"א וכ"ע
ואח"כ הפס אחורו בבית הכלל ביער ולא ס' יבול לחז מעט
עד עולם והתפרסם הכעש"ע עם אשפ"ס דרך עמד עמד
והלך ליער והלך טו שהאור' יושב בחפיסה ומחא אמור ושאלו לו
והסער להם הכעש"ע הנ"ל

שמעתי מהר"י יוחל שביה מ"מ בק"ק בעמרוט פ"א נבע הכעש"ע
מן הדקן שטע כרוז א' מר' נבריס שלא אני ממיל עלין
או שיפלו עלין בידאחאקין ויבולו מונך את ממונך והיה אלו עמח
רך שני מאות אדומים או שיהיה לך חולי קדחה והברייה העלסיה
שנחתי וחס על כישוף מחמת שביה ב"ח גדול בביתו ונבר לו חול'
קדחה הג"ל ואעפ"י הלך לנב"ל והחפול לפני החיבה והחפלה היה
בלבבם חס ואחר החפלה כוליו אחור החת ידיו מומתת תיסוחו
לאכפטיא שלו ויהי ושיבאו לו יין טוב מתוד ושחס סם א' והברייה
ונחרכא מיד ואמר מילחא דנדיחחא

שמעתי מר' פאלק אב"ד דק"ק עיטשינק פ"א בצולא
שבת זוש הכעש"ע לחסן כורגו הרה"ק ר' יוסף
לשכניו שיאחר לפניו עין יעקב והוא שכב על המטע ושמת
מפיו הטען יעקב וביקוש א' לומר הכעש"ע הורה על מאחר
א' מעין יעקב וחזר ואמר לפניו עין יעקב ובחן האמורה
לאס רב יוסף הג"ל את המגיד מישרים ושמו רב יוסף

שנפער ערך ג' רבע שנה מקודם זה ורחה אחור שנכנס
לבי' לבוש בגדי שבת וכוסע על ראשו שקרין היט ואמר
כקול רשע טובע לרביטו והלך כמו בחיים ומעט בידו
וכשפחה אחור חרד ממאד ונפל העין יעקב מידו והעביר
הכעש"ע את ידו על פניו ושוב לא רחא אחור אמר הכעש"ע
קח בידך נר אחד וקח מן הכלי כי היה חומר נר אחד מיוק
לשנים וכן שלמה אכל שנים עובים עינים ועשה כן ושהיה
עמו כמו הני שנה או יותר ורחה שכעש"ע מדבר עמו
ואח"כ קרא הכעש"ע לרב יוסף ואמר בזה הלשון דלייטש
בוא עמי ובה ואמר לפניו עוד עין יעקב ובחן הלימוד
החפול הכעש"ע להסרעם עניו וחמר לו למה שפחה האס
שחב רב יוסף המגיד דלייטש בעמרוט בחייו שפחה מיוט
לאחר מווחו שאל חומו יומחמ איזה זכות יאחירי אחור אמר
לו מפני שאמרת לפני וחי אמרת לפניך והייתי יושבך וחסך
בדיבורי והתקשרט שניו והייתי לאחד ומחמת זה רצית אחור
ואילו היית מוחזק בשכך היית שומע מה שדבר עמי
וגם אחס היית שואל אחור כל מה שלכך חפן והיה משיב
לך ולא עוד אלא שיהיה לך עמו היכרות והיית רוחה אחור
כחמדות והיה רב יוסף מלשער יחוד ע"ו הדבר כי הוא
מודינות נבוכוס כשדחין כמות דרוק כלאומר כס' שצרי
קדושה של ר"מ ויועאל ושאל למה נח וזהו הלטרכוחו
ואמר ככביל הלטרכוח שלו בא .

שמעתי מהרב דקאלחיו הכעש"ע לא רצה להיות בק"ק
אנשפולטי כי אמר אין לי שום ספק כי כבר חיפן כס'
הר' שמשון דק"ק הנ"ל כל מה שיהי לרין פ"א שבת בק"ק הג"ל
ר' גרשון גיסו ובה מסס ואמר להבעש"ע השגח' בס אור גדול מר'
שמשון כנ"ל אמר אחס משעה שנמך פ"א שאלו חר"ה ג"כ
שיבוא לק"ק הג"ל ונכסודה יסב נגד חלון ופחה מה החנון היה
מביט בחלון בכל רגע ור' יוסף מתקלמיקט המה ע"ו ורזה ינרע
הסיבס מפני מה מביט בחלון בכל רגע מה עשה כפסנה הכעש"ע
מן רחלון סגר את החלון והכעש"ע כשראס להכניס פתח ושוב סגר
ר' יוסף שיח וכן עשה פעם ג' עד שגער בו נכנסם ויאר מ' הוא
זה סגור את החלון א"ל ר' יוסף חני שהאור נכנס לנית דרך חלון
ולמה אחס מומחיס בכל עת ויחפן חזק רוחה חזק עמוד על מורה
של ר' המשון מליד מארן ועד לרקיע וחמרו לו כי במקום הזה
היה רספס בעה היחל ואחורו שזית מדרשו היה במקום החס
ואמר זהו יודע יו מה שלמר ר' גרשון יוסבס

שמעתי שביה מוכסן אחד כהנך לק"ק מעשיב ובא איש
א' ונתן הוספס על הארענדע ונדחה המוכסן
מן הכנר ונשאר חייב להדהון דכפר הג"ל ולא היה לו
כמה לשלם וזהו ההודגון וגם ההווספן חדש שלא יניחו אחור
לישע מכפר הלו לשום מקוס אשפ"ס נכס המוכסן העביר
להכעש"ע וכעמדע למווספן חדש מזה הלשון עליו אלא
האלזון כלאמרו גסעס למכשף געשות לך כישוף וכעס עליו
האלזון ולרף את בנ' לתשיבס והמווספן הלו נח מלא את
הכעש"ע בביתו כי הוא היה בק"ק קאמריק ונכס
למריק

חזר לאיתנו והתחילו לזכות בנים גדולי' ושבע הסופר והאל
 אותה נוח חסד בוכה ואמרה לו וחיך לא חזכי שקלתי
 דיוק כזה והשיב לה אל חסדך רב שלי הוא איש טוב
 וינמול לך. וכעשה הצעצועי' ויחפלו שבע ג"כ שהיא
 בוכה שאל לכושר ובינה לו שלח לה הכושר אליה ותאמר
 לה שלח חסדך ותעשה העודה שיערים עובדה ומציעה אני
 לה שהידי יבש עימנו לשלחן על הסעודה היל' זה שפגל על
 הארץ בכיסו ידים ורגלים שקיבל עליו שולח דמורה עבוד
 הצעצוע והנשמה הוכרחה ניוכוס לנוף ופעל להילד שיחי'
 יוחר משגיג' שים ויהי קור' בנים ופרנסה טובה כל ימי'
 חייו ונחה נראה שגא זמן הקץ להילד לנך והלך להכפיל
 עליו כמה שיחיה. וענ פרנסה ועל בנים :

עוד סיפר לי ר' פסח היל' פ"א נסע הצעצוע מקאמינק'
 לביאוו. וכעס עמו בלוחמה חדה ר' ברוך מקאמינקע
 בעגלה מיוחדת והסופר ישן עמו וגם העגלה של קמח
 הולך אחריו אמר הצעצוע בנקוס פלוני מחלל מנחה זה
 היה ציני החורף והיה קור' גדול וללוחם מקוס היה רחוק
 כמה פרסאות ונתקדו מחד וזכר כנסם בגופם וזמרו חי'
 אפשר להג' למקום הלז כי המקום רחוקה עדיין והמו
 כולנו נמנעב עליו הקור' וגם העבד שלו אמר שנחמר
 מאוד וכאלו דרך ישר וזה הצעצוע לעמוד וגע בחילין חי'
 בחלצו וזקן החילין ונכעס וחתמו אל' הח"ט וגם העבד
 שלו שלף הסעיוויל וייבש המטל' בעל רגליה ואח"כ אסעו
 עד מקום פלוני ובנקסס מן המקום הזה היה ר' ברוך
 מהחכמ' מה ייכח בחילין הזכ' ונגד בו הצעצוע' שלא יחמל':
ל'בוער'י' מהרב ר' פאל' הכהן שחמיו ר' שמעיל לא הי'
 לו בן זכר והצעצוע' היה מתחבסן אללו ולא הי'

חזיו לטיר קאמינקע ולא חללו שם כי נסע הצעצוע'
 סע אחריו והסעו, אמר לו הצעצוע' מה אונס לעשות נך
 דרך נכוג נסיעתך אחרי לביתי ובדרך ראה הצעצוע'
 חפס האדון אח' ביו למפסיה אחר מין פנאי להנתי: וזכו
 לו נהר חי' ועל בו וביולחמו מן הנהר אחר לו נך לבייך
 חייק בשחבו להכפר חלך למבצר ועשה בן וסתרחה חותו
 האדון מן החלון ומפחד פן ייק' לו בכפצו וגירש חת בנו
 זן התפיסה ושנה עבדו לגרש חותו מן הכפר ע"ל כל אשר
 לו וכ"ע אח"כ שלח האדון אגרה להקתמיסאר דק"ק מעזיבו
 בקובלנה רבא על הצעצוע' בזכ"ל שחבר שחמה מחזיק צעיר
 שלך מנשק. והשיב לו האדון ראה בכך עון להחמתך
 ולפיים חת הצעצוע' שהוא חיטו מנשק' ואם לא תפייסו
 תענש מן השמים ומייק' שנת האדון לבי' ושלח לו
 מתנה עגלה עם כל מיני קמחיים ושעוזה :

ל'בוער'י' מהרב דק"ק פולנאי' שהצעצוע' גלה היה יכול לדבר
 עם ב"א מנחמה דביקוחו וכו' מדבר חן לשיטה
 ולמד אותו רבו שלו הדיוש שזימור בכל' ומד שולף אשרי
 חממיו דרך ועוד כמה קשיעלך חללים רבומים והדלה לו
 חממה וע"י כן החמיל לדבר עם ב"א ולא נחבעט דביקוחו
 והיה אומר בכל יום אותו הקפטינג' חללים :

ל'בוער'י' מר' פסח בנו של ר' יעקב ניקאמינקע שהצעצוע'
 היה בדרך ובה פתח חת ונמנו עמנו כרוח הכחאכסן
 בנים פנמי ובה לבית היל' ולא ראו נקבל אותו על הכחסייה
 שלו ומחמת שג"ד של הצעצוע' : ה'לה מחד ובלה חת
 הסופר לבית ואמרה השלה איך אפשר הכחאכסן בחלן
 שלא פתחו חת הילד החומס ואני בג"ר גדול וקלנה חת
 הצעצוע' והצעצוע' לא היה יכול להטיח וילף להצעצוע' לבק'
 מנמו ואני' שהוא דבר בח"ל ומשבע לו הצעצוע' כשהחכסן
 אללו יחיה הילד. וקיבל חותו נביחו ומייק' חק הצעצוע'
 למוקו ורחם שלא טוב עם הילד וזהו שלא ינולל טוב חת
 בבים זה והלו: טולם נובית לבית אחר וגם להסופר זה
 שלא יהיה בבית זה עד שקרבל אותו ליתן לו יין לקידוש כי
 צעשיק היה המעשה שלו והוא נבחר יחידו בן הינד
 והחפלא אל הילד תפילה מנחה ושעה הרבה בעון הילדה
 עד שהסופר ירח' פן ח'ו יחסקן הצעצוע' ומחמת גודל
 החחלוחיות חפלה על החולה כי מוכון הדבר והלך הסופר
 ופתח חת הפחה בלחץ ושבע שאומר לעמנת הילד הכנס
 לנוף כי מוכרחה חתה להיכנס כי נל' חשבע למקד ולא ידע
 חת הילד מח' או שהיה מי עדיין והיה בו עדיין קלח חיות
 והלך הסופר ש"ס וצעצוע' חתו חזר ונכעס ומאל' אותו שוכב
 ב'שע'י' שירונטי' וקול' דת' ויחיה ורחל' אירקו להנהיח
 בגוף הילד ולווח הירש' הן יין לקידוש' והכל עם הסופר ולא
 ייסן כל הילדה ובזוקר מחר הכרובות והסגות לכושר
 והוא הלך להפגל לבסמ"ד והביטס' חתו של הילד שהילד

עוד משעו כי נתנו לך ברירה או משעו או בן ובררתי אני
 בשבייך טוב שיהיה לך ב"א וכן היה כל הסמורה שקסה
 הפסיד' זה עד שהפסיד' כל מעושו ומקבל' אח"כ למגיד
 משיח

קורח חמירים

מטרים בק"ק וישראלתאווע ואלו באשר הכרחי אוחו ככהיה שטיח אלל הרב דק"ק קאסיבע היה בעמ השטח מ"ן דק"ק סאלגראן :

מגששה המבורך בעמ"י בעש"ט מהבשט"ס השר ה"ה מג' הדין זאונטעס בק"ק סלוג' הרביע פס המור נמל ולת סיפיה לאמית' הוא לא חסב בזה כי עמוד המרחק בר חצר המעיר ה"ל' לכבוד בעמ"י נשחטו הכזרים בעבור הרבה מלאכה' שונים ובו רשע על הגליון את אשר שמע אם לאמת הם לטק. ולאכי שמעתי ברור המעש' המחל' ועד הוף והגני לניע' לפני הקדש' ויחכו דברי אמת. והמעש' ש"ה' כ' ה' הם כבעש"ט באשר ה' בשלז' אלל העיר ר' דמואל לא היה א"ר ד"ם בניחו והכמה' כי אשנו שבעטעל המעיר' את בעטעל הלשון אשר כבעש"ט וואו שלח האחריו למען יכירו בכל העיר גדולה כבעש"ט כי ר' שמואל חס ה' טס' דרך עם הסוריה עבור מפקו היה במטיבוה ואלשר הכיר ונחן כי כמס הדברים כל מה שאמורים עליו ונא לבניו וספי' לבני ביתו שליאותו אשר רח' הפעיר' בו אשנו ונעמד לבקשת' וישלה אחריו אלל הוא ה' אז בקייבט ונא לאת הפנות מעקרו, והבעש"ט נהאכטן אלל ר' שמואל והיפק טע שיראו ל דוכין מהא"ב ולאשר המיר' מלח להשמות כי רחש את כמיוט עש' דבר מוביל מלוד כי שמואל עדים בעמ השר הרח' את הכיין להבשט' והכונט בניויו ואח"כ קרא העדים שריבו עמו בעמ אשר יבחוט ויבדו' כדה וכל מדי. לבחו לנית הבהי' דס' לאת הכיין בשכרלדאקטע של הקהעין' עלו למען נכוח את הבעש"ט א"ר שרס לא ואח"כ לטעודה ליל שק' נמו ל עורו הכיר ואשר אשר עשה קירוש כדדטו וזמרו אמירות ואלטו דנים והבירו המר' של שנת ולקח הבעש"ט מנטס כנף ובריה בו ואמר מערית ריה של בניאל. יוט ליקח אותה מל שלשון ולא עמוט עמס שר לא בשנת הוא וזכריו הממחלמיט בו. ולאגשי הקפילה מרס מלאך במומרס כי זה שנת בלע"ז השר הוא פס אלל מעשטעס. ועמה אומר כי הוא נבילה אל ערפי' והקממעות מדברי ר' לא שחט כדת ועדים מעורו כי לא אז ר' ימחז יודו מנה אשר הלה ה' ה' את השר הדיקי' חלמי' הית' נעמר חלק' כדנול' ומל' והשמות לא הוד' על רשעוה כי ירה ולדרבה לע' זעקי' גירוע' ומל' הקפילה ממחר' בנזקך כל אגשי העיר עד אשר כחש את לבס טולס כל' כי הוא בעטו וס'. ואך כי אח"כ הקבל ירמו מפני הנזיר שבעטעל לעשות לו רע וילכו אגשי העיר להזדכות את השר היה כבעש' בעת היה' עם הנגיניה ויפסדו לה כל המעש' ונבטו מאל' תקפוטע להבט עת חורו יל לא רע לחלל שנת ויראו מוזר כי לה יבנת הבעש"ט תיקף את כדולה וכלל מעש' א"ר רע לעשות עד בוקר יום א' למטי' יהי' הדבר שסירסוס ותשלח הדוכס' והמכוד את שטרי הנזיר' סימכנר הלוי' יבטע ומרים שמיים להשט' ולפני הפחש שלל ינימו שום ארס מועי'. והבעש"ט את ה' בעד' טע לקשור סוכין וישב בשענ' וזעו לטעבר כעניי טע יועט ונב' השער עם הב"מ' ונבטו והשומרים לא ראו מלמח' יבטע ממש בקפי' הדבר לכו ואלת את הדב הק' כמורתי' ל' יב' נמולל'. ואמר לו כי הוא יכע לבטל' קרא כמיי אגשי העיר ב' בזהחלל וס' את אשר עיית עם ואשר תיקף לם עליו ולא העיר לו שפרסתי עמ' ולונס. ויעה הרב הנוזיח בלעז' ודרס עם שלט' פנחיס והוטעו דרמוזין מאוד בנייני אגשי העיר ומנו לו עם שלטים אלוניים וואו הוסיף לדרוש לו עם ואמר לבס חס מעמ מן המעש מה שקבלתי מפי מורי' הרב הקדוש הבעש"ט ז"ל. ויהי' צביעיוס ממח' ואח"כ שנת הרביעי' טע המיכות כי ימאכסו לו הסס לטדרת' אשר יאמר הוסיף חיס לא יעדר. וכן היה נתאכסו כולם אגשיס ופק בחוך כך היין סומכית ואמר היה השמות צמחא מפני מה לא נא לטעטו כדמ' ולא רשע לדרום מאומ' עד

יאל השמות ושלחו אחריו המשטים ונאו לנית השמות וס' החלטעס סגוריס והדלת סגור ודפקו בלחמו ואין שומע. ויבאו לביה"ב' ויאמרו כי יין הוא ומ' ל' לקול' ויאמר המוכיח ישכחו ואלתעו ע"י מרלים כי זהו סיקוק נפש חלי' נתמטלו קר' הדיור את השמותעו שלטו לחדר ... המטעה לריות ט' הרג. ויבס ויבטלו דמינן חימית היה היה יב' יב' והלכו השטעס' בפקודה אגשי העיר וספורו ולחמו ויבס הוא נא על בחו ולא ה' יכול לפרסום ממנט שכות אופן כי היה' קאפורס בו כלכל עד אשר צאל המעשטי' ורמו בעדות ברורה אשר ר' יכוליס להעיר זע עפי' דח ורח"כ הפרשו חתו ובחזקת' לבע"כ' והכירו רשע או אמר לו המוכיח רשע חן חודה מה עשית בעמ חס היה לך הבעש"ט והוכרה להודות כי רשע בכיטי על השכרלדאקטע עלו ונחודע למפרע כל המעשים אשר בניד כי הריח ריה נכלס. אז אמר כי השומע לא היה קודע אלל ומאשר עשה עניניו ולא מורה גררו לו עבירות ותיק'. ויבאו יב' לחצובת דעה כיומאר שלח ידיו בעטומי חלו בניחו. ויהי' חח"כ קרא נמוכה לרל אגשי העיר ויאמר לבס מדעו מי הוא הבעש"ט כי לכני מין אני הי' מוקעי מלידי' ודעו ורמו כי כל דברי קודש רמה ועיקר המעשה ממפלח' כדיר'וועטעס ומהמכת. השר שלח לא כשמתי אף הכבוד שבו הבעש"ט הנ"ל הרביע אח המשקוף על הססר ו ה' כבלוקק ועד היום יודעיס וקינים כי ניכר המקום המעשקוף כי התיכת מן חולס כעמט בלזיר מנעס

שבעת ימי מהרב דק"ק בולגוי ומהרב דקאנעוטר הרב נחמן עקאכוב י"ר לו קבוצ' ח' חסו' ל' יודל מעשיריטוב אלל שלו ר' יוסף ה' מוכיח ודרבו של ר' יודל שלא ה' דעה להטת מצל חאריב רק מיניע שמו ט' מו' ש' טע בט ברו' אלל נעט לזודיטס חתה אחת ויהי' רואה' ששטח שגה אמר לו הבעש"ט ומה יאכל רומי' דניס לז' לו ובשר לא יאכל ממחנת שלח בדרק והספיר י' עט מלין קבוצ' לבחו' ש' שוד מוקס וטע ש' ר' חיס שריפט ונבוזי' י' עט מלין דניס ושוחע ויבט רומי' ל' חליו ונעט ויכסב' לאמה המיס סיוק למקוס הל' ה' שובר דרך אמה המיס כי המיס לא היו בעטוקיס ובעת ה' נשמים או עת הפסוקה השלוש ונחנלל אנה התיב ה' כנ"ל וסס לא בנינו ורו. לעבור דרך אקר' המיס וקבס נלבס חחר ורן קודס לאמה המיס כנ"ל ונעט בוקר המיס הל' והיה ככלב טולס ויורד בימים ונעט בקול עמ' עד שנעמרו רחמי' החסיד הלו זולגו עיני' לדמות ורואה שלח אפטר לעבור המיס וחור לרודיע' הניל וניקס מן הבעש"ט להחליץ ביהיה דניס על שנת והכר הבעש"ט הספיר חת הלי' דניס ונדו ויבאו דן דניל שקרין לעצמ' מרס בנש"כ' מי ד' כבעש"ט הל' כיה שניס ולא חרמן ל' דג כזה ועטו לו ממנו כמה מהכליס וצניל שבו היה יוסף כנסטוריה וחור וציריה ונדרס על השולחן ורמל לו אפיו נתלס ואמר לו העט שחרי נמולל בעד זה השכוד שרפמי אוחו בחיי' מ' לול בלבס זה שפע זה היה חקינו מה שפעטע בשענ' בני' להפיק ואני הולכתי להטענל בנד' זה ממתת שרפמי אוחו ותיקנה אחי' כמה שלטנו טייקן דמערט על פעיטת כלכל ורהה בני' ח"כ שחאכל דן זה וכסנה ונבש"כ' אשר חליו הבעש"ט שקר היה חומר שר' יודל גינלל שמואל הנביח

שמעתי מרב עילאור נכד דר נחמן שרד יודל היה אלל רב נחמן בק"ק לאדמיר' ורד נחמן בעה עם בנמ"ד' על המיס טיהם והמרחץ היה כמוך לבנדי' והלכו בעבט בזבוך למקוס לו מ' נחמן הים זרע מזוד ורבי יודל היה מעט עולן ובוטוד כשפטיס את בניו שרב נחמן עמר האדמיר' והאמרוטו ונהלבס רדן כבעש"ט ויקד עס ערך כ' שעות בנית המדערס ד' הפהלכות גדול :

שמעתי

שמעתי ומתי ז' כ' כר' נחמן גמתי נתיב תפילה מנשרת הלב
האננו ודומה לו כאלו נהרף לשיים אשר הכעש' עד
יקום שנסע רב נחמן יודעים מה היא התפלה ובנקום שלא היה
ר' נחמן אין יודעים ענה היא התפלה

שמעתי ונחמן ז' ל' דרך קין ויראשית עם סחורה
צעת חלק ר' נחמן ז' ל' עולם שלו וגד בה"מ ולקח
הטו"ח ונכנס לביהמ"ד ושקט טו"ח ועמד לשי"ת להפיל בלי רשות
ידע להם אך העני האים הארות לעיור לפי"ת בלי רשות וכששמעו
הדבורים היצאים מפיו היו מתקומים מדמם וטופס ז' פ"ס היו נגהים
ושחקים אפ"כ הרג להם ולתור קד ש' דרג' החזיל תורו ברוך
שאמר נתגלחו כולם כעם וחמיה ויהי בדעתם למשו מן התיבה
אך מהמת שהיו מתאדים מואר לשמוע דבוריו ותפילו לא יכלו
לשנות שום דבר והיו שקים וערים דברו עד שגיר תפילתיו יכלו
פיהם עליו כל אדם בהמ"ד ואמרו אליו אך מלאו לבי לבינוד לפני
התיבה בני רשות והסחיה אשר לא הפילו אצתינו ואבות אבותינו
אשר היו גדולי הדור עמנו ואמר ומי יאמר מהם גנע' וכששמעו
השובנו נתמלאו יותר חמה עליו והיה שם בעל המנחה ס' תולדות
יעקב יוסף ויהי זקן מחיר ונחן גדולתו להלמוד אשר שיהי' מ"מ
במקומו ושמו ר' זלמן ק"ב עליו ר' זלמן יותר מכולם וצא ר' אלכסנדר
תלמוד של ר' זלמן ואמר ביהו את הדיים שהיא תמיד עם השם .

במעשר שנקום תלמידי הכעש' מואר את הכעש' שיראה להם
את אליהו ז"ל ובקשו אותו כמה פעמים וז"ל מנטיח
להם שיראה להם . פ"א הלך הכעש' עם תלמידיו הקדושים לקבל
שבת והיה רשע ורודף המיד ללך על השבת בשד היום בגל ה"ו מן
שעה ב' עד ג' כהן וס' נמק' שבב בשם ואומר להם ל' כדרכו
המיד . פיהם חמר הכעש' אני רואה ל' בלוקט כי ה' עדיין
קודם שקבלה שבת ויתפזרו תלמידיו הקדושים על הדרכים אולי
ימצאו זה זה אים הנעשן לולקט שיהיו להשאל אלט עד שיעשן
הכעש' ולא ראו שום חסד ויצאו רירם להעשם על יד הש"י .

ויעשו תשובה ויבנה קומתו ויסתכל ויאמר בני דורתי אלון
שלאחשיטם הולך לנו נא לקרואו אלי יש אחי ולולקט ותשילנו אלט
ילכו התלמידים לקראתו וישאלוהו ויאמר כי יש אחי ויבקש ממנו
שישאלו הולקט להרב ויאמר אני בעמנו אף ואין לו הולקט כי אם
זה הרב הוא ממוצינו אנכי מבירו כי ראיתי כמה פומים ויאמרו
כן הוא הרב ממוצינו וילך הארון אחס ויבקש בעמנו את הלולקט
וישם תפילת לוחם ייכה אש מאבנו . ויתן להרב י"גשן הרב ובחין
שישון שאלו את הנחשאל אש סביב היא בגידול' ואם סרב' על פני
הארץ וגם צפת הדיים את יונתא הרב' נרשעים ודיבר עמו הדיב
עמו . והתלמידים לא פנו אליו . ולא דברו א"ו וחזרו צעת מעשה

הרב דוד . וורה שעשמו מפי הרב שגור על פיהם ואח"כ פטר הרב
את התלמידי וילך לרבו . ולא אמר לתלמידיו עזה מערה לם הכעשתי
כי כבר הראיתי לכם את אליהו ז"ל . ושחמומו כל התלמידים ויאמרו
למה לא הגיר לנו רבינו כי הוא אליהו והיינו מתקנים אותו שילמוד
עמנו ונתקבל ממנו חייה השנה . ויאמר להם הרב אלו הגנתם
מעמכם ויירם שילבים אחי מי הוא הייתי תולה את חסד פניכם .
ואו הייתי מדבר עמו בפניכם מכל הפניכם אבל כאשר לא הגנתם
לא ה"ו לי רשות לגלות את אגלה לכם מה שברתי עמו . צעת
הארץ כי פשתה התיבה על פני הארץ ביהו בוטחי אש היתה
אשחורחא דלחאף ביחודא שילאה להספ ע' כל טוב לבית ישראל וכו'
ענה לי מזה שענה ודעו ודאו כי לא הדרב דברי בעל חין

שמעתי מהרב דקראתינו צהייה הכעש' חולה קודם שיערתי לא
מכרז כששקב רב כששמע בחוש וקולו קולו ויהי וישב
בבית הסנדלרות ולא היה בו כח לקרוא להמשרת שלו כשהיה זרין

ולו תלה פעמון בבית גדול וזעק וזעק אליו לבית קמן שלו והכעש'
מושך בחוש וכשמע קול הפעמון ונא אליו המשרת . פ"א נכנס אליו
ר' דוד פורקעם ז"ל יצ"ו דק"ק מעזיבו ושאל אותו איך דבר ומאים
א' מ"מ ק' בלדל שמעתי שהשאלם היה האדך להספיל צעד חמולה עם
מישרי ומשיית וסחיל לומר לו ונאמר תולכס מואר מפני הו
טערות כלפיהם ונפ' פחד על הר' דוד הגיל ורצה לבדוח רק מחמת
שהכעש' דיבר עמו פ"א' לא יוכל לנאח ונחך קך בשא בתו מ'
דל ז' ואמיה אל אביה עת לאכול כי פנה היום ומיד אול סוקנה
ולא חיה חורא ושכב מן הסחיל לומר לו ונאמר לנאח בתי מה עשית לי ונאמר
הר' דוד הליו עמה כי עת הוא לאכול אמר הכעש' לא ידעתי מי
היה כאן מואר א' עמד אליהו ז"ל ומאד השני עמד רבי וחס אמרו לי
ואני אמרתי לך ובשכחא בלבלח אחתי הלכו ואמר הכעש' כי לקח
שמת צהי מן הסחיל לומר לו ונאמר לנאח בתי מה עשית לי ונאמר
הכערה של חסידים פ"א שמע הר' אהרן גיבור של
הכעש' והיה תריב עמו וקשן האים הלכו ותלמו בקמו
של הר' אהרן הגיל ועמד הר' גרשון אחיו והסחירם אותו
ובימים נעמקים מת האים ההוא ואחר כמה שנים מת
רבי אהרן ראה אותו ר' גרשון אחיו בחלום סוף שבוע
ושיצט שדורס והאזה לו ורן לשמוע וכשבחא קרוב הדיב
בו שהיה קליפה רגז עליו ואמר רשע אף מלאך לבך
להתלבש בדמות אחי ורקקו ונעלם מעיניו ואח"כ ראה
אחור ר' ליב גיבויח מפולגאי ג"ב שאלו צפעה והאיך על
הסימן וראה שהוא הר' אהרן בעמנו שאל מה זה שנתלבש
קליפה בדמות של אחי אמר ששבחתי רשומה מחמת ע"י
אחותה הרשימה היה לו כח להשבש בדמות שלי . ויחיה
ויאריך ימים אחי ר' גרשון שברקיקה שלו ביטל הרשימה
ממנו שאל אותו האריך אחס עכשיו אמר לו בגי' שאל
אחור על האים העעקטינגער מה הוא עושה אמר לו הוא
ג"ב בגי' ולא עלהש דעתי ומחבבתי עליו ומשראה אחתי
בגי' אמר אלי אני אחבבך אורך לב"ד של מעלה שעל ידך
היה נוחסי ופחתי מואר ולקחתי השערות שרכחתי בעמלית
והמחתי בתיבה שלי ורציתי ולקחתי אותם והמחתי לפני
הב"ד וגרם לעמנו רעה שגרשו אותו מגי' לניהנם ושאל
אחור אף ומה עשה בגי' והסבי כי גי' התחנן קאם
מגושם ובשכח עי"ם הלכתי לבס"כ וכשבחתי אל הפתח
לא ראיתי מומכרי ועיזדתי אלל כביימה שקורין אלעמר
והשפלנתי פתלת ממנה וקודם קבלת שבת יא' כרח ר'
אהרן וקבל שבת לפני סביבה ובלבתי לפני הסביבה ולאחרתי
לבו ורננה וכשבחתי למאזנר שיר ליום השבת נעלמו כולם
ממני וכשארתי אני לבדי ולא ידעתי להיכן הלכו והיה לי
לצר גדול מזה כל השבת שלא היה לי כוחא ע"כ אני
מבקש מומוצי' שיפול צעדי שחולק לעלות עמהם לשבת
הבאה ואמר לו המוכיח עזבם את אשקך ענייה גדולה ולא
הגחם לה הפילו מזון סעודה אחת אמר רבי אהרן יש לי
עני

קהל חסידים

שני עולמנו עמוסים בחיבה שהטובות ארון לליד' דבר ועשיתו פתח לה ובגשיותי מפתח ביד בבוקר לאימה אסת' ל' ארון חזיר לה שרפח בחיבה וסילאל שם שני עולמנו ויהי חסידה בודאי אף בחיבה מנחת והתלד' אותה ופסקה ומלאה הכל' עולמנו וגם מלאה השערות הכרוכים בפעולות ויהי חרדה אף היר חלומותיהם מעוררים וברורים :

שמעתי מחברי שפיתו וחסד'ק' ר' נחום יעקב'ארי'ב' פ"א היה הבעש"ט בקץ המעליק ופס' היה בעל מניס' א' ואשתו היה חולה ואכסמה של הבעש"ט היה סמוך אלל הרב אב"ד חתן הפ"ח ובה הבע"ט לבטש"ט לבקש ממנו שיקן רפואה לאשתו ולא רצה ולא עוד אף שרגו עליו ודיבר אליו דברים לא טובים והוקשה הדבר להרב אב"ד הג"ל ולערב כשהלכו כולם שאז הר' אח הבעש"ט מפני מה לא רצה לרפאות את האשה הג"ל והסביר כי היא לרקנות ומחמת חולשתה ימנעם על העיר מן הלסטים שביער וכשיכילו הלכטים מיטב ממילא תיחזרה לבריאותה ושאל אותו מפני מה רגו על הבתי' והשיב שראיתי שגורה עליו דוית' ובוה' הרגו'נעלמי' הדינים ממני' **שמעתי** מהרב דקסלתי פ"א נסע הבעש"ט לדרך וכן במקום א' ושמע מה חתור לבית' כי ר' יוסף

חלב מחד ואמר לחברתי לחזור והמשרתים לא ראו כי אמרו רומעל' ב"ח בביתו ולמה לו לחזר וחזרו וצ"ח לביתו ביום הששי בבקר והלך למקוה קודם התפלה ולאחר התפלה קרא לרו פא א' והלך עיו לחולה וראה שהיה חלב מחד ואשקל מליים ואמר להרופא להקח לו דם והרופא לא רצה באתרו שיתוכן הוא מחד יתקח דם ואחר לו הבעש"ט האין אחס' בזמן שחס' לא תקח לו דם ואי אמר לו הרופא מפני זה י"ר'א להקח לו וזה הבעש"ט חתק' להקח לו דם וכל העם ריננו על הבעש"ט על הקזת הדם והבעש"ט נ"ב הלך לביתו וכינו ע"ך חזי שפה ביקש החולה שימתו לו מים לשחות ותל' מהבריא :

שוב שמעתי ממוט' פ"א בדרך שכתעו של הבעש"ט לחתונת' שבע ברז על ר' יוסף ממלוד מוקף הכל שימות ופנה לעיר בבאי אללו אנשי עירו ורלו לשלם לו שרפא אותו ולא רצה לרפאות ולא גילה עמו ואחר שנסע הבעש"ט משם בא דאקטר אליו ורופא אותו והבריא והדלק ער היה עדיין שם ובחך כך חזר הבעש"ט לעיר הג"ל ופי' ספרו לו מה שבריא ר' יוסף הג"ל ע"י רפואת' של הדאקטר שרפא אותו ובחך עמודתו של הבעש"ט הג"ל ביקש ר' יוסף א"ז הדאקטר' לעשות לו חלח חבושים לגרש הכנים מראבו שנתרבו ויחיד מוחים רוב חליוונתן לו הדאקטר משתה א"ח לנשוח חת רחשו ומת' את רחשו בזה המשיחה ומת אז גילה הבעש"ט עמונו שלא רצה לרפאותו מחמת קול הכרוז ששמע .

שמעתי תולא אחד שפיתו יפסי הסופר הר' לבי זל הבעש"ט שמתך עם הר"ק ר' זאב קיטעס פיקוס ופיתוהו בגדלו בביתם היתומה נתגלה בבית הבעש"ט ויתומה נתגלה בבית ר' זאב הג"ל ופסק הבעש"ט שמי ימות זכ"ב' ללדן ובהגיע החתונה וקודם הבעש"ט אמר מהר"ל זל לבעש"ט זל שלא ילך עם החתן להבעש"ט עד שיסלק השני מי"ח זכובים שפסק ויהי בעיני הבעש"ט ברחוק ואחר חתן ייחזין לו הסך הלו והסבו לו בשימטה יודי שלא אכנס ודברו ר' בני לריך להחזיק החתן אללי ללמוד ע"י ואם אין קי"ח ה"ן חורה ובחך כך בא לבית הבעש"ט ר' לבי קרטיינער והסבירו הבעש"ט בכבוד וזה יתקן לו ענינות י"ן לבתו ובחך עליו ומה הבעש"ט חתן והח"ב החתן ר' לבי הג"ל ואפי' נכבש"ט יצאחו והקרייטס"ר מן הסדר שלא אחריו וסרחה לו אגרת מארון א' רחוק וק"ק מעושה ח' פרסאות שכמה אליו שהבעש"ט ריזיב לו ה"ף זכובים ייחזיון פבוים כפי השט"ח שתי' שיסלק לו תר"מי דוקא ואמר הקרייטס"ר בשלל יסלק לו חתק' יוריד אותו בשל'אית' של ברזל לארון הג"ל ולא יפול דבר א' יכ' ובלאו לטודיע לו שיסלק חמי' וכששמע הדברים החלה מניח קרא הבעש"ט חתק' לעברו בקול גדול נהסר מרכבתו ואמר ל' לבי חומי' חסע לארון הכל וסבלק לארון הסך הג"ל ותורו ח"ע לראו על הרידעקנס ולא יחיוו ליק' לביתו והיה נפלא בעיני אף לא פשוט ומדבריו ונסע חתק' לארון הג"ל ובאה הדרך בקרעטע חרה היו לו יוסע ומיכריו והסרחה פניו עמו וסיפ' לו עסק נסיעתי אף הי' נחשו מחד לדרכו והיה פלא לבעל שקרעלמיר וגסע ובי' לארון בלסרים בעת' קביעת הסעודה שלהם והמתין עו גמר הסעודה ובה לבית הארון ובאל הארון חתק' חס' הביא לו משות מן הבעש"ט והסביר לו הן הוסיבו בכבוד ונקנו לו מו דכס לשחות ומחזיר ח"ע בלבו בזהה אופן יהי' הסילוק ואמר בלבו אליו כוננת הבעש"ט שימוצ' בעיני הארון סוס עוב מחסיו וקבל בסך הג"ל ובחך כך עלה ברעטו ואמר נהארון אני נריך לדבר עיך דבר חסר והלך עמו לאחד א' ואמר להארון ב"ל' ידעתי שאתה אית' דקיק וילאך מחד ולא תחפון אפי' ש"פ יומן אחרים וכעת חזי' רופא' לסלק לה סך הג"ל אליו ע"פ הסתנן חומו מגיע מהכסבים כך כזה ותכשל ח"י ביול והסביר לו הארון בתפלות חן גדול אהבה גדולה להבחך ע"י שאתה מלי' אחי מוגל ומשונע ע"י'ש' ורופא חתק' הקוויטין של היוכסרים שפעלו ויחש' החבונות ויפלו השט"ח של הבעש"ט וחקרו אותו על האם ואחר נ"ב לבי כי זררעה מניע לבעש"ט שמי מאות זכובים וק"ן לי אחד עשר חלומים ואמר לו ר' לבי מגיע עוד בני זכובים והאסף לדבר עמו בזהבה וחיבה על בלוי' מוכא פנים אליו ותיק' נפשו בעיניו שסילעו מן הגל נקטן

וכפסקא בעשע"ט למר חורא חור לתקומו וח"כ הדליוק
 דרות ואלט בשר. וחור בעשע"ט ואמר זר"ך איז לאחר עוד
 דבר א' ולא הים ברעתי לאמר חורו דבר אלא מפני שמעתי
 דברי זה בג"ע בשמי והחמיל לאמר ור' אברהם הא"ל יאז
 פ"ט ממקומו ועמד נגד בעשע"ט עד שגמר וחור לקטומו
 וזכרו כה"מ והתפלל ת"ע אחר התפלה אמר ל' פתח
 הוא הוא ולא אחר ואמר ר' פתח מה ראית זו אמר לו
 אחי סבור ששמחתי לו כשגער ב"ע קה"ת אבל התנחתי
 עד הסוף ואמר ל' בני ר' ראובן זל"ל הוה חלוס שנגעתי
 לג"ע וזא שר הסוף ואמר דבר חורה משמו של בעשע"ט
 וכפנעתי משמתי וזכרתי היטב וזכרתי בשביל דבר זה לכאן
 וכמו שמעתי כן שמעתי מפיו הקדוה ואזרות הסבוי לא
 שמעתי מפי הרב הגיל וזכרתי לשאל ממנו :

ש"א ור"י שסיס כומר א' בק"ק מעיבז וזאלן הקאמיסר
 ועשה לרות גדולות לישראל מאזן העיר וכי
 העיר היו מאזיקים חת בעשע"ט שיתפלל לגרש אותו מן
 העיר ואמר איז רולט בהתנגות עמו כי הוא מבקש גדול
 וכשאתחיל עמו רגיש חיבק ולא עסק מזה כלום פ"ח להן
 את בני העיר מאד וז"א אל בעשע"ט בלעקם ובקובלגה
 רבא עלה להם מה אעשה עמכם איז אחיזיל לעסוק
 עמו חבל בלע ובקחת בכדי שלא ירגיש והתחיל בתפלת
 וחיבק הרגיש הסומר . פ"א נעט בעשע"ט על הר א'
 ופגע בו שיעורד מן הסר ואמר שיהיה לו מפלה ואזלו היה
 חיז לביקר לא היה עובד לו וכן היה כי באז מן שר העיר
 וזעלו ממנו את רעבו ומנוטו ואסוריו אותו ומתווא והוכרת
 לשלם לכל היהודים שבעיר לכא"ל תביעתם עד שנגשה
 עני וגעט מן העיר בסוס א' על עגלה בזו ומן מ' ליב
 מסיחתי שמעתי מוסת אחר כי נעשה לבעש"ט שישק .
 כשנסע בעשע"ט על הנגר אלל הרחיים נשא העגלה עם
 הסוסים והבעש"ט עכב את העגלה והעמיד את הלאזיאקס
 והיית את הדפוס ויאזו האלפים ושכרו ערלים והואילו
 את הסוסים עם העגלה א' אמר בעשע"ט כיון שהיה
 יודע ויהי לו בודאי סוף רע וז' ר' ליב היה איש למתן
 ומפולג אחי ר' דוד סופר מארזיא"ט :

ג שמעתי ממנו וח"כ שמעתי מהרב דקאליצ'ט פ"ח בא חטני
 בעיר שדס לבן מנרעס"ל עם בריקס גדולה עם סחורה ניוואנט
 וזא בלילה ולא נשא לפחות החיות בלילה וזא לסייר את הסוסים מן
 העגלה ואמר בלבו מי יחל לנטב עגלה עם משאי גדולה כזו ומזב
 בחוץ העגלה עם הסחורה וח"כ בא נגד ואמר סוסים אחרים לעגלה
 ה"ל וזכר עם העגלה ופס כל ר' המחורר וצבוקר ראו שנגב העגלה
 עם הסחורה והתחילו לרוץ ולהמש בכל הרמות ועל פרשה הדריס
 ולא מנאו ולא השיט הנגב ושלח הבוחר אגרה לבעשע"ט וכשנא
 השליח לבעשע"ט ומנא אותו שהוא עומד אלא המחזה ורואה לנטיט
 לק"ק דראזנע ע ג מ כי ב"כדו אותו בחצות מילא וקובל האגרת מן
 השליח ואמר לו הסתין עד שאתחור והמתין השליח והבעש"ט לן בדרך
 וזכרתי הבקק נעט לעיר וכשנא סמוך לעיר ראה בעש"ט מרחוק כי

ומן לו הכ' זהוים וכסע ר' ליב לדררו וזכורו להקריע"מ
 ה"ל קפץ מן העגלה לספר פלאות האלה והבעש"ט גוער
 בזכרו ואומר שוטה הלא משמחה בדרך ומספרי המעשה
 וחתיב בא ר' ליב ה"ל ל' ג"ע"ט ורלה לספר המאורע והשיב
 ידעתי מהר מן לו האעוה כי אחר היום לעשות בידעקס
 ורגו עליו למה עמד בדרך כחזירתו וח"כ אמר עתה זמן
 חתומה (ועשה כ"ו בדחמים) :

ש"א ור"י מהרב דקאליצ'ט פ"ח הלך הרב הקדוה והטעו'
 ר' פתח מארז"ן עם הרב הקדוה האלקי מ'
 דוב בער המגיד ממוערי"ט וראווע על פ"ט שסיס אחר
 קרוב לשתיים נאפים כפשי"ט אחר הר' פתח להרב ה"ל
 שמעתי שבעש"ט שוכת בק"ק קאמינקע נעסע אליו אפשר
 שיהיה תאווע ונא נלטרך לפעלל עצמיו בטלפולא דנברא
 ממו וגמרו ומתרו להנתיא אותו קודם שילך למקוה כי
 אחר המקוה א"ל לדרר עמו שום דיבור והעפ"כ מנאו
 אותו שבה מן המקוה ולבם בלדי שבת ככה"מ אמרו להם
 אמיו סמראו יודע בודאי הכער"ו שלכם אף שלא תספ"ו
 לו וכ"ע וז"א על פתח כפשי"ט וזכרתי אותם התעטע בידו
 שילכו וח"כ שמע הר' פתח שבה אביו מ' אברהם אב"א
 מעבר הסר לק"ק מארזיא"ט והלך אליו כי היה ירא פן
 יראה לעשות אליו בעשע"ט ואללו לא היה חשוב בעשע"ט
 לבלום ותמיד הי' אומר לבעו מה אחי מוסע וירא פן לא
 ינהגו כבוד לפניו בדבר א' והוא בודאי יעז לפניו ויהיה לו
 לער ובוטח חיז וזאל אחי הי"ב יעבות ואמר מה לי לילך
 להבעש"ט איז אשנותו כבאן ואחריו ב"א וצבוקר כשבתה
 בעשע"ט יהודי בא לכה"מ של קאמינקע ועמד אלל ארון
 הקודש והבעש"ט היה מתפלל לפני התיבה ואביו היה
 מתפלל בקול רם ויירא ר' פתח פן חיז ילכלל את בעשע"ט
 ויגער לו והבעש"ט לא דיבר לו מאומה עד אחר תפלת
 שחרית והי' שבת ר"ח והוצרכו להזי"א שרי ס"ת ולקח
 הבעש"ט ס"ח אחת והס"מ שני לקח אביו והלך אחר בעשע"ט
 לשולחן וראה בעשע"ט שהוא אחי ס"ת וגער ואמר לא'
 קח הס"מ מידו ויזקף ולא עשה אותו דבר ותמור ר' פתח
 ע"ו ואחר התפלה הלך לעיר שמעבר המסר אלל הפ"ח ואלל
 שם וישן זעט והלך לכה"כ לדרוש ובעת ג' סעודות בא
 להבעש"ט ואחיו קאמינקא היה המנהג כשהיה בעשע"ט
 אללם העמידו להם שולחן מן הזד והאורחים יושבים עם
 הבעש"ט על השולחן כשבתים וכסראו אותו שבה קראו אותו
 אללם כי הם הידור אותו שהוא לטעווע ותיקוף דעתו פן
 יכלל את בעשע"ט או יכנס בדבריו וקראו אותו כ' אברהם
 ב"א ושבו אחת וחסע לו לאוחים מי דבש וכשהחזיל בעשע"ט
 לאומר חורה יאז ממקומו ועמד נגד בעשע"ט באמצע הבית
 והאיץ כפניו וירא הר' פתח לומר לו שלא יעט בפני בעשע"ט
 ממתח דיבור אז ועמד נגד בעשע"ט והיה ר' פתח בלעז

קרח חסידים

ויסעו כל הלילה בלא ידעו מאין ולאן . הפוקד אור והס
 בחו לנער גדולה לחלקים שמה קאויזין ויחאכאן בעש"ט
 ז"ל אצל הפ"ח כי שמונו שמע בעש"ט ז"ל ויחדרו כל העיר
 לקרואו . ואחר הספלה אום בעש"ט לקרא אליו את ר'
 שבתי כיוון ספרים ויאלוהו הפ"ח מה לבס להזקן היה אשר
 הוא בעירנו ווסאכאים הששטוים וכן אחת כי אים ישר
 הוא אצל אים שפיעו מאוד בלא אחיה וישן בעש"ט עכ"ז
 פאזני שיבה אלי וישלחו תריוו ויפא אלו . ויחמו בעש"ט
 קרה מא גם את אשקד חב"א לבאן ויקראו לה וזכא . אז
 חנור הרב יר' שבתי ספר נא לנו מה עמית ליל שבת
 העבר אך הכד האמת לא תכחד וכל העם המו חנוס לשמ ע
 וזה שיבפר וגם החבד' קרבו להבית ויה יהיה באופס .
 ויעני ר' שבתי לא אהמד ומאדווי את כל העמיה עתדי ואס
 חתארתיקאן י"ל אדווי תשובה ע"ז . אחני נועדו ומתפרכה
 וממלחכה מלכה הכריכה וכל זמן שהיה לי כח היות
 מחפדים וממלחכה בריוח עד שהיה לי קצת עושר והיה
 מוכני שבוס ה' בחלות קט אללי כל לורי שבת מקומח
 ודגים ופשר וקרוח וכל כהמטרובה ובעש"ק בשעה השעמיריה
 כלויתו יתאכתי שבת עשיתי מאזונה . והלכתי לזכ"ל נומר
 שהי' ומקווי שבת ויהייתו שיהם צבסכ"ג עד אחר הספלה
 כל ליל שבת . כה היה מוכני כל הימים בימי עעווי .
 עתה צוקסתי סבב עלי הכלל ואין בי עוד כח להשפירם
 ממלחכתי . וע"כ איני מו חיי לעב' ואין באפשרי להביע
 כה הלטיכות שבת ביום ה' עכ"ז מלוה החלח מהלכה
 צבסכ"ג צב"ש שעה עשיריה חיי מיחה כי יעבור עלי מה
 ואני יאשם את עני ויהי בעש"ק העבר הניע עלי מה
 העשיריה ולא היה בידו אף פרוטם אחת על שבת וגם
 קמוח לא הבינו ומאחמול וכ"אוחי כי אין לי שום מראה
 נוקוס על פרנסת השבת וכאשר כל זמני לא נדרכתי בריוח
 גם היים לא חפצתי לקחת מקלצה ולחזור על הפתחים
 וגמר כלני יוחד עוב להשתעמה ביום השבת מלקרח מחנה
 בוד' . אך ירחמי פן אשתי זקנה לא תעמוד ברוחה
 מלקחת הלל שכמוהיה כי אז חלה דגים או צבד . וע"כ
 עקבתי את אשתי לנל הקח מחנה ממים אדם אף כי יפילרו
 צה כי יבראל קדושים כן כאשר יראו בני לא עשיתי שבת
 ופילרו בה לקחת מאחסה והיא בעמיהה ולא זוהי ממקומו
 עד שלקחתי ח"ב מאחרי ע"ז . והלכתי כך צתעמות משעה
 עשיריה נבסכ"ג וחמרתי לאשתי כאשר אלק מוסכ"ג עם
 אששים כאשר יאלו ישאלו אותי למה חשיר דולק נר בביתך
 וגה אדע מה להסב . וע"כ אהנונה עד כלות העם לילך
 מצבסכ"ג וחו אלק לציני ונקבל תשובה את אשר נגזר עלינו
 מן השמים . והלכתי לנבכ"ג . ואשתי כבדה את הבית
 ובערה מכל החורים לקנות על יום השבת ותמאלא בני ידיים
 באן אשר נאכד מאחסה אז עמה שנים ויהיה על הכדג ה"ל
 כפחורי

העולה עם הסחורה בלא ג"כ לנער דרך אחרת ואמר לר' בני סופר .
 ראה נתן ע העגלה העמית עם שני בשים ואיתא אזי רוחה ואמר
 הלכה שאלו חלי הוא עובר העגלה היא עם הסחורה שבזויה
 שנגנבה כמנחה לנער חסאלו עם אחרתיו אזי וחאמר לו שיהן לך
 העגלה עם הסחורה ל זה ניבוס אלה וכמנחה לנער חוקך אלק רבי
 בני סופר לאכתיניו שלו ויהי שהיה יוחד ויחפלה ולא יוכל להעני
 ולומר לו כ"ל ב יוח נחפלה באשתי אם יודע ובה הסופר להעש"ט
 והבינו לו ע"ז חגלו לו יקר . לך כבינו טקם עם הבקורה וחאכד
 העגלה עם הסחורה וה"ך חסיד' ש"ס וי"א אוחו האוכל השודת
 הנוקד ופאל נעש"ט אם פחה יום הידע דרך הנגרים ויחמר שלא
 שהם כי צבד חסיד' חלילי כר"ף כל האלף ואלך ויינו עוד הפעם
 בירוס ג' וינים שפגרו ר"ל הרחם החתשתיבאחתי לך בעניים פלתי
 וחאמר לו כל הליטות ש"ל ע"ג ע"ד דלואו . וה"ך האופס ו מר לו כל
 השמינים חו נתרשלו ידי כנני האוכי קמת כן דבר' ויבא . והעגלה עם
 הסחורה וזהו לנע"ט ש"י ע"ד א"ל עמית' ויבא . והעגלה לאחל
 על הכרית ויהיה חמר גנדי עתדי אני עני כח"ז עמית' אני אלק
 לאחל על צ"מ חריל ויבא חלו ואלו מי דתש ע"י הנכד אלא בעש"ט
 ואמר קשתי גדיל קס' לי על דומע"ל רכיון סוימיע"ל וידע איד
 נגבים נגבים . ויזקיקם גביהם מספא חו"ל . לראות יפדים סובים
 מחלק למה לבס להביע חל דבר' ש"ל ייחד עוב להבוס דבריים
 סובים ואמר בעש"ט ז"ל חיה על קיח"א זו עוד חפלה העגלה
 ואחריה חרובה ה"ל

שמעוני שהרב דקאלתי בזה הלוי' בעש"ט רוחה מאוד ר"ג
 מהרדמנטים ויה ר' חזקן יהיה ממתים ויבצ"א אין בזה
 גלמן ראה עמלמ' גדולה וחמר ל' אהב קולטם שצורתי ז"ל כן

מעשה מלירת דרב הנאון הקדוש מורה ישראל זקוקי מימ דיקק קאזנין

מעשה שהבעש"ט ז"ל יב"ג י"ב עם הכהנים קדישא שלו
 על סודות שבת בערב . ויחבף אחר קידום שהק
 בעש"ט שיעק ערף חאמד עד שיתקו כי בעמט כנתי נכשו
 בהשחוק הוה ויחלו כל המצ' לשלול ארוח טוב עוב השחוק
 הזה כי הנה לא ראו בנה זכר בציגום השחוק וחמ"ב יבש
 בעש"ט אלא ישלחן בדרוה כקודם חיידי ובהק פעם בני
 ככל והחמון מטע ויערק פעם אשמת ויהי הדבר לפלא
 בעיני כל הרואי . כי מימינו לא ראו דבר זה רשמינו כל
 החבדי עמיהם . הרב הקדוש ר' זאב קולטם ז"ל מיטאל
 הוא אלק הבעש"ט מבוס השחוק מוח הוא . כי היה דרכו
 חמוד בשם אהר שכן את בולוקט שבו בעו"ק אז כי כאל'
 אוחו סבב ר' זאב ה"ל מה שהי' ביום השבת . ויהי באש"ק
 בא הרב ר"ז ה"ל ליהרר הבעש"ט וישאלוהו לחמר גיוד נא
 לט רבינו יה עוב בני התיבה שברך רבינו אומם בערב
 וישן נהם ה"ב . ג"פ אחי ידחה לבס מהוס הדבד מניה
 ששחקתי . ויהי הרב יכעבד כעניו שלו לרפוש את הרואים
 כי כן היה דרך הבעש"ט לכסיע מטע תחון לעיר בבוש"ק
 וידחיו הסואים וי"ו בעש"ט וכל החבורה שיבשו עמו
 וגם ט"ל ליקח אוחו בגדי חלי וישבו כולם לנסוע עמו .

ענינים קשורים ונראים לכאורה ובהם עם האגרות והבעש"ט ונתעצב סאור וזה היום היה עש"ק והלך דמקום ומבזה מאר והתפלל הפלת כנחה בדיניות נדול עד שאנשי סגולתו לא יוכלו להחריט ראש ואמריו אשבל כליהחולל לקבל שבת קיבל פתוך שמתה והוא התפטר בקבלת שבת וערבות. א"ח נבחרות לב וקירש על היום נבב"י ונאלו יריו וישב אל השורוק והלך לחדר לישן שם והשתמח לארץ ושכב עד בוש וב"ח והתארחים הגרות ולבו מרחה והתארחים במתכות אמר מה יאכלו ויברכו בחמ"ס וילכו ואשתו הלכה ג' להח"י שהבעש"ט עם וספדה על מצבה והבעש"ט עדיין שוכב על הארץ בפישיטו ימים ורגלים ועמד ר' דוד הגל"צ אצל הפרת לראוה מה יהיה הסוף ונחיצו עמבוי ולקח פסל וישב אצל הפרת וכמו חצי ל' לח שטע שאמר לישון הספת פתוך וברגע האיר בחרו והיה מאיר דרך פדוקים ואבר ברוך הבך ד' עקובא לום לשאר קדושים שאין יודע שם אמר ברוך הוא ור' דוד הכר את ר"ע בקולו אמר הבע"ט ליקדושים אני גורר עליכם שאתם להיגסק בן הצורר המגטרנן עקורין מינאנאטא ענו להקדושי' ואלכו ישיקשקש ברויה הבעש"ט והספר לרוטמי' שכר האידונים וכן נלמד בארץ אינו מקפידות השום נגד היטורים שכבלנו על קידוש שמו יחברך והיורסם והיצה"י עומה את שלו יבאבל את מינאנאטא וחיותו כחוט השניעה אפי' שהריות אותה בשחי' היום עינ'א' וכדומה לבלול הצני עשה נהיגם ואחי' נבנסנו נג"ע והחלחנו למען שרועים אנהנו לבקום שמונאנו והעלבו לנו עדין עשרת קריפת ואם רצו לבקום צריכים אתם לקבל עני' עציבום ליכנול ואמרנו חל"צ נסכרנו עציבום עקד'ש' והחורבו עטבור עמך גיהנם לכל היכורין הם בקלות הגוים נגד אריות הצני עשה גינים ובה יהיה אם נהגלגל טוב בזה העולם וקסא נתקוקל הצו ולא יהיה לנו חקקה ע"כ טוב לנו שראו עשיות נקמה וראו החתנגל ע"כ בקשרינו ברומע"ל שיבטור הדבר שאמרנו ושאלו בעינינו אהם כמט כזה רסנו אותו כן העמים ולא יגיו' ולו שכונרום אפני כהיות קדושים והשובו אינו אם היו אהם ירעים כזה אוי היה נכרה בהפרה ותבטל הגזירה והיה ח"ץ צרה גדולה מהו על לא הונונו לרומע"ל ויחברך והרתחנו שמעתי שבעש"ט אמר שהפחיתו וזו כיו השכנים שיבטלו הגזירה אך שרד"ג איתו דרש במק כראד העשה דו פרנסת מרשבוים וטורר מדנים ונהם שנהרגו השבויים ברויה

כפחורי ופחורי כחף ורוב סומכס הכנדים הכשיים מלחמ"י מוא והלך חיפק להלווק ומתוכו הם הכסף הכספיין הם על כל דרכי הכסבת בזויות עד כי נכפאל לה גם על עם א' לאלול והיפק קנתה חלם שבר וזגים וכל לרעה וענייה על יום הסבת וישן כי היא ירעה כי אחי חתונהמה דכסבל קמתה מהו נרות נדונים להדליקים על יום הסבתה ויקר' עבר כלמר עד הסם מנחה מדגשים הלחמי גם אחי עטבסיג ורלוחי מרחק בזויה כל דלק אלויהי הנה על עטריס וקמתי מה מלחמסק לקחת מנתה גור' כבתי לביה ורלוחי ט"ע הלה דגסי יין לקדוים אמרתי נלכי אם אקניי הוזה הפריע את עם הסנת ע"כ ההלפקרתי אמרתי בלס עליסם וממרתי קידוש היפק ולאחתי דניב אחי' כחמרה לה נמטנכ כך הנראה כי לא הוגל לקבל תה ברע ולו הגיהה איתי התיס כדכי והלתי אלי' מיטי תמור עוד תה סכנה ג"י עם כפחורי הכסף אשר נכמד נמנו זה כמה טעיס וממרתי לה זמור אטיט ומלמך נון נמטנכ ק"ס כבכדי' את הייט ואת הכסף ומרתי לצורק וימנו עטייה כל דרכי הסבת וכמטי זאת ולנו גיני דמטה נמנו שמשחה והדוסי מהרד לשי"ח על אשר טלה י' על יום הסבת ולא יעולת הלהלפק ולקחתה לא אשתי בידה ולחכתי נמת מחולל טעו דל סה מרוב השמחה וכן עטייה כלמר מה חמה לבני אחי' ידילת המרק של שבת קדושה עוד י"כ"ס שמשחה ע' אשה' וכן אחד אכילת לבנת כי שבת גיד חתך הלל' ומכ"ס פמטיב קדושי עם אשתי בזילה היא כי לא יעולת להלכי ככדיי רוב השמחה אשר בני השי"ח להטעט בזיס השנת עברד ודגיס מתנה המג"ס לש זמור ונמח דרית לס כזמת לחלתי אשר קדושי' עם אשתי סכנת כ"ג'חי וככ חט לי הנזעה ועלי לשאר ולקייס לכל אשר יום מרינו עם השי"ח יודע הבחת כי יחימי דמיה לטורות לה' אשר נמל עלי' את אמר נעט נחלומדיו חלמינו כי כל הספולת לה מללה שחוק ורקו עמו' ומזה שמשחה הם הכני מח"ץ קרית הבעש"ט את אשה ר' שבתי ב"ל' והמר לה מה הלסה הם תחיה טלרית מיד בעטור ובכנדו לו אם מרנה שיהיה לך בן לפה וקמתי כי ר' שבתי היה הטורי קניס' ותכן היסם להגמע"ט כמה עמו יחמי חמשה שנים או אם נבנורות עשרה טעיס (כי טות יהיה לו קרובה לנה ע' טעה ובס' ר' שחמי הנה זקן עמרך הוה) וע"כ יוהר עוב שיהיה לי שאלות כבן הונו' ויחמר לי והצטעט לכן המצטרי לי לטה הכסה כעת היה את יולדת בן וקמה טעמו שישלל שמי וואל אייר לך מלוח עוולל סהמת ואלס מוידעיני הטול עם טבס כיה סקרדו וכדבריו כן כי יתס הטע גודל כל כי יודע היה סכמ הנמיד מוריון בטהמ"ה ספר בעודת שישלל אשר גודל ידקתו ועטות מלחשו ויוזן מידעוהו מיו ויכל למלל' אמרו עלו כי כל ימיו היס הלום מחד (מחתה פנולד מלב ואך סקרדו מלוח אשר ע"כ דתום כבד הונו ח' ממילד' עד כי היס מוקדס לנלס כל ימיו בחותם כל עווי הכרעה על סבלו עטס וסיה חמיד טובכ על מסחו כחלה ממתת ריוב הלשונות אשר' בטהמ' חסידים) שריכ וירד יקרו ומהי ריה' קרן גלה' כ"ה כ"ג

נע"ע ויחמור ומהר' חזק' נ' צלמיים שקורין נוחמט מינעטמי' לסע' כמו לנכסל וסיה מחד והיטה מנו מלפנתה מחד ולמכס לבעט סיך' הנכעט"ע לטחון עליו היין סו' והסנע"ט"ס לל' היה טעוב עני' בנילול ועל לתיק וסקימירי סהחו ע' סהלדק' לתיק וכל אל כ"הסנ"ס' וזכר וסמר ספתי אחיה סמחכ וידיטה סהלדק' דברים על כבתי סחממרו לי היין כ"ס סנ' לו ע' דגדים חלל אלס מסתכל כ"ס' לקח טלסקס וסק' לבב"י וכל ויתר סני דמיה מוחו טולק עדיין בדרטבל ואלך' נמכע ע' ליטסן כן סיה כומט סס כמנמר סמנ"מ' מוקליסיס כוועטויסיס ח' ס' ננמר סמנ"מ' ונפש

קדושתו וזכונתו והדנים אשר הרלף לנין כל' ומוסד קדושתו גווי ומוסרסם כל' שישלל אלו על כל שישלל כב"י חיי ומוזי וכל סרנטוט וספספות טופיה כזבלת ספתי לדיקו יכ"ח אמך מעשה עידיה ד"ק' ס' באורו"כ וברח דוד רביק' קארלושיטאב וקרא' אשפור רבי דוד ור' ורצה לברוח עד מדינות וואחא"בי כ"ד האגשים חשובים אשר סביביותיה היו כספחודים שראו ועליו כם עריותו וכושבא קרק' מנעיכות עיבב אוחו הבעש"ט ובהם פעמים אכר הבעש"ט שתיצלו ואחי' בשנהרגו בא אגרת לר' דוד הגל"צ איך שעטו להם

קהל חסידים

ראוה האים פיל לעגנון (אזער צוהים יוח היה העקה ובשעה בנו מן הדרך עמל אורו אבינו עליוס יוח סיה גמר הטע"ו ואמר לו בלחאו יוח לאשר נדקא אלנו וסתהלים. על בנותיהם והלא אורו מפני מה לא שלחו לי אהרה עם יד דואר הפקס כפעם אמר לו מכני טאלמאזע או קיטע עוב עוב בדרך ומברני לו הפקארני להעשרי להעשרי הכארני לבית הסוחר וקמיחי מן הדרך שבי דואר סולך וקמיחי עם סוחרים אהרתי ובלוכני ברבעסלה וטי"ו היחירתי לנוא לבניי. ס"א רעא הטחי לנוטע לזך ק'פ עדה לזך עז הכורה וירא לי אמרי פשוטים בלוחו הדרך ואהרתי לו אהרוי זעמתי שהכעס'ט נטע בלחן הנ לעבדו אהרתי מהתם שידועי לך בהייס יוס טעט כ' פ'ט וזעט פ' טונו' ה'ח'תור'ו'ל' א'מרי'ל'א' ח'ר'ן' ח'י' ו'כ'י' ז'נ'ט' ע'ט' ה'ט'ע'פ'ו' י' ב'א'ח'ר'ו'ת'

חדא וכעתו ליער זה שהפשוטים הם לזיו הכעס'ט לעבדו שייעמד לדעות הטבטים והתים הוא הפחד מאור וזהו הכעס'ט שייעמד העלמה אז כנגד זה הכעס'ט יב כזמנט ותמה פסר הזור וההכל בו וינלו הפשוטים מעיר ובשקרתו עליהם רעדה אהרתי וברחו הסוחרים ככפיו רמזקים מהם אהרו הפשוטים לנכס עזר הפקס עליהם ובשקרתו אהרתי עזר רעדה ובכשוריקו לא רעו העשויים לשוב עזר עליהם ואחרו אין זה דבר פשוט וכשרתי הסוחר הכעס'ט הלו נפל על כואר הכעס'ט ונפק אורו ואמר עתה ייעמי מעלתי עק' רומע'ל אמר לו הכעס'ט אהרתי סבור שאתה מכירני עדיין אין אתה מברר אהרתי וזו טלמאזע ארן עולה על אהרתי ממי שמעתי :

מעשה הנכאה מרבינו הקדיש בהעשרת יו"ע

שמעתי ש'ך ספ"א חמר הכעס'ט ז'ל לאשט'ט מעש'ים עליו

שיצו מרעא לשבור עולה מיוחדת לייבוט על איזה ימים עתה תהיה. והמליצו הקדושים אל ירע לה אז החמה כי לא פשטו ממנו עד כס ותיפק הלכו וברכו עולה וליס הכעס'ט אותם שיקרו לחם כל זכרי הכעס'ט כער ודום ולחם יו"ט ומיני מחוקים ובלי הפקס וני רועמנת קדושתן וחופי. וכן עשו ויבא הכעס'ט על העולה ולקח עשרה נשים מלתמדי'ו והחלו לו ולהיקן כעוו ורמז להם בידו שיפטו ויבאו. והסובבים הלכו עוממט ונכחו את העולה עם חתם רשעו ראו והס'ט יער גדול לפני'ם וירמז להם הכעס'ט שיקטו כהישי ובכחו בלאמז הישר רע לז'ט נטעו. ויכר הכעס'ט מהעולה עם מלשע אשיו וילט עזר דרך קנירי כביעי וירלו והס'ט חזר ובחולה מעילין כהיער וישאל את הכעס'ט לנוי אהם ומה לבס טס. וישנ הכער

אחי הייתי מהרת אלא הי' כפרי (הרהגדאר) ימיק רבי'ס מייס קטעתי וכן היא היתה משנהת עם מיניו ושיקרי ויחמד להם עם חתם עשירי סס ויענו כי הם סולכים ל'כח'ל אז להי' וישאל להם עם מהסולכים כהיער ויאמר כי זה עי'ס עשר חזק סי'ם אחר נכס מהכעס'ט. והכעס'ט יאמר כי בס' כי עתו עי'ס מה' אלא עיל על לבס ה'י לעשות אהרתי רעש משודס לחסר חבור ז'ל בהירול ער הו' מעילין עליה ותיאמ'ל ככר שיה עשרה וכתב בעשרה ולא היה סמאן. ויאמר הכעס'ט שיה הו' כגיי וזעמתי אהרתי לחתום וזהו התמלידי סילמזו עם הסהן כל דיני הכשא'ין היי'ס נדס ותיפק גמר כל הדיי'ס וסיו עטר על סוף ויבאנו כחנסי ויע' לעמד הסי'ס ואומר לפני הסהן וזהו לעגנון בידך שקדו'ן ויבאנו לאלכל פשוהת הפשא'ון בלאמזי סיער אה על אחר בנינו אהם ממעי'בה וזו הכעס'ט האחרון מלמד למהלכר לפני'ס למהמה זכן עשו ויסירו סי'רי גונ'ס ורקדו לפני'ס במשחה רכס. וכל ה' נתן נכס מהגכ ד'ל והכעס'ט הנתי'ס להם ד'ל כפר אהר עם כל פשוהת הכעס'ט ו. והכ'ט נזר הכעס'ט ערמה הכו'ן וגם שפטה גרמת ויקה חח כל סיעורין פחיתי נה' ייעתו לזכ סיעור'ס להם גדול לזרך ויחמד להם לכל בני' נפטי'ס. והכעס'ט סס לז'ס יתן על סיעור'ס ויקטו ממעי'בה וקס'ל לאשר סלנו כיער

איזה ימים ראו ילד נכרי קטן כי הוא חוט'ה ציער וכואר ראה הי'נך לוחם החמיל לבנות ויקרן אתה סילד ויתנו לו מהס'טורין לאמר סיה עזר להם. ויסדה סילד לך בה לוי'ס סיה כן. אהרתי מחד סיו לו כפרים ויערות רבי'ס ע'י. לחוח סיו'ס ע'י כהו אהרו עט' בנו יחידו לעד ל'ד ויער' גשורו זכ'י אהר ושיפתמונו על סלנו ועל עטורו בין כס וכס וסילד הלך עקלקלט ועגבד מהס וינבסאם ולא מלאו אורו וישאל אנשי'ס לזכק חיו'י כבייעות וכן סל מלאו ויפריסם מלכס. טעו'הת מו' אש'ר ימא'ל את ח'י אהר נתן לו מהתם עוב'ט כלא'ה נתם. וכוזו כהל' כאהר מלאו אורו לא ידעו מאזמה מן'ין הוא כי לא יכול לזכר ויקחו אלו'ס ויתנו לו לאכלול ואמנו וגדלו אורו ייע'ס רבי'ס כעשר

ויולדו וזה סלנו כל ימי העשר שנים בעיר לעיר ומתחנן למנון על פתחי גדי'ים לתת להם מה' ס'מרי'ת וינאלו יס'ה עיר ויל'ט בנית סכנ'ט אורח'ים עם עיי'ס הס'מרי'ת על סכנ'ט'ה'ם מ'ס סונב מן'ין הם וחס י'ס להם כני'ס ויפסרו לו אה כל המזוזה חרו'ס ימי'ס רבי'ס וגם אמרו לו כי הכער הזה מלאו כביעי' סמוך לכער פל'ג'יה עשר שנים ובכע'ט כעמנו זאת זכר את הגשע'ט מיי'ס רבי'ס ואת אשר ה' כעבד במכחה בעשירי'ס כי נאכד להדו'ס יל' ויר'ן כהי'ה להדו'ס ויפסר לו כי נמא' בביתו סני. אהרתי ועמר אהר וכוזמה לו שיה'ט בנו על הדי'ס. והדי'ס כעמנו זאת והתקפסם רוחו ויסע מנהס עם סכנ'ט'ט ועם הדי'ס סלעי'ר ויב'ה לבית ס'כ' אורח'ים וירלו את סכנ'ט ויכריכ'ו ויסול על פניו ויסקרו ויבכו מאד מרוב הסעשה ורע'ה לקח'ת אורו לבניו ושכע'ר לו רע'ס ללכ'ה חחו ס'ן יעו'ז את אה' אה'ו כי סכ'ט כי העיי'ס אכזו'י' סמה י'רה כי לא יסול לו ויק'ח עד אה סעי' ואשח'ו עמו לביתו נתקח אורו מה'ס ובכשר ספריו' מה'ס ונתן להם במנה'ס לחא'וח סול'ס סכנ'ט עם סכ'ל סכ'ריו'ה'ס חמד כעני'ת להם הכעס'ט ע'ט סכ'ריו'ה'ס ד'ל ויבד'ו לו וימחונו. ונתק'ן כעס ברכת רבי'ט בע'ט

מעשה כבב'ה הכעס'ט לק'ק משובח'ה לא סיו משבו

כעניי ההסידים היינו. סרי'כ' ר' זכ'ס קילע'ס

והרה'ק ר' דוד פריק'ס מחמח'ה כעס שקרן'ו אורו כע'ט. כי ש'ס זה חליו נה'ה לזייק ויהי לה'ס חלגודי הגון ותל'ה וביחי סיה א'י'ס טוב וזייק והל'כו רבוב'י'ס דבקרו ורע'ה לקרוה חליו הכעס'ט' ואלו רלו הם ואח'כ' נגלג'ט כיוצר והס'כינו'ם לקרו'ה את כעס'ט'ט אמרו להס'חלה על מו'ה שידכר עמך סרוע' ענו וכבכ'ה חליו הכעס'ט'ט לזיו' סילוכ'ו כול'ם כל הי'נה ווער' א'י' סיה סכ'ריו'ה'ס א'י'ס אמר הכעס'ט'ט שימז'ה חל'ב דכר' על אה' סקמ'ת ור'ה'ה ל. אורו'ו לז'ר וסו'דה וואמר אל חד'ל'ס אי'י אהר'ה סל'ל יו'י'ס לך שיוב'ט כדכר עמך וסל'ך נלגולה ענ'ס וואמר הגער וסיפר להם ושלחו כה'ס אה'ם חמ'ה סדכר' וואמר דמה'ן לך דיכר עמי ויהי סמיה גדול כעיי'ס'ס חל'ק' יס לו ויע'נה המל'כ' את מ'י ויעי'בו כגול' וכרכיו'ו את סחלה' גש'ן להם סילג'ה להם א'ך יסכנ'גו עמו אהר מו'רו וכפמ'ה כ'ה להם וגילה להם סכ'כני'ס'טו חר'וי' לג'ט' ולא ר'ה'ה ס'ס הכעס'ט'ט ואלו ידע' ט"ו מו' הכני'ס חר'וי' א'ך לא סיה לו מקוי'ס כג'ט'ט כי כאה'ר יב'כ כמקוי'ס כ'ה אהר וזמ'ה אורו'ו ממוקומו ויב'ט על מקומו וזה וכן כמקוי'ס אהר ע'ד סכ'כני'סוקו אה'ר'י מבל מתקומו'ו וז'ה יס וז'ד ולא ידע'תי

זה ושב בבאן והסחיל הרב להפסיד הדרכה גד' מיכל ורבי
 ז' זכר ומפלט עמו עד שנלחו ויהי רצי מיכל צעל ודבר
 העמד על ז' ע"ש סתיה עקום ולא רשע לחלוץ על בלשמה
 המד' הבטע"ט לבקש ונאמר לא סבלנו על בלשמה עד
 חסוקת אחר שבה וכעס על הבריה לומר הבטע"ט והדין
 ר' מיכל דמק ח"ט י"ב לישב עמם ולקחו אתם ובדרך השחח
 לדבר בחכמה הסתומה ויהי רב זכר קולנוס ומצויה ורואה
 שר' זכר למדן כנגדו בחכמה הסתומה וחסה ולאמך א"ך על
 דברים כאלו לחסיד וכפרתם הבטע"ט לנפוש לדרב' תיה' ור"א
 שלא ליעטר חס הרב ולקח ממנו תורמו ותגשש ע"ה והמטו
 היה לעמוד בחצית הלילה ללמוד גמרא ופוסקים ורמב"ם
 וכשפתח הספר לא ידע מלומד וסבור שהשכל חינו ברוב
 אללו ממחנה ששמה פי דבש הרבס וכבר הספר ויעט
 הלולקט ויטן מטעם ומכב עד הכובך ובבוקר חסר הקפלה
 היה לומר שיעוריהם והספר נפתח ולא ידע מלאמה והפך
 שבהטע"ט עשב לו זרח וזכר לבטע"ט ולאחר רבי החצר
 לי תורמי והוכיח אותו הבטע"ט ולאמר ובי כשכיל לאח וקאמר
 לומדים תורה והוכיח אותו ונטעם לדיק גמור :

שבעות ז' ועלי דק' לעטפוס שכל ברך וזכ' ל' א' אפלא
 ועדין היה כשר והיה מתחבקין אלל שוחט ומשע עבא
 הרב ר' מליד הרב דעולם והלאה לכפול פניו ויביא את הרב ז'
 ועלי שישב בבאן כמה ימים עד שיכסו כל בני הקהילה ונאמרו
 ויהי לו לנשות והיה יושב אלל הרב ויספר לפיו ז' א"ה קטע הבטע"ט
 לק' ברבא ויהי דרך הרצונקט ועמד לפני ביתו ותח אכ"ר
 שאלו ואני לא ישיחי עדיין אכ"ר ולאמר מנא חב עמי על שנתפס
 והשע עמי לק' ברבא ונקמה. בשם מנחה שלי ונשאלני וכמה
 ובשאלת לק' ברבא ושמר בשאלתה א"ה לק' ברבא ואלו שלי
 חדש רק שני אשתי אחד מן נערותי והשני לא היה ערבותי ואשתי
 המורים ומתנו לו ששם וכלל שם היו בנים אלו ואני רבתי שנת
 הכסף ביד הבטע"ט ואני ביום אש"י ס"ל והיהו מנאמר למען
 לקחא משוח שלי מנחיה ושמתי שאמר לנש"י סכן עומד לרך
 והלכה והודעה' ללחון שני אנשים שבטע"ט ששם. לדרש ובאז וכשר
 ששהב נסיעתם אמרו לחמו מלך ליהוד' וכשיהיה מוכן לנאע יאן
 לו ר' מליד ידעה ובטול וכן היה שטעדיע להם ובאז וינתן מנהג
 להבטע"ט בקטם ראשונה ח' א"ר וסבלו ס"ל לקח הבטע"ט א"ה
 ח"ו וינתן להנידו הניל ולאמר ח"ו והוכיח חתי לאמתי קפתי כי פי
 החפשים בפניו הבטע"ט א"ה שאלה ששתיים חדרה לו כשעל
 והמורה י"ב רובעם תלחוק לעניים ונכסו זה סעיד וכשרחיה פניו
 ה"ל ה"ל נגמם לבי בקברי כי ידעתי ח"ו וכן ו"ה ס"ל ובלחתי משו

דעי' על מה ולמה זה והרחקו בדעמי שבהטע"ט הכעיה
 לי להכריע אחיו בג' ע"ו אין לי מנוחה והיה לי מח לפר
 גדול פ"ה ארע שני סיכלי הלכו א' יסיכל אחד והכלנה
 גם אחי עמם ובשבא לסיכל הניל קפתי ויכתיי אלל השלחן
 והעתיקו אחיו ממקומו עד שמעודתי לפני השלחן ורואידי
 שבהטע"ט יושב בימיים ואמר ד"ה ושאל אחים קוס' ואיכו
 לפני הסיכה שימרו לו ולא יעלו למרן וסידן הוא בעמנו
 והכלו להם כ"ה למקומו ושאלתי להבטע"ט מפני מה אין
 לי מקום בג"ע אמר לו נופסי שנתח ח"כ ולא קיימת מיד
 בחאי ארכס בחלום וסופר להם הדבר והקפתי והחירון
 שאמר הבטע"ט בג"ע ומיד בואומו שבה באלו ללו לטעודה
 שלישיית ואמר תורה זו וכשאלו הקפתי אמרו הם הסירון
 ואמר להם אחי יודע שביית אמר לכם ומהיום והנלה
 נתקרב אליו והרב דקהלחיו אמר שנה הכניסו לג"ע רק
 יסין לו מקום סמוך לשערי בג"ע אך בכל עת סתיה לו
 עליות ונמה בחזרו האיר עליו :

מעשה שהיה מלמד ח' ושמו ר' משה קעדם והיה גדול
 בחורה והבטע"ט לא היה חשוב בעיניו ומנהגו
 שהיה שילח שליח לבחמ"ד וסמוך לדרשו וכו' להפאל פ"ה
 היה מוקדם לו סוכסוף בחכמה בשועות והיה מתקשה עליו
 מאד לערך כי בשועות ולא יכול לבא על פירות ה"מ פ"ה
 רשא בחלום שכלי לסיכל ח' ורואה אותו הבטע"ט ולאמר לו
 קן הפשט ויעטר משנתו וזכר אח הפשט וקם ולקח הגמרא
 לאור הלכה ורואה החום' והנה טוב מאוד חש"כ אמר
 בנבו רחמי חלום הוא והבטע"ט און יודע מהו וביקש הבטע"ט
 אותו על סעודה שלישית ולאמר לו הפשט של חוש"כ ישר
 טוב הוא ח' ידע כי הבטע"ט אמר לו ונתקרב אליו ונטעם
 לדיק גדול :

שבעות מהרב דקהלחיו שהולך הבטע"ט את הגה"ק
 מ' ויחיל מיכל על הרבנות דק' הרואדי וכילי
 שכי חעו בדך והיה משכה מאוד לח' ראו איש את אחיו
 ויחד הבטע"ט מן העגלה לחפוש סדרך ואח"כ יוד' ג"כ הרב
 מ' ויחיל מיכל ומלא שבהטע"ט שובב בפשות ידיים ורגלים
 על הרצן ובוכה בטיה גדולה ומירטי את שערות ראשו ואמר
 כי יחללו ח"ו שבה ואמר הרב כ"ל חלו לא רחמי לא חלא
 דבר זה שבה בטיה גדולה ממחנה חילול שבת ד"ו ואח"כ
 לח' דק' א"ה ראה ד"ה הרב בשבת זוהי בבטיה לטעול
 גדול בעת הדרכה והיה קם למדן גדול הקה"ר ר' מיכל ד"ן
 והיה הרין מאוד וכוזו היה מוקשה אותו והרב ביקש ממנו
 שכל סעודה שלישית תהיה לכם על הקפיות והיה לקבל
 ביח גדול אמר לא ישתחושו שם כי חס בעת שבהטע"ט רב
 חדש עושים סעודה שלישית כשכיל כל בני העיר והסיכו
 כ"ה לפי כבודו והדיין ר' מיכל יכב חאל הרי"ק ר' זכר קילעם
 וישב כבוקר שהולק ועטר בו הבטע"ט בזכ"ר אחי שמה עמון

למעייבו והתאכזב אלל ארובו הכי ויפטר לו מלרת לבו ויאמר
 לו הנה הסלח עשו שלא הודעת להבעש"ט חיקף בעלדו
 לאשך כאשר נלעמוים יחסי הקדוה אבל עכ"ל נלך עתה אליו
 ונשתלה את סיו ויהי כאשר ברא לפניו התחיל האיש להסתכל
 לפניו על שלל הודיעו אז ויאמר הבעש"ט עתה שחמת את
 האורנדט ותמכור כל ההבזאות וטע"ל על מוזמן ומסע לייפסק
 ותחשבך בדרך משך שנה וכשתבנה לביתך תמאל את צדך
 תשך לאיש אתר ממש ויהיה מושלג בחורה ועשה כדבריו
 ומכר כל אשר לו על"מעות מוזן וכסע לייפסק ועשה מלאכתו
 לאת לאת די על די עד שקנה כל הסחורה שלו בצבוב וזאת
 כל הסחורים נכסו איש איש למקומו והוא לבדו נשאר ויאמר
 בלבו מה אעשה כאן עוד לבדי וגם אהם כסף והגם כי לא
 עברו עדיין כל"ד חרשים עכ"ל הנה כל הסחורה בבירקע
 ומכע לדרט עם הסעל עגלה שלו והנה בנסימתם ביום ו'
 עש"ק חעו מן הדרך וגסעו כל היום ולא מלאך מקום ללון
 ולפנות ערב הסעלה נעמוד על הדרך זה יאשה
 ליינו ויפשו יפשו להשתל לחפש חולי להמאל להם מנת אשר
 ייעיב להם ויהי כאשר הלך מן הדרך מזה חמה ויזמר והנה
 עומד בעיר בית קטן ומרות דולקים הם ויחאפק וילך לשם
 ובכנתם נשם רחם והנה איש א' עומד ומסתכל ואיש א'
 עומד ומשרת ובסוהם שלא לקח אהו כלום מן העגלה מיד
 הדרך המשרת הביא לו כחיות שבתו לטבח ועמד והסתכל
 ג"ל ויחמר בקלת שבת ומעריב אחר הלחם הבעש"ט שבתא
 עבא בשמחה גדולה והביאו להם יין לקדש ומעדני מלבים
 לא תחסר כל בה וחמיז הביאו לו מטע כבודה. וכשראה
 הבעש"ט שהאורח היה טהסם מתיב על המעס. אמר הלא
 אשה עטירה לני יבאחמ לא ראה שם שום אשה כל"ד הבעש"ט
 והמשרת ויפשו ויפשו לשמך ויפתלו נם שחתי ומוסף כדע
 ויאכלו וישאו ויטב לבם וישאו סיבת חרשים ומפשי שבתם יין
 הרבם יתן עד המנחה והסתללו מנחה ואכלו סעודה שלישיה
 ויטיבו את לבם עד הערב והסתללו מעריב ועשה סעודה
 והנה אחר הבדלה נהן הבעש"ט שלום לאיש האורח כי שבת
 חין טחטס שלום. וידתג האורח מחד על שאינו יודע מי
 הסעל עגלה ויחזר שבת ויאמר לו הבעש"ט אש ריניך תמכור
 לי הסחורה שלך על אופן זה שאשלח מחמת הסחורה בנימין
 ויחזירי באמתה עד יריד לייפסק לשלם שם והגם כי היה
 קשם עליו הדבר מחד ליתן תקפס לאיש שאינו יודע מי
 הוא אבל עכ"ל היה מוכיח בנימין ועשה ביהסם שאחאס
 על המקח ואחרי שהסוהו עג המקם השקיף בעד החלון
 וירא והנה העגלה שלי עומדת עם הסעל עגלה וכל הסחורה
 ימים מהשם בלבו בציחה מקום יניה את הסחורה כי לא היה
 שם שום בנין כל"ד הבית לבד ויאמר הבעש"ט תן לי הסחורה
 והחתי נשקך את הסחורה וגם פתחו דלת לגורקע והינני

אי הבעש"ט מעס אחר הכותו לו שהלך אשתו ב"ו וזוה לו שימן
 ו ידעשה אז כשהלך וכן היה שולח אשתו ב"ו ונטם להבעש"ט
 כשרו מלידה אשתו בשמחה רבה ויהי כאשר נא להבעש"ט ובשרו
 בשורה ו יחאפק לו שום החזיל לבטור בניה רבה והחזיל ידיו
 ונאל ואל אי פה נה זה ארזיו נק"ב וימר כי אני ונחלה אשר
 ביום שימשה הילד בר עליה יעב' בנשר ר"ל ואמר הבעש"ט כי בודאי
 ישבה ע"ו לגמרי אלה זה לך האוח כי בציורה יום ילגם שני השמקאות
 על רגל ו יחמס אחר השני ואם תשיירו את כל היום בשמורה
 וינולה שלא יראים שם הויים אז נח ריבא בעל ריבא לא יאזיעים עין
 ממת אז בודאי יוסב' בנשר ר"ל והנה נבחר המון נשכה ממת לגמרי
 כי המעשה ויהי ביום שנשעה בר מניה והלך האיש להסתל בבתיכ
 והנער היה יתן עדיין וכשתא מנה"ש הנער היה מחסם ובא מציחה
 לזויה וישאלה אבי מה חבקם ואמר שומק א' לנכד ימיני וירא
 ארזי והנה לבוב שני שומקאות על רגל ה' יבשרה מעשה נטר
 הלכה וישס אל לבו לשמור את הילד זה היום ובצויה היום הקרירה
 השמה מחד ורע כל אשתי העיר לא יתיבן וישמע נם הילד
 ורן אל הנער ותיקף ומיד ראו אחריו והאורו לניהו וכאשר ראה
 ארזי שראו דוחק א"פ מאל לריון על כנשר וא"ל למורה נהן אהו
 נחדר א' ויבשר בעדו וכל היום לנק בנורה הכינו ארזי את רחמנהם
 כדאם אב על בניה כי ששפתי רמזה ולא השנינו עליו ולא נתי
 לו אפילו משפ מים לשחות ויהי אחרי המנחה כשאי אכתי העיר
 כולם על הנהר יאל ונח המים ראש א' עם שתי ידים ופסח בידו על
 המים ואמר זה שלי איש בכאן ומיד שפק ולא נראה ותיבן ומיד
 נח הנער מרחיחו וימן הנער ובנתי הגדול בצבוב לאיש טוב ממאמר
 הבעש"ט ז"ל :

שמוענו בשם הרב הק' מן מנחת מים ממשענר:אבול ז"ל כי
 בארזו קטלה הסמוכה לק"ק מנעיבו היה איש א'
 מושלג ועשיר גדול והיה סומד לייפסק והיה חשובי כמים
 כחה שמים ולא ראה ליבע להבעש"ט בשום אופן פ"א נכט
 לאיח עיניו לק"ק מנעיבו והתאכזב שם אלל א' שהיה לו ארוב
 נחשו עד מאד וישאלו איש לרעהו לטלוס ויפטר לו כל ענינו
 ויאמר לו האיש הלא כל העולם טסעיה להבעש"ט ולמה אהם
 מתרשל מליניך אליו חולי יח' עת לרון שחפצו לבנים ולא יוכל
 להעיו לו והלכו שניהם יחדיו להבעש"ט ויאמר אליו עתה
 מחמת הסחמור שלך לייפסק ותמכור כל הסחורות ובריקעם
 ותכר האורדי אלל הער שך ובתוך שנה ו חלה האשך בן
 אשך נחמ' ויבשרי אהד לו אורדיעני. וישם נכר כי נח החמין
 לו ובפרט כשהיה הוא היה בונה ישראל אבד זה ע"ו שנה
 שאינו רואה שחור שום בר ישראל כנשר שלי וכשתא לבית לא
 ראה לניך לנסר כי היה סבור שבודאי פעומי מלין הס ואחר
 שי ויניס שלח הער בעלמו אחריו והנן לו האורנדט נדבר
 הבעש"ט והיה סבור חולי הער נלרך כהיום למטות מחד
 והלוקדי לעבור עיד ובתוך שנה לדה האוח ב"ו אבל לא עלה
 עיד הלוקדי להבעש"ט כי אמר מקרה הוא יגדל בית הלך
 ע"ו וינעשה אה"ה ויחשבנו ח"ל ע"ו ר"ל ע"ו א' לישא
 לבית הספר וינו' כחיוי ממש ונחזרנו מחד על תחילתו שהיה
 מחאהו נכמים כי טוב היה לו וימר אב לא היה לו בנים כלל
 כי באמת טוב מוטו מחיוי והנה כהמקך הוהן חירט נכמע

קול חסידים

איש' א' היה מהמקורבים אליו והיה דר בכפר וזיה הרב מקרב
 ממיד בכל מיני התקרבות ובימים נוראים היה אכסניאטו
 בניה הרב פטש' א' בא אל הרב והחזיר פניו ממנו והיה לפלא בעיניו
 והיה פטור בדעתו אליו מהשבתו ושפעת בנינים גדולים מפני
 שהיה רצונו נסה עמו אחר שעת כנכם עוד הפעם אליו והחזיר פניו
 ממנו זכר רק אכן פטש' ד' פתח ונסק בל' לחזר' אמרתי' מהו זה
 דבר רק הוא ודאש' זה דבר חדש הוא כי היה רגיל לקרבו בכל
 מיני התקרבות והלך לרבי מ' גיבור מקושט וספר על ההוארה
 הלך הרב מ' גיבור לרבי' נביש' בנעש' ונראה לו מה ש' שהיה מרחיק
 אותו על כל חמה בנפשו ועל הפעם כשרים והשיב לו מה זה שאחרי
 רוצה להכניסו בעיני השולם לקרב ולדבר' עומה אין רגילי בזה
 והנה האדם הגל' כשראש' שאין לו הרופה בא להרב מוכר ג' ועמק
 בלב מ' ויפטר את מנין שאין בזה דבר ממש רק חיי אינם חיים
 ולא אוכל לטבול זה בשום אופן מה הלך הרב מוהר' אל הרב פטש'
 ג' ואמר כי הוא פקוק נפש ממש שכלל את אמונה זו ועל מה זה
 זה או ענה לו כי כרפס על מצוה עשר את אשת איש פטש' כי אין
 זה הית' לו הנה לא אחר הסטה' עשר את אשת איש פטש' ומתחיל' ודבר'
 יתכן לו אחר הרב מוהר' להרב שגל' רדיו' מוטל לתקור' חת' כי
 הלא אין לך רוחה כלום כ'א' איה לבדך ובודאי' אין החסד בנשמתו
 כ'א' בדקות ענינים ואמר לו עבדים' ע' ש'ק' בהסלה המורה שחיי
 הוא עליהם שמה להיכלול עליהם יתקור' חת' ויהי ג' ע'א' נשמתו
 ענה לשיכל' הבעלי השפוקים ולא מלא טוס ירוש' שער אשר הוא ואחיו'
 עלה המעלה לרבי' כרמזים' ומה כבוד רוסס' הסתם על אחיו' א'א'ע'
 והענין היה שהוא קיבל ע"פ פרשה מאשה ולפ"ד הרמב"ם הרי הוא
 באלו אמר היה את עלי' כלימ' והנדר מאשה אסור בתכתיב' והוא
 היה נדר מעשה לרבי' כרמזים' ומה כבוד רוסס' הסתם על אחיו' ומה
 ומלא כונה סתם ועבר על דברו והרי הוא כללו בא על א'א' לפ"ד
 הרמב"ם ושכן הרב עס הרמב"ם' ומה ש'ק' ומה ש'ק' ומה ש'ק' והוא
 ושענו עמו ולא' אל' הודם הרמב"ם' לדברים' על הרמב"ם מאותו
 היותו ותאל' לא' מלא' ב' הרמב"ם' טוס רמו' מהו' והענין
 הוא כמ' הרמב"ם' על מהמר' פסח ר'ט' וע' ר'ל' שהוא פסח' האזור
 לדתם על כי דקים ים כמח' לפיח' זמרות' חרשים' מנא' אליו'
 שהוא בתי' מלאך' נאמר על כמות' דליתו' אחר' ע"ב' וכמ' ג' בשם
 סבטע'ט' על מהמר' כל' השולם ניוון' בשביל' היחיד' בני' ר'ל' בשביל'
 שעה' כאשר' יגלה' רחב' איש' בידו' זה נעשה' שביל' וזכר' לכל' השולם
 ונקל' הדבר' שגם' אנשים' אחרים' יבינו' זה ומה' שהרב' הבי' נתינת'
 להבין' מהמר' א' ובאשר' עמד' על' המחנה' טעם' ממה' אומה' נחמ'
 דרמ' ג'כ' ומה' להאי' ודאי' לו' כיון' שפחה' הנזר' נקל' נקל' אדם'
 לעמוד' וזו' שאלו' דלתי' ג' הספד' אל' משפחה' מרגינת' חתום' ול'ן'
 כאשר' הודם' גם' הרמב"ם' לזה' הספק' או' מנילו' גם' בזה' השולם' שובן'
 הפסד' בהרמב"ם' כפי' שגמרו' דיו' בשולם' סתפול' מיוון' הפסד'
 בהרמב"ם' כפי' שגמרו' דיו' בשולם' סתפול' .

דבר' מ' נתמן קאסיוער היה ממנהג' הבעש"ט' ונתמטי' שבפעש"ט'
 היה ממשמח' דהיינו' והרב' מוהר"ן' ממשמח' שאלו' המלך' ע"ה'
 גל' כן' היה' שיון' את' דוד' כל' היום' ס'ל' אחר' הבעש"ט' הרב'
 מוהר"ן' רודק' אחרי' להימני', כידוע' ש'פ' כיונה' בנפ'ל' ליהוד' שטות'
 אבל' לא' ישנו' בעי'ם' פסח' אחר' נעשו' התלמידים' לרבי' מ' נתמן' סל'
 ואמרו' שאלו' וזה' זה' שכל' השולם' יוכנס' להרב' בבעש"ט' ומתפללים'
 מחד' שבתיו' מעוד' לא' שבו' לעמק' סתפול' ורצו' על' קנקט' ועוד'
 האמת' עס' מי' למח' יהיה' זה' לט' לתוקם' ונתן' מקום' לדברים' ונסע'
 לקי' מניש' ירב' הבעש"ט' וקיבל' אותו' בכבוד' דבר' חת' הלכו'
 ששים' לתוך' ביתו' והוצילו' כל' אדם' ועליהם' לבד' אחר' שהענין'
 א'ע' בתקום' פלוגי' אלוני' ויחזר' רבי' שיהי'ן' ויפאל' האמת' הוא'
 פתח' .

**פסל' השוארש' ושמו' חשבון' בייחש' ועלה' לכת' רב' וסילק' לו'
 חתיו' במוחק' ענין' ס' אלפים' אדומים' ועל' מחלות' הפני'
 נחן' לו' אטמיל' ויהי' כביש'תום' ממש' אחר' בלבו' היה' הבעש"ט'
 זה' לו' להפעל' מתק' עמה' בדרך' ובז'א'ה' היה' מותר' כל'
 הסחורה' מה' חמשה' עשר' מוכר' ע' ליס'ל' ע'ה' הפעש'
 לליש'ת' ואקשה' לנא' לנא' כל' הסחורה' ש'לס'ך' לו' ובנשיע'תו'
 לקח' הפעש'ט' שלו' ודא' עבא' על' החסום' נאום' יונה' והתחיל'
 לתקור' ולדרוש' אחריו' ואין' מידר' אותו' וגם' בליש'ת' אחר'
 שמשמע' על' טיבך' הידי' וקנה' כל' הסחורה' החסום' לתקור'
 האיש' יהיה' למוכר' ואיט'ול'א' לשיני' כל' רואיו' האין' שומים'
 הפסד' סך' גדול' כזה' לא'ש' שלא' טוע' מקומו' ומתעבו' וכאשר'
 הפחילו' כל' הסחורים' לחזר' איש' למקומו' הנה' הוא' ג'כ'
 על' הסחורה' שלו' בעגלות' ונסע' לדרכו' והיה' כאשר' בא'
 ויהי' ע'ה' ר'יה'
 סבירו' ויחזר' האיש' אליו' הנה' יש'ת' מ' מעלה' עלי' נטמיל'
 על' סך' פ' אלפים' אדומים' יתן' לו' מע' הפעש'ט' ואני' חסלק'
 ב' במומן' וישלחו' ויחזר' אחר' נא' לו' מה' חמה' וישיבו'
 ויאמר' מה' כן' טוע' מי' אבי' הלא' מלך' ומתעבו' וטע'ו'
 היה' ראו' מאד' לעמוד' על' אחישתו' ויחזר' לו' האיש' אם' נתן'
 לו' אם' הפעש'ט' שלי' חסלק' ק' ואם' לא' בודאי' לא' חסלק'
 ובנשו' פניך' עשה' ונתן' לו' הפעש'ט' וסילק' לו' כידוע' עד'
 ס'ל' וחא' אחר' לו' תפדים' כשצילי' בשולם' הבעש"ט' ש' ושאל'
 ממש' האיש' אומר' לו' בשמן' ויחזר' לו' תאמר' לו' יונה' פורס'
 בשלוק' וסע' לרבי' בשמחה' ובטוב' לבב' ליהיו' ומה' לא'
 כנו' שהוא' נספק' לאיש' אחר' ומתמיד' בלימודו' וסילק' ומד'
 נסע' להפעש"ט' וסילק' לו' פל' הנוארה' ושאל' הבעש"ט' על'
 יונה' האין' הוא' פלוג' ואמר' כי' הוא' אים' עלי' לפי'ם' בשולם'
 אדוני' פניו' ואמר' שהוא' יונה' בן' אחי' ע"ה' :**

**פ"א' היה' מספר' נשבו' כל' הרב' הקדום' מ' נתמן' הארדנקער'
 צפני' והוא' יצב' ברחוק' מבנים' תמתי' אף' הקריב' א"ע'
 וברסין' אה' אותו' לשמוע' והיה' בעיני' העם' לפלא' ובאלו' אה'
 הרב' ואמר' להם' כי' הרב' מוהר"ן' ביקם' מהס'י' שיתנו' לו'
 בשמחה' על'ן' ישמע' כ'א' יהי' שר'יך' לשמוע' וזה' שאפי' מספר'
 נשבו' אינו' שומע' והוא' כאשר' ראה' שפתי' נעום' וקול' לא'
 ישמע' י"ה' סבור' שאני' מודב' כד"ם' לכן' הרבין' אל' לשמוע'
 מקרבו' והסודש' לזה' כשאלו' מודב' ד"ם' או' שומע' אפי' מרחוק'
 ובאופן' אחר' ששמתי' ספר' עשה' זה' בכוח' כי' בעת' ססי'ך'
 נשבו' ראה' שפתי' נעום' וקולו' לא' שמע' או' כאשר' סרי'ך'
 א"ש' לשמוע' ויהי' לחוק' בעיני' כולם' והרב' עשה' זה' מפני'
 שכל' היטב' בעיני' הרב' זה' סביק' מהס'י' שלא' ישמע' כ'א'
 דבר' הנלמד' כמרה' ממ'י' אם' הוא' ראו' ע"פ' מעטיו'
 קבד' לא' יקשה' שברו' כנו' שתינו' אלל' לזה' ע"ה' שאמר'
 סתילה' נחמו' גם' ס' אחרים' ברשותו' וכה' השמיטה' א' מהן'
 ואם' אינו' ע"פ' מעטיו' לזה' יעלה' במעט' :**

שאלה אימתי שירפם אחם מתענות ב'א' אמר לו הן אמר לו הלא
 חזק מתעבתי כחיי יומן הרב הלא ידוע כי המתעבה לימים נחם
 ומאוסתם בדברים נב' - תסעם זורה ולבש זורה אם תלמדם מהסכתך
 בדב' א' א' ארע ישע' הרב י'ה'ר' כן ויחל' הכעש' שם הויה' במחשבת'
 ויאמר הרב מוהר'ן זחל לו להבין מעמק' כי הלא מתעבה זו לר'ך
 אזי לחשוב תמיד כר'ם שויה' ה' לגנני חילוד וממילא כאשר אזי
 מניח כל המתעבות ונולמם מתעבתי בדבר א' מנחה להיות שם
 הויה' לגנר עני ויאמר הכעש' הלא מ' כויה שמוח קדימה ויוכל
 לבחון בזהה שתלמם אז הורה הרב מוהר'ן שדגדגו כן הוא ויחל'
 בדגו בדורות היורה :

פ"א ראה הכעש' שסתר' מוהר'ן טועט לדרכו ונסע הכעש'
 ז"ב אחרינו בדגי שיבא מוהר'ן לאכסניה מוקדם על שנת
 ובוה' יבא אחרינו ויהיה הוא אורח אלה ולחרב מוהר'ן לא היה דנים
 על שבת והיה לו לתרמס ולאחר ראה הרב מוהר'ן שדעש' הרוף
 אחרינו עיקרם את הדרך כחזונו עקלקולו ונסע יומים בלא לר'ך
 בלתי שום כפר והכעש' הכיר דלכו ונסע אחרינו נ"ב והנה ביום
 ש' למת העבר ב'א הרב מוהר'ן לכס' א' וסם דר יסודי א' ומונני'
 בצוול למס שאל את אשכנז לו להשיב עני' דנים כי בעש' לא יסע
 מחלן ואמר לו הכעש' שאל' להשיב בשום אופן כי הוא רחוק מכל ד'
 ערך עשרים פרסאות אז יזחר מן הרחוק וישאלוה הרב מוהר'ן האין
 אפשר להיות יסודי בלתי ימים לחשי' ולג' ולעפ'לה והשיב שום אלה ב'
 בנייתו מים א' מים זכים לפרות וז' מים עטרים לרחמים ולפנילה ואמר
 א'ב הוא אשכנז דנים בודואי אחר חינו' ולגשרוה הנה רדתי פ"א
 יידי דנים שלחמ' מול וקרא ר'ה' וזרן לר'ך לר'ך ורעה צויה צויה
 דנים לכן קח מקל וזוט ולך להבריכה הומו' וטעה כן והצלה מן
 הבריכה דג גדול וזוט הסמרה כאשר ראה שבעש' יבא בקרוב
 אזי לר'ך קראתו ששמה להקביל פניו ונתן לו שלום ואמר לו שג'ה
 ים לו דנים על' צמת והיוי' ת"ח לך על אשר שלח עלי דונעם
 והכרחתי לעסוק עטרים וממחה זה השנת דנים ואלו' זאת בודואי לא
 השנה דנים בשום אופן :

פ"ב שיעה הרב מוהר'ן מואכמים שביו מדברים סרה על
 הכעש' והיעבד חרה נו עד תחד עבור זה ואמר להם
 משל ע"ז פעם א' עשו בני שרים גדולים כתר להמלך וביוליו
 עליו הן רב ובאשר בצול לגמור את הכתר כול ביטיסם מחלוק'
 אזי להעמיד האבן טוב זה האמר בכה חול אומר בכה וטריסה
 כוונתם הוא כשביל גדולה חזקתו וכאשר נעשה מריבה
 בימים עבור זה עבר א' ומתחנן עט ואמר בדבדי א' מהם
 ונעמדו בו במיפה אמה מה לך פה להכני' א"ע כמגר שאינו
 שלך . אם אגמט מרביצים ע"ז הלא אגמט יודעים גדולה
 המלך מאלד ולפי גדולתו לר'ך לסיחם קן אזי כך וכן נ"ב
 מחלוקת שטעטו היא מחלוקת ישיבה שהיה בין שאול לדוד
 המלך ע"ה ואח"ז בין הלל ומימי והאך לחם יבולים להכני'
 ראשונה בזה .

בסמאמבול היה איש א' עשיר מופלג ויהי לו כן יחיד
 אחד מופלג ואחרים נעשה סומא ממעיו
 וביקשו מהרופאים שירפאו ואחר כל התחבולות שטעטו
 לא הועילו כלום והחיותו מפאולותו וביהיות הכעש' בקיץ
 הר'י' לרעה הר'אס' רב'ל' ירעה והחיותו הריחם . ויעב' ויחל'
 עתה גדליו והכניסו נביתו ביבול גדול ולכרחם חס'

הנגיד הגיל ותבצוה בעיניהם על לא הלך כנגדים חסודים
 מפני טלטול הדרך ויחיים ומכש' על בעלה ותאמר למה
 הבאת ארזו אלי הלא כל הרופאים לא הועילו כולם ומה
 יועיל זה בעינות ותדבר על פנות הקדושים ומהם אף
 הכעש' על שלח החמינה בכה פעולה שמוח סק' ויאמר
 היכי הוא הילך הסומא הביאהו אלי וגרפאוה שיראה חיבך
 ומיד כדרך כל האדם ויהי בלתי נספסם דוחם כי הרגה
 לפקר ירחיק עזותו וכוזא אומר שבו הרגע יראה . יכול
 להיות שיאמם דבריו ומיד הביאו לו החולה וילחבו כלאינו
 ארזי דבר ומיד זיה לביא גמרא לפיו וזיה לו לקרות
 וקרא כדרך כל הארץ . והיה שמחה גדולה ביום ומיבך
 ומיד העביר הרב ידו על עיניו וחד כפראשונה ויהי ביום
 גדולה ביות ובקש' ארזו בקידה ובשכחתי' וראה לר'ך
 לו משום סך עולם והשיב הרב אמה הורשעת שגליה
 משמות הקדושים אסור לך לסיחם מהם כי מחחילה לא
 ראינו לעשות לכבודי ח"ו או כשביל משום רק כשביל קדוש
 השם ית' הראשון בעיניך גדול כח קדושת השם אצל אמה
 לא תהיה מהם והלך מחתם כ' .

פ"ג היה הכעש' בצויה קהילה וחי' אכסניו על העליה
 פ"ח ראה אש' אז עבר על הרחוב מיד זיה להמשרת
 שלו ר'ך מנהר וקרא לו את האיש הזה וירך הכעש' וקרא לו
 ומחחילה תפסעם לבו ולא ראה לר'ך ועכ"ל לא יבול להציו
 פנים והלך להרכיב ויהי בצוול הרב ארז הרב אמה עשית
 היום עבירה אמר האיש כיתכתם מה איכפת לעמלתו אמר
 הרב הלא עשית עבירה גדולה כי היות את אביך ומוטעשה
 שבי' הוא כך כי אצוי ה' וקן ובלגא ביות ארזו סומא הלך
 אצוי להכניס ים' לבית והשמה שם והלך האיש הגיל לראות
 מה זה שאביו מתעבב כך וראה אף שהוא שומא ים' מכלי
 גדול העמוד תחת חציות והכעש' האיש מאלד וסכה את אצוי
 ככלי הגיל על ראשו וטריסה הגיד לו האמת מיד בכה בצביה
 רבה ויעקב שיחן לו משורה ע"ז ומחן לי משורה שיה ענה ב'
 ויה ונס עומד בצב"ה כמקום האבלים ועוד שאר' יבדים
 וקובל ע"ע לעשות סדר התשובה והסוד הרב אזו מו שבאם
 יבשה איזה דבר ח"ו אזי לא ישלים שמוח ובתוך האמן שטעה
 סדר התשובה התחלה לחנו לדבר עם ביה ולפחותו וללגנה
 מאלד מהרב עד שפחה ארזו בדברים ובעל סדר התשובה
 וכן עלתה לו שלא הולא שגחו ר"ל כן ספר הרב מטרוראוט
 שהיה השפעה לפיו :

עוד ספר הרב פ"ח כשטודה נ' אמר הרב ד"ח ונתעכבו
 כרם שעות בלילה וקרא להמשרת שלו וזיה לו ליקח
 מהחבוב שלו כמה והזבוס וליך לבית פלוגי כי יסד אשה
 א' ואין לה מה לאכול אש' שטודה ראשונה ומיבך סק'
 חסטי עדיין העביר ונתן לה המשום כפי פקודת הרב :

קהל חסידים

ועד מהיר דרך על מחנה הקודש וישאלוהו הבעש"ט לטום וברבנו
 אחר דעשים אחרים פתח הגביר מריש"א אה די נדיבון לח אה יריש
 ריב"ל לפירון ושיאלוהו. אה מה חתקס עמדי ומת חתרה לך וישיב
 הגביר בחדוה. תודות לאל מרים כי הני נביר עולס חושפת זכב
 וישיבתי אה ונתתי אה בבליס יחתי"ד נבין רבנן וחתני רבנן וכן
 מרובים ויהי מוארשים וזכוריהם וכלני חסידים נתני לטום נפוטם
 ובמאורתי ויהי משחו ומכרתי לכל בחללות משתקת ומת לבן
 עור ולזשוק אל הנקל

ישיבת מה הלא יערב מאור ולכל דקוק לקרה חסירה מידי המבוא
 כי איננו מסול בחנוה ענבי רוט ואשכולות מחרות כאשר
 יזבא מעט הקדוש לזיס אלקיס חמיר) ויוסך הבעש"ט לחלו לחיה ועל
 מה באת הלום ויעניו הגביר א, לרחות עכט עטוב של קדוש אלקיס
 טוטבד לחמרו ויעשהו אה כניו. ויאמר הבעש"ט א"כ אישוא כי לא
 באת הנה אך להכיר חתי. ואך יען זאת נעשת הבעש"ט הגדולה
 הלח לבן חן עיניך ובעטו בפני היעב ואנכי אספיר לך מעשה אה
 אך הכנת ושמעו אחרי זתו עיניך הישב לראוח אחרי ולכן להבין דברי
בעיר אחת היו עני נבירים ויהי לכל אחד בן גלס שוים
 בשוים שוים נמנויהיהם ואחבה עיה נעשה בקדוש
 נתיחתם כשנים עז אל זו קרובים ובכל מחנה עולמי שתיחתם
 ליעזו במלך חל רב א' ואחבה בלתי סרה אהב האחד את משעו.
 אולם כאשר נתנדלו יחד עד שנת ה"ג או יחד נתקשרו בלולוח
 החיותו וכאם האחד מעבר מזה סלהה כמאה פראיות. והשני מעבר
 מזה כמאה פראיות ויאשר קשתה עליהם די פקדיהם לא לשנת
 מרוץ גזרותיהם ממת לעת עד משך שנה או כחציים ימים ואחר
 כל זה נחמו נכבד התשריה ולא כתיב מחבבים כעשם כעשם ולשונת
 זכ גם חתרו עולס הר גורוס המתחר. ולפרקים החליטו מחבבים
 זה עם זה וזה פשע בחדש ותח"כ פשע כשני חדשים. ואח"כ
 פשע כתי גיה ולחם לחם נעשה אהבהם וחדלו לכתוב זה אל
 זה אולם גם נטיה היו נבירים ומוסכמים. כאשר הקשיב האתקל
 יורעטי מרוק. ולמיס ניקס פדיל הלחוח אחד משני חלה האתקל
 סקן עליו ולזהו וכל יתנו ירעטו יתיריו ופקדוהו יי' לבירתי לחתי
 פנעני ויכל ייריד עולס דר מאורד ומכר כי יש לו אהב דבק מיחתי יהוא
 נביר עשים אשר בשם לבו כי יבמה לקראתו וחושט לו ימיתי וכן
 יהיה כי טעב מחשבות לקיים עתמו וישאל לו מלגוסיה כאים
 וילט לו על הצאות חתרו וברוב תולאם ועמל נא אל יחוח
 חפלו וכאשר בא אל הגביר ידירו מנוטת יחידת לקראתו בחירח
 אשון ויביטוהו יביהה ויעשה עליו משתחם הילי"ט כעלעוח שלמה
 וישתעשע עמו בלי יאוער (ביתוך כך חתמ הבעש"ט אל הגביר ד
 הכס בפני הריב) ומי' א' אלה נשמת נכבבת כל בני חתמי הגביר
 השפאלו על אהבתם הישנה וישאלוהו גל יעמדו ומאזו ויחרוש אליו
 בלחם גם די חלה לא לי סיה עמך רעלו ועד חתמי חסדי אוהבים
 בלחוללה יחזירי עולס וכן כרסם בתינוך לזות על ה'אחשפרתי של סקוד
 ונאמן ביחו כי יחשוב כמות עולה כל רטטו וכחשרי טועה לו חלגבון
 כבוד ככן נתן המחלה להינדו שטני וענק לו מנוקן טוב וניקב
 אהבתו וילוח בלית חן חקק יידיים אוהבים כלהו ויכרטי בחללה
 והרואה בשער ורוב כרסם בתינוך לזות על ה'אחשפרתי חתמי הגביר
 כי יקשיב הישג יואל"ט הכס בפני) וט חתרו לאה מדרכו אל ביחו
 ריות חלחתו היליה לפעמו. ויבמי אהספר זכר לו חן דר ויבט
 גדול ונעל עולס זיחר חלמיס ויבי' חסתי'ו מטטר. וכמעט ז
 העני חלה יזינת חתרו והנס נפס כל מותר'י חלאת חתרו הגביר ועל
 די חקך מהס וסיה ענק ייבי בחשר כדד ע"ו כח הסבל ויבטה גכ הוא
 לבטוח אל הקדוש הסי אשר חשבי רבנדי ידו מפקיד חוטו ורעטי
 וכיבורים חתמי הגביר עשע לעיר אשר חתרו דר גם מפקיד אליו לחמי
 חני

ישיבת באו תלמידי הבעש"ט לביחו בע"פ אחר חלוח לאפות
 לחת מלוח כמאוסם לאפות ביטופי'ו ובאמירתם הלל
 והנס הבעש"ט מתקן בחרי ביטיב'ו אה וזנה וערוד מאור
 יייעצתם ויייתאגהו וסיה'ו ויייתאגהו. כתי'ו. חתי'ו. ישי'ו
 ולעטרו מאור מה בין כך רלו שהבעש"ט רחם מרחוק את
 הסומר והלק אליו והסחיל לרבר עמו ולטייל ערו לחרות
 וקלרות וחל"ו הביאו לביחו והוסיבו וכד ארוט במועד של
 פסח ודיבר עמו ע"ה הרבה וחל"ו אמר קעט במהרה במהרה
 נתחיל לאפות המלוח כי כבר פנה היום ולערב שאלו מנונו
 התלמידים מה זה ה"ו לרבר עם הסומר הרבה מאור
 ואחר שהסומר הכין במחשבתו להסלק מנואר יתקב ברחוב
 בתי'ו בלי'ו פסח ויהי מטייל האפיה על בני העיר ובינה שרבר
 ערו הרבה וכד ארוט ביה נעקר ילב הסומר לעשות זאת:
ישיבת החלל הבעש"ט לפני החיבה ובאנולע התפלה הפסיק
 חלחלו והלק לרחוב שלפני בית'ו והלח גוי א' מוכר
 עשים ויקנה ממנו עגלה עשים ורואך גנוי העשים חמרו
 לבמה"ד וזה הבעש"ט לקח לו בעד הענים ובעד מה שהולך
 הענים לבמה"ד אה ליתן לו ייש ואחר הניו בריך חלחלסון
 דיהולא אשר יש לו עק קדוש כזה באהם ה"י קונה ערל א'
 אללו כוודלוי לא ה"י נתן לו מאומה עבור זה ושאלו התלמידים
 את הבעש"ט מה הפסיק בלחצו חלחלו לקנות הענים
 והסיב בעתה חתמו רחם קיערוג למעלה על עם כ"ה חרדים
 וכשנים מה שנה מטיעם כשפתן את הנשים והסולך לחדים
 פי חתקטרג זה שנה שבע"ל שנה מאור אה חתקטרג ביה
 כסתמו עינתה חתקטרג:

מעשה

ר' שמואל הקדוש ז"ל י"א יארס ספר רגאון חתריק
 כ"ה שנים קאמינקע זצ"ל
ברך אהכניטו כל דקוקי הדור וי"א יארס גרוספיץ. באה אשה אחת
 למינהו ובחוסם ה"י הלאו מןאמינקא י"ל ועקב האשה בכבי ליל
 חמורים כי נזנה סך משנה מאות יי"גים סקף לנשם אחד ממכירים
 כי ישע לו הפכרים לקחת פשורים על שתיחתם ועברו ימים שלש
 יל' מועד עקבות האיש הלאו בכרין ומספר טעם לו על פי אנשים
 נאמיים כי מת הא' הזה וכרין וחרני האשה לטפון מר שיחה
 לפני הדקרים וכל הדקרים אשר ישנו שמה ה"רנו עולס לחת בעתה
 ישנו לנכסם. בי לא יימה לה חקק ועד מהרה חולא את הכסך כל
 אחד כפי ער החטוי. ועמד הדקס קמאליקא על רגליו ואמר כל
 אלה הבעש"ט חסו הנם וכל מחתי חתקו נכבדו כי מי יודע איש
 לנילו סיה. אשר הגיע לנשם אה לקחת הנוטות אשר נתנה לו האשה
 בחרות טוב והטו ברוחם אמן קושבת לרבר ויאכפר לכס מעשה
 טורח מהבעש"ט הקדוש י"ע ועל כל ישראל אמן:

בעיר

ריש"א היה שמה אים אחד ליתן גדול ונכיר מופלג נחרד
 ניחם בעשור ובכל חהלה והנה כל ימיו הקשיב חלחלו
 וישתחא הבעש"ט ז"ל ועומס לא ררר רגליו על מחנה חסידיות
 גדלו אוננו מאור לקול הספורים מהנישפים ונפולאיתו
 שהקשיב מארבע נכשית הארץ וגמר בדעתו לבטוע אל נוה קדש
 של ארוט קדוש למשך יריד שונ מרשלו ולכבוש נעמיות חתי ויזר
 פניו הקדושים וירחוש את מוכרבו ויסט בעגלות ככ קדוש חתריה
 עד בואו לטלום עירה מניחיו כי שם נתיח מהלדוק הבעש"ט

קדר חסידים

זהו שלא ברעונו ויחמרו לה הכעש"ט אל הדלא אלזי אחיה לך
לאב ואם תרצה חסע עמי כהיום למקומי ושם אהן לך איש
מיריג גרעל ידע קיומה גתריה. ברי"ק הו אב בריו. גתריה
א"כ לבי הכיני עמך כי לא נחשב בכחן ותלך האשה ותקח
את נגדיה ותכשפים ותשימה בדיכיה ח' ויהי כרלות חמיה
הח משמיה וישאל הוזה לרביך את נוסב שמה הכיני איש
ותאמר לו זה הכיני הוא דודי ורזיה נקחה אוזי למדינתו
ותן לי שם ארש ויחר ארש בעכש"ב על הכעש"ט וירך אליו
בחנוחו ויאמר אליו מה זה אחי עושה לי יקח את כנהו בלחי
ידעתי עם כל הכגדים ותכשפים. ויקח חותו הכעש"ט
לחדר א' סגור ואמר לו להוי ידוע קן בלתי הכעש"ט ותאמר
יאלתי חביתו ורלמתי כל הדרך הרב הזה עיי קפילת הדרך
ועמין הוא שכלתך היא אחר מוח אישה נתפקרה ונחה עם
כמה פרוזים ובקולור ז' מקרוב הכטייה לשר א' להמיר
דחה ולהשפח לו וכנה ביום חתונתו בשעת סעודה ג' בה אלי
מעולם העליון לביה זקנה שהיה לדיק מפורסם וגדול הדור
וביקש אוזי נתקן את כבודו האשה הלל. שיה לב שמה
גזיה ונפלה בשמרי הקליפות ובלא השאר שם ח' ובעתה
לו ונהג האשה חרף הגטייה הזמן על יום זה וכתבולתי אחר
ע"ש שמה יבוא השר עם חביו חיל ודקה האשה עם כל
הכגדים ותכשפים ביד חזקה ותמיר דחה לוחת לזעק ויהי
אלהים עיך ולמנה דכה יתשב והלל נפשו. ונכנסו דבריו
בלב הכעש"ט שיחזור לו כי התפלים בלקחה האשה שאין
מוגינה. והכעש"ט לקח האשה והליכסה עמו במורה
והתלמידים שלא ידעו מוחמה מזה שהוחמו על המורה
ובכל הדרך קירב לוחה הכעש"ט והיא קראה לוחה דודי
ויהי בבואם לק"ק מתיבז שדך לוחה הכעש"ט עם איש
ככד מאלו ועיד מפורסם ויהי כמה התחנה קודם החופה
בה האשה לחדר הרב להתודות לפניו ולבקש חשבנה על
חטאיה כי בכיוסה צדיח הרב משך זמן נעקב מלכה כרע
שהיה בה והאשר דחה הכעש"ט שמקורת לבנה היא מדברה
אז אחר הרב ואלך העלה ע"ז שתי דודך תרע שהי"ד רב
שמחמה שקבעה זמן להמיר דתך וביקש אוזי אביך זקן
להליל לוחך ואם לא תעשה השוכה כראוי בודלתי חמות מיד
ובכחה צדיח גדולה עד מאלד וביקשה מוננו שיקן לה השוכה
הכדי הרב שזו היא הוכחה הידודך הוה יתבעל כי איך
כדלי שהנחה לארס כזה אחרי שהיא יודעת מה הפשה
והשחל לחוש והיא תשב עד שוק עם בייגל. וכל חרש ע"ש
שנקן לו מוחנה השלח לה בחרה כי מה פשעו ומה חטאחו
והוא לא נתן רק על אמונהו ככדי להליל את נפשך משמת
וקן עשהה וקייבלה החשובה בלב שלם ועשיה לדיקה גמורה
לח"ו בה איז להכעש"ט בחלום ואמר מינה דעתך שנתנה
את דעתי:

לפני העל שם טוב והנחיה לו שבודלתי יהיה לו בנים וכאשר
בה ימיים הקדיה כמה פעם את הכעש"ט ובע"פ אשתו ילדה לו
בן זכר נעם וקטנול ולא חרבו ימיים ומד בחון ילי הגידים ומד
כא להכעש"ט ברעם ורזנו למה חשלה אחיו ליתן לו דבר טוב שיתקב
ממי מיד והלא יחר עוב טוב היה לו שלא היה לו בנים על עיקר ושיב
הכעש"ט הלא אמרתי שיהיה לך בנים בודלתי יחיה הולד והמתין עד
שם ואל עם ואל על הילד עם רוח חיים אין בו ולי היה לו בנים עד
לדבר על הכעש"ט שהוא מנחיה לו בהנחיה ולאמרה להרב
ודבר עמו מלד אחר ושלל ממנו אם יבין א"ש על הצדיח ואח מי
יכבד וטע לו שיבין א"ש עכא ונבדק טע לו לכבד מרס ידוע וכן
חיחוק ולעמו מלמה וכן עשו הכיני את הילד למהל אוזו ולא
יאל רם כחיתך בגר ה' והחמיל הרב לומר ברבות המילה
ושאלתך חיחוק קיים את הילד הזה לבניו ולאנו שחר הרב עד שחזר
נפש הילד אל קרבו ויחיה דם מהמחיה עד שמי קרה וכו"ל. ה'
הילד למרי

פ"א נשי' קודם כל נדרי תחלפם כל הקהל לבהמ"ד ועמד הכעש"ט
ולא החמיל להסלל והיה ניכר ממנו שהא בענונה רבה
ומתעבד עד כזה ועל כל העם בכריה כי הבינו הכל שלא דבר רק
הוא לח"ו בנים הרב מהלון אך שכומר א' זקן הולך לפי הכיני
ויאל לקראו והחמיל הרב לדבר עמו ולשאר בשלמו וכנס עמו
בדבריהם עד שלך לביתו ודבר הרב עמו מדוע אינו נושא אשה
הלא לא מהו כרחה וכו' והשיב הסומר כי הנס שכניס דברך הנה
ע"י מוסיפה אינו רשאי לישא אשה ומשן עמו הרב הרבה בזה כי
ע"ש לעת זקנתו יקיים מצות ש"ך וימחה לו מורחותו ואמר הסומר
כי לישא אשה נוחה לרבה אינו לך כבודו ומומפתחה הנוסח אל מרס
השאה שיקחה ואמר הרב כי הנה אלא של פלוגי יש לו בה יש
חומר אחר בודלתי יחרשה לחה לו לנשה ורבה לדבר עמו עד
שמדבר ע"י נכנס ישיב נלבו עד שמרוב חתולו לפה קרי ומד הלך
הרב לבהמ"ד והחמילו להסלל כל נדרי ואתר החכילה בלו אלו
באחורו אלו ויספר להם התולרע כי ה' קשוב גדול עד שלא היה
באשפיה שיעלו החפלות למשל ממי גזר הזמר הוא זקן ולי
ראה קרי משולם אשר לכן אוכרה לדבר עמו עד שקרא וישאלו
מומנו מהיכן ידע שנקרי ואמר כי מיר לא היה אפשר לו לעמוד
אלא וכו"ל נכתבו פי המקוריים:

פ"א בה איזה דאקטער גדול ומסיים סם לזוכסה בעביר ותתפאר
הזוכסה בצנה הכעש"ט כי ארס גדול הוא וגם נקי ברפואות
אמר הדאקטער שלהה אחריי שיבא לבאן ותאמר אין זה כבודו כי
לעשה אחריי עולה בעודה בדרך הכשרי כי ארס גדול הוא והשלת
חריו יבא לפניהם וישאל הדאקטער מהרוב וחס אמת שחוב בקי
ברפואות ושיב לו אמת הדבר ויהמר בזהה מקום ומחיה מומחה
למד ויאמר קשי' למדי ויהי לזחוק צבני הדאקטער וישאל אוזו עוד
חס הוא מבין של הדפס ויאמר הרב הנה אינו י' לי איזה חסרון
חיבן של הדפס ש' ויהי אחריה ואכתוב הדפס שלך ולקח הדאקטער את
הדפס של הרב הבין ש' ויהי חסרון אכל אינו ידע מה הוא כי
בלמה היה תלי חלה חכנה לבת' עה שזה למשל מהנחנו לח"ו
חספ הרב את הדאקטער בדפס ק"ש ויהחיר הרב פניו להדוכס
ושאל ממנו העבדן כי חתפ"ס ק"ש עלו ואלו וישלחו לו כמה
שיב שנגנזו ואינו יודע איזה הם ויאמר הרב שאלו לאכניה שלו
ותפחה חיבתו והנחה את כל החפלים בשלימות והלוח חיך ומלא
כדבריו ה' ונסע הדאקטער מכה בהרפה ובו (והענין כי אחרים
דאבה הוא קשי' לחיות דל' קלן הוא הכריקים מרבים בדפס על
כל החפלים מ"ש צוסיק ונח"ו):

פ"א חס הרב מי' דוד פירקס אך עבא להכעש"ט ורלה עמדי
אלא

ב"ק מתיבז היה א"ש אחר האבוי בנים ויהי מוכר חמדי

אלו די האטעס צו לא היס מגירוס והג' אלוטו זל ודל' נעלס ממנו כי לא יעד מי הוא וגם היה בום מלשול את הבעש"ט פ"א אחר התלקותו היה אלל הרב הנגיד הקדוש ושלל ממנו הארץ תוארו וזרמו והטעוטי וכספיסר לו ר' דוד למר הנגיד וזו הארץ הקדוש ז"ל גם פ"א שטמו מהכש"ט שחמד עם הנגון בקדוש מו' חיים לאמיר מברלד שטא ילדו רבי' זגור הנגיד הנ"ל מה התפלא ע"ז כי היה לו צורת ריבז' ממש :

פ"א היה הבעש"ט מנדימות ואלחאי' וזס היה אללס יין קדוש והוא שטיקף מן העבדים וכשמערבין ביום ב' לו ג' טיטין קניסו א"ל לעשותו משני חוקי וריכר הבעש"ט את הבעש"ט ביום קפון מיין זה וכשטעמו אמר הבעש"ט הלא ייך טוב למה בוכך קפון והסיב הבעש"ט כי בנסה הוא לעשות בום גדול ויאמר הבעש"ט אין אפי מתיירא מזה ונתנו לו בום גדול ושמה את כולו והסתכלו כולם בו שטעפו פניו אדומים וכל אדומים עמדו כזו חם מנשם ונחבסלו כולם אלל הבעש"ט העביר ידיו על פניו והסיב יוני כרעם וחטמו מלך ע"ז ואמר כי רז"ל אמרו יין קשה סחד פמינו ואלמד המתנון גדולת ית' נלל סחד ועטס מגדלות ית' והסיב את היין מכל וכל :

אזוה ויראו כי הוא טוב מאד וכשר לשחוט . ויך גם להפעל שם טוב ויראה לפשו את הכסין ויביט בו ויבחן אזוה ויאמר לו טוב , טוב , כבר הסכין לשחוט . וכשנעו הרב מלוגל את דברי הבעש"ט וישמח מאד כי ידע אשר הבעש"ט יאכל מההטעודה כאשר הוטב בעיניו הסכין . וישחט השחוט עופות הרבה על הסעודה ויהי אחד אשר מהלו את הכסיווק וישבו על השולחן וישב הבעש"ט ברש עם אחיו על השולחן א' ועל השולחן השני ישבו הגאונים היל' עם אחיהם וכל אחשו העיר נכבו על הבית להביט לשלשט עמודי עולם ובפטרס בהבעש"ט אשר היה מסורסם מאד בברלד . ויהי כאשר ערבו על השולחן קערום עם מרק מהכשר אשר כל א' וז' ויקח הבעש"ט קף אחם עם מרק ולא שמה לפני וישאך לאלף . ויאמר לכל הקדושים שמדור והסוד' ללל תגעו בהרובב ולא תבשר ולא תוכלו מזהס ינו כי הבשר הוא בשר נבלה . ויאמר הגאונים הנ"ל מאד ויאגור הנגון ר' חיים להבעש"ט כהרי אף נהאס תוכלו לברר את זאם כי הבשר הוא בשר נבלה . ויען לו הבעש"ט הדבר יבורר בזמן אחר אך לא צעה היה . וישחלו לייב עם הבעש"ט בצמורם אך יבול לאסור הבשר בלי רואה ובלא עדים ומהן המריבה ילאו הגאונים היל' מציה הסעודה וילט לביחם בשעם גדול מאד ולא טעמו כלום גם המה גם אחיהם גם כל הקדושים . גם הבעש"ט הלך לאכסטיא שלו . ויאל הפסק מהגאונים אשר צאס בברר הבעש"ט ביום מחר את דבריו אזי טוב זאם לאו יסע משס בחתיס ובביון גדול . ויועד הדבר להבעש"ט ויסע בלילה הוא מברלד וכאשר האיר- השמר ויראו כי הבעש"ט נסע למקומו ויחר עוד להס ויכרוו בכל העיר אשר לא זכר שס הבעש"ט בכל העיר ולא יאמר זאם דבר חודה משמו . והבעש"ט כאשר נסע מברלד ויפגע בו תלמידו הרב הקדוש המפורסם ר' דוד שורקדס בדרך ויספר לו הבעש"ט את כל הנעשה עמו בברלד ויעו עליו שיסע לברלד לדרוש שם איוה שכתום וירא מאד . ר' דוד הנ"ל לבות לברלד לאשר כל אחשו העיר יודעיס כי הוא תלמיד הבעש"ט ויאמר לו הבעש"ט א' חירא . רד שמה וגם יבול סודל להס ויבא הרב ר' דוד לברלד ויהי שס אחס ימים . ויך להפריסם דשס לקחם ממש רמות שידרות שבבכר ולאשר כי היה הרב ר' דוד מוניח גדול וחשוב מאד בעיניהם לכן סמו לו רשות אך בחוסן ובתחילי שלא יאמר דבר משס הבעש"ט ולא יסור את שמו בכל דרשוחיו . ויבעיח להס ר' דוד קן . וידרום להס דברי מוסר ודברי כבאשין פ"א ויטבו מאד דבריו בעיני כל אחשו העיר ויבאסו אזוה שורקדס להס : גם ביום מחר וכן ביום הג' וכן ביום הד' וכאשר סיים את הדרשה האחרונה אמר הרב ר' דוד בקול . רבותי ידוע הדעו כי כל דברי רבי' סק' הבעש"ט אמת ותורמו אמת ובוודאי הבשר היא בשר נבלה . ויהי הכזכירו את שם הבעש"ט וידלטו עליו להסירדו ממקומו וגיטיו :

מעשה נוראה מרבינו הבעש"ט הקדוש ז"ע . בעת חייתו בברלאד ביחד עם הקדושים ר' חיים צאנציר ור' משה אוסמיריער בער ערינות הזבוסם :

בעיר ברלד היה א"ל מופלג בחורה ויראה ונקרה בימיו הרב מלוגל יען כי בימיו חורפו היה רב בלוגל ואח"כ ברך לו ד' כסון ועושר ויסקל מפליו העול הרבנות ונק' אהלו בעיר ברלד . וביום לא היו לו . וכאשר עברו קטע שנים מיום חתונתו נסע להבעש"ט שיבקש רחמים עליו להפקד בזן זכר . והבטיחו לו הבעש"ט לאמר נעם מהי וסנהן כי יולד לך וזא כאשר יבא דברי תכבדני בעלות סדקאות להחיק הילד על דרכי להכניסו בברית . והנה בברלד היו שני גדולי עולם בשם הריא היינו הגאון ר' חיים סאלנער והרב גדול המוקול ר' משה אויסמיריער ז"ל והיו סולקים על התנסות של הבעש"ט ויקחאו איוה . והרב מלוגל הנ"ל היה מקורו מאד להגאונים וגם ויקבקש גם חותם שיעוררו רחמים עזרו להפקד בזש"ק וכל סס הבעיטו לו . וכן היה כאשר עזרו הקדושים הלאו ויבא דבר איס האלקים וסלד אשח הרב מלוגל בשנה הבא קן לו וישמח האיס מאד וסיקף נסע עם עגלב מיוחדת לבשר להבעש"ט ולקחח אתוה להיות סנדק להסיווק . ויאמר לו הבעש"ט אחשו אעשה כדברך ואכע עמך אך זאח הדע כי לא אעטוס על הסעודה מבשר אלוס נאמר ויראה לי השחוט סכמו אז אעטוס ויסמו שמיס יחדיו ויבואו לברלד . ויך הרב מלוגל ויספר לואהיו הגאונים ר' חיים לאנציר וגל' מבה אויסמיריער את כל דברי הבעש"ט וילוו עליו שיבולו להבזוח כשר יראה כסכין של שחיטה לפיכס והס יבחה מן הסכין אחר ילך להבעש"ט להרחות לו . ויעש השחוט קן יזח את סכינו לפיכס ויבחה

קְהַל חֲסִידִים

וּבְיָשׁוּ . וְרַבִּים מֵהֵיחָאִים וְחֲדָרִים לְדַבַּר ה' רָצוּ אֲחוּמוֹ
לְהֵלֵךְ מִיָּדָם וַיַּעֲלוּ אֲשֵׁר עִיר נוֹחַ לְעִשׂוֹת לְהַרְבֵּז ר' דָּוִד
אֲשֶׁר מִרֵאשִׁית אֶת פִּי הַגְּאוּנִים וַיֵּלֵךְ הַפֶּהק מִבְּעֵיבֵי טוֹבֵי הָעִיר
כִּי אָרַץ לר' דָּוִד חָטָא לְהַכּוֹת אֲחוּמוֹ יַעֲן כִּי בִאֲשֶׁר הַבְּטִיחָה
לְכָל יִזְכָּרְתָּה הַבְּעִשְׂמֵעֵי כָּל דְּרָשׁוֹת כֵּן עֲשֵׂה אֲךָ בְּחֵארוֹנוֹ
אֲשֶׁר אֲמַר כִּי הַבְּעִר הָיָא בְּשֵׁר עֵבֶלֶת דְּבַר נְבִילָה עַל
הַשּׂוֹמֵעַ לְכֵן יֵלֵךְ עִם עֲשֵׂרֵה אֲנָשִׁים לְהַשׁוּמֵעַ וַיִּבְקַשׁ מִמּוֹ
מֵחֵלֶה שִׁימוּחַ לֹ . וַיְהִי בְיוֹם הַשְּׂמִיעֵי לְפָנָיו עֵרַב כְּאֲשֶׁר
הַתְּקַדֵּשׁ הַשֶּׁמֶת וַיִּלְךְ הַרְבֵּי ר' דָּוִד לְהַקְהִיל לוֹ עֲשֵׂרֵה אֲנָשִׁים
שָׁמְלִים עִמּוֹ לְבִית הַשּׂוֹמֵעַ בְּיָן כַּה וְכִה הָיָה כִּחְלוֹת הַלְוִיָּה
וַיּוֹצִיאוּ בֹשֶׁל לְבֵית הַשּׂוֹמֵעַ וַיַּפְחִחוּ אֶת הַדֹּלָת וְהַכָּה הַנְּרוֹת
כִּבּוּ אֲךָ כִּי אֵל עֵרַב יִכְבֶּה וְהַשּׂוֹמֵעַ שָׂכַב בְּהֵיטִיעַ וַיִּלְכוּ
לְמִישְׁתּוֹ וַיִּרְאוּ וְהֵכֵה הוּא כֹּסֵב עִם כְּלָמוֹ . וַיִּלְוֶנוּ הָאֲנָשִׁים
מֵאֲחוּד וְהַשּׂוֹמֵעַ נִחְמָלֵךְ רַחֵם וְחִלְמָלֵךְ וְלֹא יִמּוֹל לְדַבַּר וַיִּרְאוּ
הָאֲנָשִׁים לְסַפֵּר לְאֲשֵׁר הָעִיר אֶת כָּל אֲשֶׁר רָאוּ מֵעֵשִׂים
אֲשֶׁר לֹא יֵעָשׂוּ . וַיִּשְׁלַחוּ הַפְּרֻסָּנוֹס חָרָה הַשּׂוֹמֵעַ וַיַּחְבְּלוּ
אֲחוּמוֹ בְּבִלְהֵל וַיִּשְׁמִנו אֲחוּמוֹ בְּבֵית הַסּוֹכֵר . וַיְהִי בְּצוּקֵךְ
וַיִּשְׂבוּ הַפְּרֻסָּנוֹס וְהַגְּאוּנִים ר' חִיָּים לְאֲמִיר וְר' מוֹשֶׁה
אוֹסְטְרִיעֵר בְּרֵאשִׁית . וַיְבִיאוּ אֶת הַשּׂוֹמֵעַ לְפָנֵיהֶם וַיִּאֲמְרוּ
לוֹ רַשַׁע כִּי תוֹרֵה וְהַגְּדֵם מִנֵּה עֲשִׂיתָ . וַיִּבְקַשׁ הַשּׂוֹמֵעַ וַיִּאֲסַר
לֵהֵם כִּי זֶה פְּתָחוּס יַעֲיָם אֲשֶׁר הוּא עוֹבֵר וַיִּבְרָךְ עִם
כְּלָמוֹ . וְמוֹשֶׁה שְׁאֲמַר הַבְּעִשְׂמֵעֵי ז' כִּי הַבְּעִר הָיָה בְּשֵׁר נְבִילָה
הוּא אֲמַת וְלִדְק . וְהַמַּעֲשֵׂה הִיָּה כְּכִאֲשֶׁר שָׁלַח לוֹ הַקְּדוּשִׁים
ר' חִיָּים סַחֲדָנְעֵר וְר' מוֹשֶׁה לְהַרְחִיל לְפָנֵיהֶם אֶת הַסִּכּוּן
גַּם לִפְנֵי הַבְּעִשְׂמֵעֵי הַקְּדוּשִׁים יְרֵחִיתִי מֵאֲחוּד וְנָסַל עָלֵי אִימֵרָה
גְּדוּלָה וְהַשְׂמִיעֵה כִּי יִדְעִיתִי אֶת יֵאִרֵי הַרַע וְאֶת הַיַּעֲשִׂים
רַעִים אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְכֵן יִרְאֵיתִי כֵּן וַיְכַרֵּז בְּהַסִּכּוּן כִּי רַשַׁע
אֲנִי וְפִן יִחְגְּלֵה קְלוּנִי . הַלְכֵתִי לְפָנֶיךָ וּבְכִיתִי בְּדַמְעוֹת שְׁלֵים
לְפָנֵי ה' וְעִשְׂתִּי לוֹ כִּינֻפִים גְּדוּלִים וְהַבְּעִתִּיתִי אֲשֶׁר לֹא
אֶבְרַח עוֹד לְסַכְלֵה . וְרֵאשִׁיתִי כְּכֵל אֲפִשְׂרֵי לְעִשׂוֹת הַסִּכּוּן
טוֹב מֵאֲחוּד . וְכִאֲשֶׁר הִרְצִיתִי לְפָנֵיהֶם אֶת הַסִּכּוּן וְלִבְרִיתֵי
בְּרַשְׁתִּי . זֶה פְּתָחוּס הָיָא לְפָנֵיהֶם אֶת הַסִּכּוּן וְלִבְרִיתֵי
יְכִיד הַבְּעִשְׂמֵעֵי הַח אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי וְהֵכֵה רַבּוּתִי רֵאֵו וְדַבַּר כִּי
הַבְּעִשְׂמֵעֵי הוּא אִיָּם אֲלֵקִים וְהֵרַב ה' בְּצִיּוֹ אֲמַת . וַיִּשְׁחַחוּמוֹ
כָּל אֲשֵׁר הָעִיר עַל דְּבָרָיו כִּי רָאוּ אֲשֶׁר חִתְּמוֹת אֲלֵקִים
בְּהַבְּעִשְׂמֵעֵי וְעָשׂוּ כְּכּוֹד גְּדוֹל לְהַרְבֵּז ר' דָּוִד הִגִּיל וַיַּנְחִי אֲחוּמוֹ
בְּכַבּוֹד גְּדוֹל (וְהַשּׂוֹמֵעַ נָסַע לְהַבְּעִשְׂמֵעֵי וְהַשּׂוֹמֵעַ בְּפִי אֲוִךְ
וַיַּתְּחֵן לוֹ שִׂירָשׁ עָלוּ לְחַת לוֹ הַטְּבוּבָה עַל מַלְאוּי) .

מַעֲשֵׂה בְּהַבְּעִשְׂמֵעֵי דְקָדוּשׁ אֵיךְ טִשָּׁן לֵב הַלְבָּוִי וְהֵרַב
הַקְּדוּשֵׁי ר' דָּוִד פִּירְקוֹס ז' אֵל טַרְחַ הַבְּטָחוּן .

דְּרָבֵר ר' דָּוִד פִּירְקוֹס ז' אֵל טַרְחַ הַבְּטָחוּן וַיִּבְחַק לְהַבְּעִשְׂמֵעֵי ז' ע
וַיְבַעֲשֵׂי בְּחֵו בְּהַחֲוָלָה לַעֲת זְוִדִים זֹוֹת הַרְבֵּי ר' דָּוִד כִּירְקוֹס ז' ע
עַל פִּי פִקְדוֹת רַבּוֹ הַבְּעִשְׂמֵעֵי ז' ע לְאֲנָשִׁים מִיּוֹחֵידִים וְחֲסִידִים הַסִּרִּים
לְמַעֲשֵׂמֵינָם לוֹ לְיָדִים מוֹפְלֵי חוֹרֵה וַיִּרְחִיל לְקַבֵּץ סָךְ שְׁנֵי מֵאוֹת אוֹ שְׁלֹשָׁה
מֵאוֹת רַבֵּל כֶּסֶף . כֵּן הַשִּׁלּוֹת הַדְּרָךְ וַיִּשְׁלַח בְּכָה וְהַרְשָׁאָה פִּירָה
קִאֲסִיעִיר כִּי בְּטוֹיָה הַמְּדִינָה כִּי בְּטוֹה רַבִּיר רַבִּיר כֵּן עֵלְיוֹ
מֵאֲחוּד נֵעֶלֶה כְּאֲשֶׁר חָתָם נִשְׁפָּט לְמַשִּׁיָּא בְּחֵו הָלֵוֹ אִילָם זֹוֹת עֵלִיָּה
כִּי יִשְׁטוּ לְקַטְשָׁן עֵינֵן יִשָּׁן וְלִהְיֵיתָה עַל יָרְקָן לִידוֹ עַל הַפֶּלֶס חָסֵר
יַעֲלֹו סָמֵךְ אֲלֵךְ זְבִיר נוֹצֵיךְ וְאֵל יִבְחָנוּ אֲחוּמוֹ טִשָּׁן וַיִּנְטְלוּ יִבְחָנוּ אֲשֶׁר יִבְחָנוּ
וַיִּשְׁנוּ וַיִּשְׁטַב בְּעֵינֵיהֶם לְהִיּוֹת חֲמַת לְטָרַח בְּיָד אִיָּי יַחֲסִיּוֹ עוֹבֵר לְגִדָן
בְּחֵו הַעֲלָמוֹה שְׁנֵי אֲלָפִים הַדּוּמִים לְעוֹנוֹת הָרַבְּעֵה אֲלֵפִים מֵאֵד חֲתָן .
אֲךָ יִשְׁעוּ גַם לְקַאֲסִיעֵינֵן חָדָשׁ וְגַם כְּטוֹה יַעֲלֹו עֵלְיוֹ . וְהַחֲרִיתִי אֲשֶׁר יִבְחָנוּ
אֲחוּמוֹ טִשָּׁן וַיִּנְטְלוּ חָן בְּעֵינֵיהֶם יַחֲסִיּוֹ עוֹבְדוּ כֵּן אֲלֵךְ הַדּוּמִים נֵגֵד שְׁנֵי
אֲלָפִים מֵאֵד חֲתָן וְהַכֵּה כִּי בֵּן חָמוֹ עַד סְבָרָה הַסִּכּוּסִים אֲרִיִּים נְבַדְּסִים
וְנֻפְלְגִי מִרַב הַמֶּלֶךְ וַיִּקְבְּצוּ וַיִּאֲסַפּוּ עַל הַשִּׁלּוֹת וַיִּבְחָנוּ יִשְׁטוּ בְּסִקְדוּתוֹ
בְּכַה וְהַרְשָׁאָה לְקַאֲסִיעֵינֵן יִשָּׁן וַיַּפְרְסֵמוּ כְּכֵל הָעִיר כִּי טוֹסַעִים הַעֵם
בְּטוֹהִירֵי מַהֲלָקִים מַנְּפִירָה . כְּדִוִּר ל' דָּוִד פִּירְקוֹס לְבָקַשׁ חָתָן עֵלְיוֹ עוֹבֵד
בְּחֵו לְאֲשֶׁר רַעוּטוֹ לְפָנֵי לִדְנָן כֵּן שְׁנֵי אֲלָפִים אֲדוּעִים וְטוֹלְבֵי אֲשֶׁר יוֹרֵה
חַת בְּעִלְסֵי דַעַם וְהַשְׂגֵּל אֶת ל' וְעַד מִהֵרָה יוֹבֵרֵה אֲבֵרֵה לֵב נִבְרִי אֲחֵד
מִיּוֹחַד שְׂבַעִיר אֲשֶׁר לוֹ בְּאֵמוֹת כֵּן עֵלְיוֹ וַיַּאֲמִרוּ הָאֲנָשִׁים עַל זְבֵרָה
יִשְׁעוּהוּ וְכִאֲשֶׁר הַכְּדוּסִים כָּל אֲחֵד בְּחֻמוֹרָה לְשִׁלּוֹל אֲחוּמוֹ מַעֲסֵל לֵב
הִיָּה טוֹב חֲמוּרָה לְפָנֵיו וְהִיָּה לוֹ כֵּה חֲמִדּוֹם עַל מֵאֲחוּד וַיִּאֲמְרוּ לְבֵס
חֲדוּשֵׁי חוֹרֵה מֵאֲשֶׁר הוֹלִידוּ עֲשׂוּנוֹת עַד כִּי הִיָּה לְפָנָיו בְּשִׁלּוֹ חוֹךְ
וְהַיִּשָּׁר וַיְבַרַב חֲרִיפוֹתָיו וּבְקִיאוּתוֹ יִבְחָנוּ יִבְחָנוּ אֲחֵד מַהֲשִׁים לְחַקֵּעַ עַל
לְהַתְּקֵיךְ כֵּן גְּאוּרֵי חֵימוֹן כִּיתָ לֵב אֲחֵד וְנָתַן חֲבִירֵי בְּחֻמוֹתֵי הָלֵךְ עֵלְיוֹ
לְשִׁמוֹר מוֹאֵל פִּי הַנְּדִיכִי כִּי לֹא רָחַ הוּוֹ לְאֵד ר' דָּוִד חֲרִימוֹן מוֹלִי עֵלְס
לְאֲחִיו לְלַכֵּת הֵכֵה לְהִיּוֹת גַּם בְּקַאֲסִיעֵינֵן חָמוֹ שְׁיִבִיחַ חֲבִירוֹ אֲשֶׁר

נְבִילָה עַל מַלְאוּי) .
שְׁחִיתָה שֶׁסַּבְּצָתָ אֲחוּמוֹ הַרְבֵּז לְאֲשֶׁרָהוֹ חֲדַע הַחֵץ לְכַבְּדוֹ
כִּי אִיָּם גְּדוֹל וְנִפְרָסֵם הִיָּה וְאֲמַרְתָּה אֲשֶׁרָה הָלֵךְ קִינֵי
בְּעוֹהֶ' בְּשֵׁר נִבְרַח מֵהֶם כָּל נַחַח טוֹב לְכַבּוֹד הָאֲרוּרָה וַיְהִי
קְשָׁהלֶכֶה לְרֵאוֹת הַבְּעִר וְלֹא מֵאֲחֵה מְלוֹס וְמוֹמַם נִבְרַח לְבַר
בְּקַרְבָּה וְהַלְכָה לְשַׂמְחָה אֲוִלִי תוֹכַל לְלוּת מְנוּנָה וְגַם

יכול לכל' כפח' זה שהיה רגיל לבנו' היה פועל בהפלתו ובעת הזאת ככל' אילו נשמת מת' א' לתקן אותו וגער בו ואמר שמונים שנים אהיה נע ונד ולא שומעת ד' היום שאני בעולם לא' רטע ותיקף אמר להמשרת ר' נמר כ' בלומה גדולה שיטעו ממ' הדרך כ' הרגוהו א' פיוק' ל' אהיה אדם וכן היה שהיה בחולה א' כמו של השמש וחרר המשרת ושמת שהבעש"ט אמר אני מוחל לך אוון שחי שעות אל טענה אחי אמר לו המשרת עם מי רומע' מדרב אמר אין אחי רואה את מו"מ' שהיה חמיד בורח מימי כדאמרי אשבי מרגשו לתקום גדולים פלפיין שמורים ועכשיו נשתחו לו רשות עלי נחרצו כפיחו ושמתה גדולה עלי ואח"כ בלו כל אחי העיר לקבל פניו ביום' ואמר לפטיס ד"ח ואח"כ בעת הסעודה ט' להמשרת שיהי דבש בלתיחית גדולה וסוף כקטנה אמר אין שלטון ביום המוח אפילו הגבאי אינו יחית אחי ואח"כ הולך לבי' וראה המשרת יליך אחיו שלא אותו מה יום מייחשו שאלהם ראה' מה אחי מה ראוה בי ולא הלך אחיו גם אמר להם הסימן שכאשר יפטור יעמדו השני זייטערס ונבואו רחץ ידיו ויזיג גדול עמד והכני אשבו אותו שלא יראה עמידת הזייגער אמר להם ידעתי שעמד הזייגער ואין אחי דואג על עממי כי יודע אני בזיכור שאלא שפחה ז' ותיקף אמנם כפחה חר ויבש על מה מחו ואם שימרו סביב מתי ואמר להם ד"ח עמו עמוד שעלין מגיע חמתו לנ"ט עליון וכן בכל עולם ועולם האך הוא בעשן וביחור על סדר עבודה וזה להם לאמר ויהי טעם וזכב ויבש כמה פעמים וכוון כטובת עד מלא שמש חסודן אחויה וזה לכאורה אותו בסודן והסתכל להדעווע ולהרוד כמו בש"ט ואח"כ טח מטעם מטעם וראו ש' שגמד הזייגער הקטן והמתניע עד שם והיחוד מזה על חטמונו ורחו שמשטר : כ"ז שיעתי מו' יעקב מק"ק מעיבוו שמשטר כ' אה"כ והרב אחר שר' לוי קטסלער ראה ידועה שנשמו כיוו שלהבת מראה הכלת . וזוהו יגן עליו ועל כל ישראל אחין :

תמו הסיפורים מרבינו הקדוש הבעש"ט

נבג"מ זכותו יעמוד לנו אמן :

ענה נכתוב קצת מסבתי הגאון אלקי קדוש יאמר לו סוהר"ר יעקב יוסף הכהן אבר"ק פולנאי בער תולדות

יעקב יוסף ועור היבורים :

ישיבת מורה הנדעים ר' יואל מ"מ דק"ק נעמרוז אשר מקום קבורתו בירושלים תוב"כ שפ"א בע"ס ספר הרב דק"ק ראשקוב לק"ק מעיבוו ובל' לק"ק גאר והסתלק עם בכאכ"ה ביום כעשרה ובסוף חתופלה שמש א"כ מאלס והלכו לבקשו והאלו שפ"א עזרף אחר ואלו אותו מה עשה הרב בדיק' ולא ראה לגלות כמו שגור עליו שלא לגלות והאנשים הגדולים אשר היו עם הם הרב כעשו עליו וזוהו על המרדף ה"ל' שיאמר להם האמת ויאמר הקטרף ה"ל' חל רואה ב' נקמה בי בשמות דד ק"ק ראשקוב לקח מנו' :

קום על ישיבת אדומים ועכשיו נתן לי שפלות על שבת של עד שיאמר מן סדרך ויהי חסד ממני וגורו עליו האנשים חייך קמח ונחמול לו השני קדומים ואחרי לו הטלתו והאחר לו אלא רשע אמר על שנתן לו המרדף ח"כ שפלות על כלל שלם אז קיבל העני' . ושהשפלות של הרב ה' כ' כן ובל' שהיה מהענה כהמנוח סקנה ביה האופן הטענה מידי יום יום ביום וזוהו הטענה פ"א משבת לשבת אין אש מחלשי בדיק' ש"ז יודעתי מזה השפלות רק בחילה אחת בת אחוזה של הרב ה"ל' עשה עמה משמר ומכא שפ"א חזיא לו לאכול ולא אחר וגם הטענה שאלה יודע לגבי הדיח כעס האנשים ש' שניסו הטענה שהשיח ארע שהטענה חשבה לשבת והבעש"ט היה בדרך וזאת כרוז שהיה ריץ אליו בעירוואה כי היום יתכבול מחוין של ורן אליו במרוחה גדולה עד שמת לו כום בדרך ש"ז עשרה אדומים ואמר לטרה מה לי קום של עשרה אדומים בדרך על ידך וחס' כפרס חסד'ך ותיקף אבל ושמו לו אח"כ . ויש ח' אגרת ששלח רבינו הבעש"ט לרבי ב'ה"ל' הסתלק שכתב בעל' הלבנות מק"ק מעיבוו לק"ק נעמרוז בראש ק"ב' ככתב' ראו ושוב כמלאה הסוף מראה הסוף אכ"ד דק"ק ה' משו ונחמול להם והסתופל עמה פ"א חכם כמולל מ' . יוסף הכהן דק"ק ה' אכ"ד' אז לקחו הנאמרת ל' . אשבי א' הרב המלא' ע"ה פ"א המפורסם בחפירות האדם השלם המושלם עשה לק' הנעמד בנצרות לבי ביום מוחל ל' מ' . יוסף הכהן הכ"ז א' קבלתי ורחותי ראה' אחת בשתי שירות העליונות וחס נאחר שרומע' אמר כאלו מוכרח להרעועות וחתנו כשני עקול סקורל והיני מסיף בנצורה עירין וגלריו קב"ה וטעניוה' לכל יבנם א"ע נקמה כזה כי זה משה פרה שחרם ושפחה ואין השכינה שירה לא מתוך עובות רק מתוך שחמה של מזה כאשר ידוע לרומע' דברים שלמתי עמן כמה פעמים וזה הסברים א"ע מ"ט על ועל דבר ששני מחטבויו המביאים אותו לזה א"עך ויהי אלקים עמו גבור החיל בעל בוקר ובוקר בעת לישונו ידבק עמו באותיות כדביקות נגור לנמורה כוואל ג"ה וצ"ה ואז יתחלק שדיק' שרומען ויקול פעליו הדיקין ומשדך אל תחלטה מ' להטענות יותר משתדון ומשודך ואם נאטע השפע לק"ק ויהי אלקים עמו וזה אק"ק ואומר שלם מנ"י הרש"ט נאום ישראל בעל עם טוב :

ואשרין נמתי לבנו יחידו הרבני והסתופל ל' דר כבוד מו"ה שמשון ופ"ה בנו ידידי ר"מ הירץ נ"י ואלוהם בכלל ובפרט :

ישיבת מורה דקלחתי מ' גדלים ול שמהו שמים השק הרב לנכות לאלהים ורבו הבעש"ט אמר שלא יעם ואמר לו סימן זה יהיה בירך כל פעם שיפול לך חסד לנכות לאלהים תדע ואמנה שיהי דעים על השיר כ"ל וסוף מעידין אותך כדי שלא להסתכל עבר השיר ע"ב כשפול ל' חסד לאלהים חתפולל בעד השיר . פ"א כעס הרב לבעש"ט על שבת והארך לנכות דרך עיר שארי גרלד והיה כעס על השיר חמד ולא ראה לנמורו בדיק' קטן חמתו ששים גר' ליתן משפחה לטובות סוכרה לפשוד אלא כש' שהעני' ואמר כשאלו חייך ניסע ונלך וכנאנכסו לבית אחת' לירד נסם מחד שלא יבול לנכות ולא ספק הנסע עד שהארך לנון עם כעיר ובבקר ג"כ כעס האך וגדול ולא ספק עד יום ה' ובשראה שאין הנשמים שטיקסו אמר רבש"ט אפטר ניחא כל שלשנות כאלו והנשמים יוסקו וכן היה שפסקו חייך כמאמרי והיה מתפולל בשבת עבר השיר והבעש"ט ראה שבת בן' אשבי גרלד והיה יודע שהישיב מחר לו על השיר ושקן ואמר לאנשי סטוליו סנה הרב דק"ק ראשקוב שבת כק"ק שארי גרלד ושקן עוד ולאחר שבת כעסו להבעש"ט נתן לו שלם ושקן ואמר הרב להבעש"ט רביע מה הסתחו אמר לו שהיה כעס' כשאר גרלד והיה כן הרב ונעטעט לעיני כבן ישיבה וסיפר לו שסוכרה לנכות עם מחמת נשמים או הדיק' לו הכעש"ט

סבור . אהם שהטובין . היה משאר ת"י כי אמת שפועל כהרזו ומה שפועל

מקראי הכתובים

אנחנו עליו על שהיה מפי ש"ע לא הולך מפי דברי הכרו הייתי
מבטל הכרז מן העיר בלחור שנת מעלו כל ועשוי לא שפתי אלא
שכחו להם הרחם של השדוף כפי' אף פשט מביז לו ופשט מביז
זה עד ששדוף כל העיר וכן היה ששדוף בכמה פעמים ואחון שגורו
עליהם הנהיגו העיר בק' איומן בשת הכרית ר"ל איומן שגורו
עליהם למוות כדבר' ז"ל נורו כדבר שפיט שני שליח החר' הכרית
והיה להם הרחם זמן גדול ערך עשרים שנה או יותר שאני יודע
שפיט אב"ד דק"ק נעמוכט ששה שער שנה קודם הכרית ח"ן מה
שהיה בעיר ראשקוב שפיט כמה פעם קודם נעמוכט

ואכתוב קלח ומפחתי הרב כשהיה אב"ד דק"ק נעמוכט

אחר הכריתה שנה אחת ודרתי היה כשהייתי
מנהיג תפילין דר"ט הייתי יורא להטות בפני הבריות כי הייתי
עדיין רך בשנים והגנתי בשעת אשרי ובא' לזיון הלכתי לבית
גדול כי אין ס' אים בשעת התפלה כי החללתי בחדר סמוך
לחדר קטן שהיו מתפללים שם הרבני' שלו היה בבית ופעמים
הלך הרבני' לשוק לקנות רבי הבית והנכסתי לבית והגנתי
שם תפילין דר"ט ונתהוהו ובחזן כך גמרו התפילה ונכל
הרב ז"ל לבישו ויפן' כה וכב' ור"א כי אין אים ושאלתי אותו
רבינו מה אחס מבקשים ואמר' ני אחס בולך תפילין מיד
הסודותי התפילין של רלח ומעלי ואמר' לך לבית ופעמים
ורחם אים גמרו התפילה והלכתי ומתגללים עדיין אשרי
ובא' לזיון ובאחתי לבישו ולא מלאחתי אותו כי הסיר התפילין
והלך לפנות א"ש והתחמתי עליו וכשבא לבית ותאלגתי ואזרתי
גמרו התפילה והחמיל להטות תפילין וידעתי זילך לכהמ"ד
וקדננתי ירחתי ומלאחתי שחסידי עומד לפני החיבור ואמר'
תהלים כחו בשנים וידעתי ששדוף רבינו על זה כי היה אומר'
ברית המעורר וברית הלשון ממונים וחסילים יאזה שטרבה
לומר בכל בתי כסאות ארסות נעמוכט ואחיותי קר"ש שטין
משולב בהם היה' המפסוקי אשרי תמיני דרך ומוקדם יאמר'
קייפועל ס"ג ופיאמר' בכל יום יהי דיון אחר התפילה וכשבא
לבהמ"ד ושמע אחרים תהלים' ר"ג ואמר' אין בי כח עוד
שאת' אחרת וקצתים עלי' וזה שנות' כ"א לעלמו' אפי' אוייר שלא
החא קל בעיניכם אודות הקדר ומשם הלך לביס"ב ושם
נת מרגונו ורמו הדברים דרך פשט ואלו' לא שנעתי קודם
דבריו בבהמ"ד לה הכתינו רמזתי ופי"ס קבון נתיקוים של
בית רבן לבהמ"ד וזה לומר' לא פעמים ויהי נעום וקודם
המונה שמוט שבללה העבר הלך הקדר להי' פרסם סמוך
לעולמטו' מ'ס ממהם גדולה והיה קרובים לעיר נעמוכט ומל'
שגלמו הישמאלים עד אחד פסאל' אחריהם ואמר' כולם .

שמעתי מאים אחד ושמו ר' דוד שהיה רב בלחור פשט בק"ק
שאר' נגדש שום אחד קודם עזר הרב ר' מרדכי מ"ק
הג' להקל' ששמנו שמו מיוחד להרב דק"ק כ'מרום שחלל' א דות
הקדר ועליו שלחו וצוה להם שלך בנזק בנזק איור הרב הג'ל'
איו נרין לשלח כי כבר ידע הרב דק"ק נעמוכט ה' יזיל עמו
וישאל מכל זכר ותיקא אמר'

ואכתוב קלח ומפחתי הרב כשהיה אב"ד דק"ק נעמוכט

וקדם האכילה למד שיטור גמרא ז' דיון וז' בשעת

אכילה בין מאלל למאלל לא פסק שומים מנורסא ואחר האכילה
היה ימן עמש מעיר וקם מעיניו והניח תפילין ולמד עד שעת
המהרה גם כבילה למד סרה לא עבר עליו ליהם שלא קם
כאי' לילה ממש בקין ובחזקת הן בשבת הן ועשה"ס ז"ל ודקדק
הרבם מאוד וכיביו היה עקבתי ברוחן ולחץ' ס"א הרעשם עליו
נכל ען סיוחן ויחן וליכ"ט ב' כרובי יערי' ב' ד' ובישוד
עלו ותפלו וכל דבר שבקדושה היה עשה בכת עד שפערו
היה מדועש עליו .

שמעתי מהרב שהיה אומר' מרגל' בנורסא בנורסא יעקב
יוסף ז"ל נקל לו לומר עשרה חילוקים מלהחלל ש"ע אחת

ושמתי מהרה"מ מ' זשא מאניספלי כנסטע מתחיו בהיה"מ ר' אלינר
דרך זלאקוי עמדיי כבהמ"ד במקום אחד להחלל' ויה' התפילה וזה
וכריתה כערך תפלה הנשע"פ ולא ידעתי מאיזה סיבה ואמר' בו במקום
היה היה העוקם על נשע"מ"ס ספר חולדות יעקב יוסף :

שמעתי ממתי ז"ל שדבר הקדוה"מ נרשין עכל א"ע כי כשטה
שכספיה ונלכת מלאחתי אחי אריך הוחר העעיר עמנו

כסכנה גדולה כו ולא היה בידו להשיגו וכשבא ר' גדליה אלנטי
ותאלתי אותו ע"ז והסיני ז"ל ס"א יבתי עם הרב החסיד מ' זבי
מקאמוען על האשכנז שלמני הכית ותאלתי אותו על ד"ז והסיני לו
על האשכנז הוצי' יבתי עם ר"ג הכ"ל ותאלתי אותו כוסי' אני
שעמתי שכלת בים' בשעת הספירה מהלכת החיך הוחר לעמוד עמנו
בכסנה וז' ושיני כשחוק ואמר' מוה בך' בכל חומי' הספירה ונחמ'ס
ביס כי יש שק אחד של עור וכו' כולם של עור תולה כספיה ועליו
ויורדים לו וחומי'ם כחיו'ם אכן אנד' ר"ל אני לא רחתי' בעקל הכ"ל
אבל כך היה השעשע כחיו'ם אכן אנד' ר"ל אני לא רחתי' בעקל הכ"ל
היני'ם ואחרתי שבאו אלל קעמפי' אחד ופטעו'ו את הספירה ויאור'
כל אגני' הספירה לטייל ותמתי' עתם שנת הוחר' לעקל ובקסתי
הנגדים לחתיתי כספיה שחקן קעמבאר וקפסתי ליון המי' ויבתי
בחוך המי' ברוך דך זוש הספירה ושעלתי מן החיך ורחתי' שכלל
הספירה אחרתי' בלני' אם אלק' על הקעמפי' מוה אשש' אכני' שלא
אוכל להוליא' דבר שבקדושה ממי' ומה ש' עשין' לו ס'ס מה לאסול ולשוחח
אמתי' אחרתי' אחר הספירה ושאני' כי בנח' הייתי כשמוט' שגולב
לגולב השיב כי ס"א רחתי' בנהר נכספר יהודי' א' טובע בנהר והיה
רוחק ממנו כחי' פרסה והולתי' את היסודי' דזה וכן עשיתי' ושמתי'
אחר הספירה ונעתי' אחתי' אף כחמח שרי' גבוה ולחך' נחמח
לא היה לי מקום לאחוז כספיה ונעתי' ולא נחמט קולי' מתחמ' קול'
יעש' הספירה וזכר' נחמק ממנו ונעתי' ושמתי' בכל בתי' צמי'ס
יד' וכן עשיתי' כמה פעמים' מאד ותחלתי' לעקל צמי'ס
יורד ושלח' אל ימלתי' לנכר' שם ריבוב' אפילו וימי' ויבתי' בלני'
אף לני'ע' וכן לנכד' שפי'ס אהא' מעמט' מנאכד' יענו' לדעת' וידבק' יא'
אחד מהספירה ורחא' אחתי' והוליא' אחתי' והניח' אחתי' כספיה קסנה
שלו והביא' אחתי' כספיה גדולה ונעתי' אחתי' לחך' כספיה ונעתי'
וידעתי' לירכתי' כספיה ונעתי' לערך' ב' שבות' והייתי' מקי' מאד
מחוב' היום' שחיו'תי' ונעתי' עז' שחתי' מעט' ונבאי' בגדי' ויחתי' כי
אלל' להא'ים על השוכה' ששש' עמי' ולא ידע' ע"י' ע"ב' ולחתי' כיס
מעתי' ותשתי' אחתי' בכל הספירה ולא היה ס'ס שום יעמעל' ואחרתי'
נחמט' מני' התי' עשיתי' הו'

שמעתי מהרב דקדוקי'ן ממשש שדחה כספיה'ם על ר' נרשין

גיבור רשימה של ניואף והיה צער גדול מזה והיה שם
לומר לו ותחנה' על הדבר' ואשע"ס אמר' לו והסיני' לו שחקן' אחת
והכחה' את הנשע"ס אמר' לו הנשע"ס' המתח' לו עד למתי' כי אפס"כ
אני רואה' עליך' רשימה' של ניואף' ובלילה' בידוים' שלו שפסתי' ראה'
ולמחר' אמר' לו אחס' קבלת' עליך' פרשיות' מאתך'ן ושפסתי' ברקע'
שפסתי'

לדון אחרי נפשות ח"ו נמטי מה הענת פניך נגד הרב אב"ד ודמתי לייך להיכל לטעון עובדך וסנרו היכול בעדי ולא יוכלתי לגנוס שם ומדמתי רבש"ט הוא עשה לקנאתך ויאל קול יעיתו לו כי הרב קבלה ה' וכפי' פסקו לו זידיה סוואת חודש אחד וימא' חזוב כמות ובכן מהיטוב והאלם לא חסיה קשה כל' ובכח ר"ג להבש"ט ח"ו אני יודע מה אידן כך כי המשפט אמח את חסיה לו שרפיה עניני' אחוי קודם המעשה כי היה נרשם באזרח על בעש"ט גזירה יום נכבש כדומה לום משעתי מהרב דקדחתי שטרס"ט ר' ליטע ז"ל מק"ק חתונליק היה מריב עם הרב הי"ל ארוחה שאלה אחת זה אושר וזה מחירי וכצדקה רבי ליפמתי על ר"ה אלל בעש"ט אמר הבעש"ט בשפת אילנה רחמי יסוד לדין אלה למדן ימיהה על שסעיו נגד הרב אב"ד דקדחתי והינין ר' ליפמתי שנגדו הוא מדבר והחתי' לכבש ואמר ואמר לו הבעש"ט אל תפחד כי אתי החס"לתי עטורך ועמך מן הינין.

שמעתי מפי מ"מ ה' פ"א נזיר ה' שלום מחרך המעשר תענית על הבעש"ט בירושלים והיה זדיק גדול וחשוב וזהו שיהבטו מלם בבש"ט אחת להפלה כעטיפה ותלה להר"ג הי"ל שהוא יתפלה לפני המ"מ וברשותיו הגונג מי שמתפלל לפני התיבה לר"ך לומר דברי' כעש"ט והסם המוכב על הדרשנים שיאמר המרמל לו המדרג או פסוקים כדוריהן וכסיוותן ואם נמשה הלשון חרפה הוא לו והיה מוכין את עמונו לדרוש וזהו הלשון כמות כעש"ט כנדי שיאמר בסיוותן ולא יסן כל הלינה ובאשמורת הבוקר ייחר נדוטי אמר לבטו ר' ליב הי"ל נתקלגל מלני לך ר' ס"אס ואמרו לו שאני יוכל להפלה ונתברכה החינה והתפלה כל צד במקומו שגילי בו ר' שלם בבש"ט שלו במקומו וירד אחד לפני התיבה ובתוך השירה שמע ר' שלם שמר הקול לר"ג ומיד אחר התפלה של ל"ג ט"ס שילך המתפלל מן העמוד וירד ר"ג לעמוד להפלה ש"ט בקול ויאמר הסליחות וירד ר"ג לפני התיבה ואחר הש"ט התפלה למור סליחות ואמר המשהיה ואלח"כ כן התיבה ולא רצה לומר עוד סליחות ושאל אחוי בטו ר' ליב הי"ל מפי מה שעה זה וסיבט לו כי בפתיחה היתה הפלתי סיורה כפי הדרגתי' את אמרתי עוד סליחות ירדו נשמים חיבק ורחמי מגבות רוח לכן לא התפלתי כי יודע אני שירדו נשמים ב' או ג' ימים רשפים לאחר

מעשה נוראה מחרב המדוש האלקי מורה גרשון קיטעווזר ז"ל יגיוו של רבינו הבעש"ט ע

פ"א, היה הבעש"ט ז"ל בדאנת גדולה ער סאור. וקראו ליגיסן הרה"ק מר"ה גרשון ז"ל ובכח דו חרע גיסי כי כל ישראל אמה בצורה גדולה כי נגור אשר לוגח מרם ורזה שבכ"ט ואין שום עצה לזה. אך עצה אחת לואת אשר חקבל עליך בס"ט ור"יסע דחברון ותקך על מערת המכפלה ותוריע זאת לאבות העולם והאמר להם בזה"ל. אבות העוים כלל ישראל וענין אייך מוריע אז וימי וענין כעת בצורה גדולה מען וזיל פון איך צו נעמין ויא תורה בעש"ט ג"י יודע מה יהיה אח"כ ע"ב חקבשו עליהם הרבים :

הנה ה"ר גרשון ז"ל קיבל עליו למען הכלל שיסע ובעת נסיעתו אמרו לו הבעש"ט ז"ל כי יראה ח"ע פא"ש עם

הקדוש הרב אור החיים ז"ל כי גם הוא רואה אחוי כל פעם כהיכל המשיח. אך לא יגלה לו שום דבר מעסק נסיעתו. ובאשר כסע ר' גרשון ז"ל ובה אל המוקס אשר הרב הקדוש יושב שם הלך אחוי וזה ה' ביום ה' ובאשר ראה הרב ז"ל ל' גרשון נתן לו שום בזה"ב רבס ואמר להרעיה אשר סוכן שערם מיטברנה כי לו הבורח הוא אור גדול בעולם ובאשר בא עת האוכל זיקם לו לאכול עמו ובעת האכילה התחיל לדבר עמו ושאל לו מאין הוא בא והסיק הוא עשע וכל בלש"ק כי כל דבריו ה' בזה"ב אח"כ שאל לו היט לכס רב והסיב ים. ומש שמו. השיב לו ר' ישראל והרס אחי רגעיים ואמר אז ראינו רב ושאל אחוי עוד אולי ים לו קס אחי. והשיב לו ר' ישראל בע"ט. והרסו רב ואמר זה אחי רב. ונפל על ר' גרשון ז"ל דמגה גדולה והרס התחיל לנחם אחוי ולא קיבל ותכשר הגיע כליל ה' אחי הזות התחיל ר' גרשון ז"ל לבכות והסתכן להרס אשר יבקם ויחפס אחוי הסיבי. ועמד הרב ז"ל אלל החלון והסיבו לגסיים יואר מנחי שעה ואמר ואמר דברתי כי זה אחי רב ויאל ר' גרשון ואחרו כפי' וכתב בניה גדולה כי נפל ברעיונו מלס כרסוריס אחי כי ר' גרשון ז"ל היה מתנגד גדול להבעש"ט וזה זמן לא ככיר אשר היה סומך על כל דבריו והסניס הלא הוא הולך כעת כמס"ג ולמה לו למאור נששו על לא דבר ; וביסו'ו

ה' וכן היה ; שהעשה ה' ב' בק"ק לפת והיה עם הרב דק"ק ה' הנקרא בלגונם חכם והיה איס טוב מחד והיה אוהב לר"ג. פ"א אמר ר"ג להסחם ה' אסם כספ והורכתי ללוח על הולאות נסח והיה יום א' קר מואד ולבש ר"ג ברובותי שנחתי על זמר זכנ ואלך לכהמ"ד להפלה ואחר החפיה היו עומים בבש"ט כל א' למד שיעורו ור"ג הולך וחוב בחרן ב ג"ד ויהי שוקף עמדין כל הסיטקא ופ"ל מן הכים הברוסליק בים קתן והיה שולף עמלם ובתוך הכים היה ה' ועקבר ובח"ק לא היו יודעים הכים הזה וראה החכם שגפל מר"ג הכים ה' והגביה אחוי ושמענו ונתחן כי לא היה יכול לפתוח הכים ה' והרעיש ש"ט בחיבו ים משפעות וסבר שזה ה' אדומיה וחומר החכם על ר"ג שהזיף מפי דבר שקר ועם מקסידיס דבר שקר התחיל לדבר עם ר"ג רומעיל' ליה על שנת ממות ולאותו ולא היה לרומעל' מנשט והסיב כן הדבר ואמר לו החכם רומעיל' שקר מדבר והוא אמר אחת דברתי ויפלה ויחמר זה אמר' כה זה אמר' כה ובתוך כך קצן החכם להסי' ומבעש שקר מדבר וקצן ר"ג והמריס אחוי והלך החכם מאלסו והלך לביטוי וקיצן כל הקבל וספר לסם המזוייע והרלס כסס הכים ומנשטו כס הכים וממרו ש"ט בחוכה ה' אדומים וקיבל לפיכס לא די שהוא שר"ן גם המריס אחוי הולס הקבל לר"ג ושאלו אחוי למה הרמתיס את החכם שלטו אמרו כי נשעט בעשיות שקר וכל ר' ליב ואמרו כי ים בכלת חמשה אדומים ואמר ר"ג למה לא פתח את הכים קודם שנגעט והסיבו לו היה יול' לפתוח אמר לסם היה לו דקדוע את הכים ולראות ומעטעו בו אחוי הולך כבאן והוא נמסר כספ ב' ים ל' סדם מנכספ וגם שאר בלי כספ וים הכהם חת ר"ג והיחר לו את ההרס ובה אפרת מוהבש"ט לר"ג ובתב עם רחמי' שלטו אחך כהיכל אחד ודלו

קול חסידים

כאשר הלך הרב ז"ל אל המקוה ביקש ר' גרשון עוד הפעם שיחפש אחרו אבל אמר לו כאשר אמר לו קודם ובעת לא מהמקוה והרב הלביש איש בצנדי ש"ק ור' גרשון ככה מאוד שאל עוד הפעם הרב אולי יש לו גם אחר או עוד איזה עם והשיב לו כי נקרא בפי כל ר' ישראל בעל שם טוב וכאשר שמע הרב זה השם רעד וחדד לשמע שמו שק' והשיב לו חיבק זה הוא איש קדוש ומורא מאוד אצלי הרואה אחרו כל פעם כהיכל המשיח ושמו יקר מאוד בכל היכלות ובשם ר' בעש"ט יקרא . ולכן לא ידעתי עד כה יטען כי הגיד לי מר כי רבו בשם ר"י בעש"ט יקרא עד כי כעת כאשר שמעתי מפי כבודו כי הלך הוא המקרא בעל שם טוב ואחו אהבהבט חמוד כהיכל המשיח . וישמח ר"ג ומאוד כל חדרי רוחו גיל מלאו וישבו בשמחה רבה על השולחן בהכנסת מלך ויקדש ר"ג בתהלכותו גדול ובחדוה רבה כדרכו ויאללו ויחמרו הרב אור החיים רזין עמוקים מאוד לפני ר"ג ויגלה לו סודות רבות על מאמר מהצדקה אחר יום השבת ב' ובחוק הסעודה אחר ר"ג לפני החור החיים שמאוד אוחזת עמו לכה למערת המכפלה ויאלמו לו הרב האור"ח השמח והסור יטען כי סכנה גדולה חף לעבוד דרך שם [וענין כי השימחתיים בעת רואים איש ישראל שרואה להתקרב למערת המכפלה מיד מוחזקין לראשו באי"ק אולם ר"ג זכר את דברי רבו הבעש"ט אשר ומסור את נפשו בעד כלל אומה הישראלית לכן הלך אחר השבת לפני מדרש מערת המכפלה ויקח אחרו איזה סך דינרי זהב ויצאוו להשמח על הישמחתיים ורץ הישמחתיים לקראתו להכסה נפש ויטען לו ר"ג אדום זהה א' ויצרת לנפשו . וכן עשה ביום השני וזוים הג' עד יום ד' וכל יום ויום כהוה בשאל לו האור"ח מוזין תלכו וישתחא ור"ג לדבר אחר ולא רצה להגיד לו האמת . וזוים הרביעי בק"ש צב"ר רצה וצתחזורים מלח הישמחתיים העומד על המשמר ויטען לו שחוד אדום זהב ויחמלה רחמים עליו ויקח לו רשות לילך ויוריה החצר והדרך לילך לשם אך אמר לו השמר שתיקף הוצא בחזירה ולא תעבד שם יטען כי בעוד שעת אחת יתחלף המשמר ואנכי הולך לדרכי ועל מקומי יבא שר וימטע עמ חליתיו :

ויהי כאשר בא ר"ג במערת המכפלה פליטה וילך איזה ואמה לבקש את קברי אבות העולם וכאשר מלא אמר את אשר ליה לו הבעש"ט וחיבק בעל עליו אימה גדולה והשיבה וינתקו מורשי לבבו והנה רוח הערה גדולה באה ויקחהו בצליות רחליו ויעמידו בתר"ב וינתקו כחליתו את המשמר והישימתיים כראשון חף הקל לו ויבוא הכר עם הלשון ויראו איש יהודי מחנהך בחצר ויחמלה השופט חזיוה ומרי אף וימנעו אחרו להמיתו ויקחו את ר"ג בצבלה ויחניו לבית הסוהר מקום אשר אכורים עומד לתימה אכורים שם ס לחרון משפטו באיזה מיחה להמיתו ויהי ביום החמישי

והאור"ח היה לו נענועים רבים על ר"ג כי זה שני ימים לא היה אלוה ויבקשו בכל העיר ויח מנאל אך כאשר שמע מאלפים מלחשים כי נתפש יהודי אחד צביה האכורים על אשר היה בנערה המכפלה ויבן האור"ח כי זהה הוא ר"ג ויבן מרה וימאן להסתמך וכל הלילה הניח לראשו בין ברכיו וילעגט סוי אחי . וזוים ו' בוקר יבא הפקודים מלח הסולטאן לשרוף את ר"ג והרב האור"ח הלך בכל העיר חזק זקקה גדולה ומרה לפני שושי ואזלי העיר אולי ויכלו להזליח לאור דיע ולא הועיל וכראוהו כי כהם כל התקופה שלח לר"ג כעזוב במחבב כל הפרשה של העגלה הערופה לאמר ידיו לא שפכו את הדם וכו' וישלח לו ר"ג כתוב בעבר הסני כי אל ידאג מחומה עליו יטען כי רבו הבעש"ט היה אלוה צביה האכורים עוד היום . וישלח ר"ג גה צברב אור"ח נאחזי עליו בעת קידושם וכאשר התקדש שבת האור"ח הסתכל בצביות רבות יטען כי ידע כי צודלי היום נשרף קדוש עליון . ויהי כאשר לכה להסתכל ויקח הסוס בידו לקדוש ויפתח ר"ג את הדלת ויבוא לפני האור"ח ויאמר בשמחה שכתב עבד ומרום השמחה והששון נעחקו מהם מילים ויתעטט פתחה נשמחו של האור"ח כראוהו אחרו וכאשר שב האור"ח לאימו שאל לר"ג הגידה לו שכתבה נפשי סבות הדבר אשר יאחזם לחפשי ויחספי לו כי בא הלך גדול וכבוד מלאו לתמוס את הבעש"ט ויבואו לחסונה לבית האכורים וישברו צבירות ויחלפו המגדלים ואח המעגלים וילאזו כל האכורים לחפשי והלכתו לנפשי ורזין מוחה בידו ולא היה פולה פה ומנפף כנגדי ויכסו את הסב' את כל דבריו להבעש"ט וישלח לו הבעש"ט בצורה אשר לא יחז פטעווי מאר"ק וכן עשה ויקבע דיו ז' שם עד יום פטירתו ז"ע וע"כ :

מעשה א"ק נחקרב רבינו האלקי המגיד הגדול ספעוריטין לרבינו הקדוש הבעש"ט ז"ל

שמועתי בהסוד אחר כששמע הרב הקדוש ב"ה רוב בער וצליח'ה שהשם הגדול של דרב הקדוש הבעש"ט וכל העם סכטים אליו ופוגל ברפאלו פגומות גדולות ונוראות והנה דרב ב"ה רוב בער זצ"ל היה חריף גדול ובקו בכר הש"ס ובכל דבורים והיה לו עזר יתה בחוכמה הקבלה והיה טהור על דפו השכונה בגדר מבלת הבעש"ט ופעם אחת נתיישב ברעהו לנסוע אליו כדי לנסורו . וחסבת שדויה מחסיד גדול בליבו שדויה בדרך יום ושתיים ולא היה אהנה דהתמיד כבודו עבו בבינו וקנה מנוח הלהם כדי לפרנס אנכרי אח"כ כשבא אל הבעש"ט נבג"ם הסבר שיטעטט מנוח הורה הבעש"ט זצ"ל סיפר לו בעשה א' איך שערב דרך כמה ימים ויא דה' לו עוד דחם ליתן לנכרי שלח בעל העגלה ונזרמן לו נכרי עני ארד עבו לרם וקנה מנוח הלהם כדי לפרנס אנכרי בעל העגדה שנו עוד טבעשיות כאלה ואח"כ ביום השני בא עוד אצרי הבעש"ט וסיפר לו איך שברוך לא היה לו עוד שחת לתה לרסוסים ונזרמן לו כנ"ל והנה כל המעשיות שסיפר הבעש"ט זצ"ל'ה היה בהם חכמה נפלאה כאוד והנה הרב ב"ה רוב בער שלא רבין זאת ע"כ בא לבית אכסניא ואמר למשרת

הבעש"ט אליו הייתי רואה לרפואה חושך גדלים כי היא רפואה קיימת ועכשיו אני לריך לעסוק עמך ברפואה וכן נו יב וזכרים בבל שמים על הולאות שלו וסיו ר' יעקב הל" ור' אליהו הולבים אליו בכל עם לבקרו ופנמים היו מפלגלים בגמ' והוספה ולא יוכל ליתך להבעש"ט נוחמת חילשות ואחר זמן מועט כסתול להבריח וסיה הוה להבעש"ט לגולתו פ"ח הסתלק והיו מעוררים אותו עד חלי יום והבעש"ט הלך נלשם פעמים למקום ושלח לאדון ח' רחוק ל' פרסאות וקנה ממנו ארץ עוב הגק' דימלגט בכך שלשים אדומים והתנו אותו ונתנו לו לשמות ואח"כ בל חליו ר' יעקב וחבירו סל"ה לבקרו שאלו אותו מפני מה סיה התעלפות ולא ענה אותם דבר ושאלו נלשמי סיה אם לא יאח בליש ואמרו יא וקשה ובל לבית וסתול כהתעלף ושלחו אותו מה סיה אמר נסם הבעש"ט שלח אחרי הגבאי שלו בחלות לילה ובחתי ומלחתי ואוהו יושב וקר קטן על רגלו ומלושכ עבור על אצלים. מהסוק ושלח אותו אם למדתי מהמת הקבלה ולמדתי הן וסיה סבר ח' מונה על השולחן וזוה אותו לחמיר לפניו בספר זה ובספר ח' כבוד במחמרים קטנים וכל מחמר ח' התחלה אמר' סח לי מט"ע סר הפלים ולמרחי לפניו עמוד לו חלי ענווד ואמר הבעש"ט לא קן הוא חלי אומר לפרך זה זר לפני ובחתי כן נק מדועט עמך ואמר לחמת עובקים במעשם מורכב וסיו יושב ואמר בעמדיס ובחון סדורים ככב אחי בנעטם כמו עיול ושוב לא ראיחתי אותו רק שמעתי קולוה וראיתי בדיקים ולפידים נוראים וסיה כן ערך בני שטוח וגתפחדתי מאוד ומהו החתמלי להסתלק ואומר חלי סוכוב כמדומה לי סזה סיה קבלה חקורה סכן שמעתי מפי הגאון הקדוש דק"ק פולגלי שקיצל מהסבעש"ט חורוה השיך נשמתו בקולות וברקים ועוד סיה אומר זה הלשון בכל מיני כ"ז כחחמר צוהר הקדוש ואני לא ראיחתי צוהר שיפור בכל מיני כ"ז בקבלה חקורה רבל שמעתי מוכרב זה הגאון כמו שקבלו ישראל חקורה בכלל כן קיצל הבעש"ט צפרע ואחרי שפ"ח שאלו לחשי סנונתו אורו מחמר זוהר ופרש ואמר נהס וחזרו ושאלו חס המגיד הל"ז ז"ל סיה ספי"ט סכוון כמו שחמר הבעש"ט וסופרו להבעש"ט אמר כסבורים חלם שהוא יודט בעלמו סחורה וכסנעט המגיד ז"ל מהבעש"ט בירך אותו הבעש"ט ואח"כ הרכינ הבעש"ט חס רחשו שיכרך אותו ולא רלס ולקח הבעש"ט חס ידו וסמן על רגלו וביך אותו ע"כ: **שמועתי** כי הרב המגיד הגדול דק"ק מצינוש"ט לא סיה חוקט בעלמו ח"ה הרב סק' מו' מנתס מענדיל הנפער בחי"ק סיה חוקטעוהו ז"ל סיה חוקרל חס סחקיעס ולף קודם סכנולקומו שסיה חולה ברנניו חס שמים סיה מקרל מחדר שלו פ"ח לא סיה הרב מוסרמ"ט בק"ק סל"ל על ר"ה ולוה להנמו קהדוס מו' גוי ונחם. אב"ד. דניה

שלו אצי הייתי הפך לנמוע וימים למקומו אך לפני שרחשין מאר ע"כ נתון פה ער שחורה ותעלי סמור להבנה אוי נסע לרדכיני ויהי בהצות הליכה כשהכין א"ע לנסוע אז נלה הבעש"ט את משרת שלו לקרוא אותו והלך אצלו ואוה הבעש"ט יש לך ידיעה בהקמת הקבלה אל כן ואמר הבעש"ט למשרת קח לי ספר עץ חיים והראה הבע"ט לרדב רד"ב מאכר אחרי בעץ חיים אל הרב ר' ד"ר אקח לעיני ולהתיישב ואח"כ אמר להבעש"ט זל אח הפש"ט בבכאר הוה אל הבעש"ט איך ידע כמות הורו כו כנ"ל וא"ל להבעש"ט הפשט הנכון ככו שאמרתו ואם יודע מעלתו פשט אדך יאמר ואשמע האמת עם מי וא"ל הבעש"ט עמוד על גרלך ועטר הנהג בסמכר הוה סיה כסה שנות סלמכים ומיר שאבר הבעש"ט זצ"ה וזה המאכר נתמלא כזו הבית כול אורה ואש סיה מתלהמת סכ"ב"ח"ו וראו כחשם את הסמכים הנזכרים א"ל הרב מ"ה רד"ב אמת להפשט הוה כמו שאמרת אבל הלימוד שרך הוה כלי נשמה והיכף ומיד צוה הרב מ"ה רדב בער את המשרת עתו לנסוע לביתו והוה נשאר שם אצל הבעש"ט ולמד אצלו חכמות גדולות ועבודת כל זה שמו כפה קדוש הרב מוה' רוב בער זצ"ה.

ומהרב דק"ק דרזניק סיהי חב"ד בק"ק פאלוויץ שמעתי סמעשם און נחקרב הרב המגיד הגדול להבעש"ט המגיד לס' ז' או ח' פעמים משכה לבכת רלופים והנה מאוד פ"ח ס"ה סרה"ק ר' מענדיל מק"ק בחר לק' עארטש"ן ונחלסכן אלל סיה המגיד סיה רדב נצית קטן סמוך לספ"ר הקטרל אומר: בעיניו וכנס ר' מענדיל לפרודר להבעש"ט שלו וקטע דברי המגיד שלמד עם תלמיד ח' והוטב בעיניו סדורים שלו וכנסת אליו ורחם שהוא חולה מאוד ואמר לו חלם לא שמעתי שם בעש"ט בעולם ויסט מעלתו אליו וירפל אותו והסביב טוב לחסוה כב' מצווה כחכם וכסבא ר' מענדיל להבעש"ט סיפר בשנתו על המגיד ואמר סיהי כן עארטש"ן וראיחי כלי יפה אמר הבעש"ט ראיחי אותו סמכה פנים ויש לי גיענוים אליו סיבא חלי ויש כסה טוסחאות און שגא המגיד להבעש"ט און שמעתי שקרבוני לחלוהו ש"סע להבעש"ט וכסבא להבעש"ט מלה אותו יושב על מטקו ומעניין וכן לו סלוס וביקס המגיד סיה סירפל אותו ונער זו הבעש"ט ואמר און לחוס סלי חולכה מלות ונפל עליו ייעט נוחמת חולנתו ויול לחון וישב על סלעטת סלפי הבינ למוח ורלס א"ס ח' כך נשים וקרה אותו אליו ואמר לי בצקסס מנוך לך אל הבעש"ט ואמר למה חינו מקיים ספסוק ואסכסת חס הנר וא"ס עבור אל סיה סרה"ק ר' יעקב מסיפלחי וכמרו רחמינו טליו וכנס להבעש"ט וסיה ירל לומר לו ופשה בחכמה וסלך עד קלה הביח וחזר לללח ולברות ובעליכוח אמר חיס ח' מנה שמורס לפני הביח וביקס מוה' האמר לרומע"ל למה לא קיימתי בו' ויול מן הביח חיס ח' הבעש"ט עשרס לחבים ויולו אליו ופייס אותו ורלס לרפאות אותו דיבורים ומעממי מר' גרבו דק' פאלוויץ קהבעש"ט סיס סולל קניו עמודי ע"ג שגוי וי"ג ע"ג ח' ומה"ל ח"ס

מחמרים קטנים וכל מחמר ח' התחלה אמר' סח לי מט"ע סר הפלים ולמרחי לפניו עמוד לו חלי ענווד ואמר הבעש"ט לא קן הוא חלי אומר לפרך זה זר לפני ובחתי כן נק מדועט עמך ואמר לחמת עובקים במעשם מורכב וסיו יושב ואמר בעמדיס ובחון סדורים ככב אחי בנעטם כמו עיול ושוב לא ראיחתי אותו רק שמעתי קולוה וראיתי בדיקים ולפידים נוראים וסיה כן ערך בני שטוח וגתפחדתי מאוד ומהו החתמלי להסתלק ואומר חלי סוכוב כמדומה לי סזה סיה קבלה חקורה סכן שמעתי מפי הגאון הקדוש דק"ק פולגלי שקיצל מהסבעש"ט חורוה השיך נשמתו בקולות וברקים ועוד סיה אומר זה הלשון בכל מיני כ"ז כחחמר צוהר הקדוש ואני לא ראיחתי צוהר שיפור בכל מיני כ"ז בקבלה חקורה רבל שמעתי מוכרב זה הגאון כמו שקבלו ישראל חקורה בכלל כן קיצל הבעש"ט צפרע ואחרי שפ"ח שאלו לחשי סנונתו אורו מחמר זוהר ופרש ואמר נהס וחזרו ושאלו חס המגיד הל"ז ז"ל סיה ספי"ט סכוון כמו שחמר הבעש"ט וסופרו להבעש"ט אמר כסבורים חלם שהוא יודט בעלמו סחורה וכסנעט המגיד ז"ל מהבעש"ט בירך אותו הבעש"ט ואח"כ הרכינ הבעש"ט חס רחשו שיכרך אותו ולא רלס ולקח הבעש"ט חס ידו וסמן על רגלו וביך אותו ע"כ: **שמועתי** כי הרב המגיד הגדול דק"ק מצינוש"ט לא סיה חוקט בעלמו ח"ה הרב סק' מו' מנתס מענדיל הנפער בחי"ק סיה חוקטעוהו ז"ל סיה חוקרל חס סחקיעס ולף קודם סכנולקומו שסיה חולה ברנניו חס שמים סיה מקרל מחדר שלו פ"ח לא סיה הרב מוסרמ"ט בק"ק סל"ל על ר"ה ולוה להנמו קהדוס מו' גוי ונחם. אב"ד. דניה

קול חסידים

מלאו לנו לבנות בפרקינן עלי ויקח יבין עד היכן הדברים מגיעי
ומור לבנינו נאמרו :

ד"ר המגיד הגדול מעשרירטש אום כעס אחר לתלמידו
הקדום מ' אהרן קארלינר שיסע דרך ארץ קסימב
ידוע . ועשה קן כפי לוינו ויהי בציאו להעיר הידוע והפס
באמתחתו והנה שכח כיום המליט והתפילין והנה הרב רייזל
עשונם לא הסתפל בע"מ שאולים ולא למנות יוקח עינים
ולעשות בו לייאט ובצלמו הכן להסופר נקטת חפילין .
ויהי באשר נפון הסופר התפילין לידו מיד לעק הרב האתול
בא על א"א ראיס מוכר חפילין . רשע קן סודס . והוא
על תצאו . ויהי בהסודות ונעשה חקירות ובידקות וימלחו
כיום וכמה ארשים ושנים אשר כולם התאלו בתעשים אשר
היה נלך ליותר מנמחה גיפין . ובענין א' היה לו שאלה
ולא ידע מה לעשות והוכרח לשוב לטוב לטוב הגדול מוכר" .

ויהי כבואו יותר גלו הרב מוהר"ד כל המאורע וגם נדון
השאלה מה שפיר מתבקש בו והוא הרב הלכה המעשה .
וקודם נביעת הרב מוהר"ד ליק' סג"ל עוד הפעם . אמר
הרב סג"ל יסע עמך הרב מ' ויחם מעמיל שהוא יודע
לדבר בלשון פוליש וגם תקומו עמכם בנדי לכן על שכת וכן
עמו . והנה בניעיתם אמר הרב מוהר"מ מה נביעיציפי
הוא רב לבדו הניטין ליק' למע רגל לום לדבר פוליש וגם
בגדי לבן . אין אף חלף שרבינו רוחה צנין הסבל שפירשעם
מתחרמו על הודאנתן והלטינו לשר העיר . וכך הוה שגבתתם
לעיר הצמיד הקר שומרים שיציאו אותם חובק להסר הרצון
היה לעשות להם רשע והרשעים השמימו את איש חלל השר
בחדר אחר . ויהי כבואם אל השר לבושים בבגדי לבן מלאו
כן צעיריו ויקבלו בבגדי גדול ויהי להם ליכב חללו . ויהי
בדגרים אמר להם רבם מה שיימת לרבותם חללה לכאן .

ויחידו הרב מוהר"מ היום שהרב מוהר"א הוא איש חלקי
וראה שיש קשרינים גדולים על העיר שלך אשר נגזר עליה
כל' מומה . מפני שאנשי העיר המה רעים והטאלי לה'
ומהו וצפרע צעירי יתוף . ולרובין כמה נשים והאמרים
ובחלף חלקי ב' יחם הרב העיר והוכרח חתק לעקם כעוונתם
ויהי כדברם חליו מוכר דברי הרשעים וזכר להם שילאו וידברו
עם הרבנים . ומיד הרשע הרב מוהר"א עליהם בקול רעש
ורגז והוכרחו להסוודות על כל החטאים לפני השר . וראה

ב עיר אחת היו רבנים ויהי להם סג"ל ויהי בנייהם פשה שפין להם
פוליש עד שממם לא יכלו לסבל ויהי בנייהם פשה שפין להם
אחת אחר היא לשלוח שליח להדוים ע"ה' רחוק מהס' ערך שמיים
ספראות ונחרו שני אנשים אחרים א' זקן ומלא פנים והשני א'
רך צעיר והסודו אנשי הקהילה לעשה שירון את נפשיהם
קרב זמן קאנט-ארט ובאשר יאחרו המון אפי' א' יח' משנות
שלא יוכלו לתקן . והנה דרך נפשיהם ס' נסעו דרך מעריצו ובאו
לאכסניא ביום א' בנקר לשם והספולו באכסניא ביום א' וכך דבר
סנטייש

ז"כ בגל' וראו עטנה הרבה לפניהם עד שלבסוף אמרו לה ראה
מפני שנתעורר כשתוהו מאוד לכן נוהגים איתן לה הרב נתתה עד שנים
עשר שנים ולמחרתו כנראה לשר בבקר יתן לה הרב עודל הסואות
תן וירכר אותה עבור סגנותיהם כנכותה אשר הארשים זמנו י' שנה
ובי עתה לו . ויהי אחר כהם שנים עלה הרב לשמים וסבך חיים
לכ"י ועכ"ל בגל' כרחה או איש דבר המפסקים היה נגלה סרב
כתלום אליה ויהי מנהה לה עם לפשות . פ"א בגל' א' בא כתלום
אליה ואמר תחמר בלשון או שיתקף דירתו ברחוק א' עכ"ל יעידו
ספרים שלו בחדר שלך . ובקורם אמרה לבעלה אלף השנים ע"ה ואמר
י'מה לא אמר לי ונשאלך . ובקורם אמרה לבעלה עם הספרים בגילה
יהי אח"כ נסע הרב מוהר"א על המדינה ובצואו לק"ק חוואסטוב
קיבלו אותו בכבוד גדול וקיבלו אותו לרב ונתנו לו פראסק דעים
ושלחו שליח אחר אשתו שתבא ג"כ לשם על ימים טוראלי

ד יודי' כבואם בא הרב המגיד כתלום אליה ויאמר לה אל תסע על
העולות האלו לק"ק חוואסטוב ויהי בנקר ויתמאן יליטס יהיה
רשע גדול וכן הדברים מ' ששולס וז' אפי' ומ' יהוה י' לי סכן . כי רצונס
היה שחשם לשם למלאות רצון האדוק אבל היא לא הסגיר' עליהם ולא
ארבו הימים עד שבאשם נגזר ארון אלקים עם נק"ק סג"ל ושלו
שלה לק"ק האנפאליט ונתניוהו שדקים מאוד ממנה אשר האשה
הפיר' לראות יותר מהס' . אלא הם הסחירו הדבר ממנה רק גלו
הדבר לבנה הרב מוהר"א שלם ששים קמן נבני' ש' יאמר קדיש ביופן
שלא יגלה לאשו אבל מרוב התחלה נפלא נבני' עד זריחת קדיש ביופן
בבקר השכם לילי לנב' : מה שלא היה רגיל בזה היה כבשר לבנה
מבס"כ סוכ' א"ע ללחול בב"מ לפשות אם אומר בנס קדיש יחוס
אבל לא עמד' על ידיו הרבנים עד שאמר התפל' פיהתם ח' בנה
בדברים ותאמר מה אתה עשית' את דברך בלא מעשה ויחזר ר' סתול
א"ך שאמרת קדיש יחוס עד שוכרתי ללוח האמה ותחאבל על בעל'
ואחריו עבור ז' י"י אכלת נכפי' לק"ק חוואסטוב וקבלו שזון בעל' .

ויהי כבוא' לרב קיבלו אות' בכבוד גדול . ויהי עש' שבת זו
סוד' באכסניא שלה ואכלו כל אפי' עם לבדו' כנדי לנמנה מעם
אבל היא לא קיבל' מתנופין ויהי כבשורה הולישית האכסניא לשם
כמעט מ' אפי' העיר ישריו זמיר' נגזר . והוא נמר נפשה יב'
נעזב על משה כבוד' עם אחת הבער' והתנומנס והח' והנה
סרקלין גדולים מאיר ומטורר' ותפחה פתח א' ויבא ז' הרב מ'
אברהם לבית מאיר כשמש נאסרים שמה מאוד ויבא ד' נכנסו כהם
דקי' נשואי פנים ויאמר להם רבותי שבו ויאמר סביב כביב ה'און
ויאמר להם היה זמירי חדי' עתה אל תרעומת עלי על כהם דבר' ש
שנתינו בספרות יחיד' חדי' עתה אלפי מונקם מה' לי בנימס ותחמר
מתוך קן בלב שלם . ואחר עור ולפי הורה סנה הורה ס' שנתבס'
לבעל אחר ובפרט ע"ה' ילדה בת כ"ד שנה ולא אכל לנטע אות'
אבל את הסכים חסדי' שלא להטאט לאחר ח' כל מחסור' עלי וביניה
לחרה קותם שחבא לבית' יהי לכל א' משמד סבי ויבא ז' ומיד פנים
הואמיס לה היא עד כי נמנח' מדבריו ויהי כבוא' לבית' עיר

ה יודי' חסידים ויהי להם סג"ל ויהי בנייהם פשה שפין להם
פוליש עד שממם לא יכלו לסבל ויהי בנייהם פשה שפין להם
אחת אחר היא לשלוח שליח להדוים ע"ה' רחוק מהס' ערך שמיים
ספראות ונחרו שני אנשים אחרים א' זקן ומלא פנים והשני א'
רך צעיר והסודו אנשי הקהילה לעשה שירון את נפשיהם
קרב זמן קאנט-ארט ובאשר יאחרו המון אפי' א' יח' משנות
שלא יוכלו לתקן . והנה דרך נפשיהם ס' נסעו דרך מעריצו ובאו
לאכסניא ביום א' בנקר לשם והספולו באכסניא ביום א' וכך דבר
סנטייש

ה סתמה ויכתיב ירעפס אחר ייתנו לטתו ובהניטו אל התולה יאה כי המאה הולכת ממנו פנת רגש. ויהפלא וישתאשש הדאקטרי יאל ע"ו. וישתן פדאקטרי לזנות להסירי גם את זה השלה כי יאמרו ילו כי אינו חקק איה רפואה מעינים. ויהא השלה את המדיינין האפריינין ויקחה הדאקטור מירו ויהפסכו והדאקטור בעולם ומתקחה וחקלה מאל על הסוף כי לא ראה אלא שפע מעורר כאלה. ויהתהמה הדאקטור כעשה רופאיה אלא לראות בזה אולי זאת מהלה אשה אשר לא ידע מזה אך בלתי ידע הנילה על המישה חפס את שדאקטרי בירו ויאמר לו בדקתה ממך אלוני התמחה מיר מעט זמנו ושקך עובל לבנות כי תבטל בלי מני רפואה ואנכי רופאי י? עתה כל קוץ כי ב"ה נרפאית בלא שום קום וי"ו וי? נא מעורר יהיה עוד ממס פה עד שהיה גריה אולם לנמרי כי מרגיש אני בגנאי זמנה הסנכך בביתו עד שהיה אשוי בכל דעג אני שדוף חיים הדשים ממנו:

זכרון למעוריעטס ויך להרש המניד. אמר לו הרש המניד הרבה נפשי עולך (כי היה מולה גדול) ועמה הנה אנכי ארפא אירקך רפואות הנפש ואתה תרפא אחסי רפואתך הנוף ותתעבד אלל הרשימ הרבה עד שבעשה לדיקך גדול כי היה חכם גדול ונשתנה קדושה קודם אך נפל פעיקוי הקלפות ויהי פתחוותו "ו" והרש המניד סאילאו מעיקוי הקלפות והכתיבו ברום המעלות:

ישמעתי מהרש דחאמיני כי פשם אחת נכח' הלדיק גרדע שמו איני ידוע לי כי בעולם נשמע שמו רק בנארי (ססס) להרש המניד עש"ק קודם המנה ע"ש ואמר הלדיק גרדעי כי ראש ימונה אופיו בצמי זמנה בנאיר (כי היה שוכב חמיד כחולה) ועמד שם הלדיק הנל' צמח אמירתה סודו מהרשימ' כדדורו ובהניטו הרשימ' ללספוק כל לוחל התעבד נפשם לאל היה יכול עוד הלדיק לסבול ממנה נדול ערבינות כעימות ומחיקות וברח מהחדר אחד שמעי התיבות כל לוחל חתעבד נפשם. ואח"כ לא היה יכול שבעו שלימה להכני' לפיו כל מאלכל כי קחם נשבו מאלוד באיכול עד שסיה יגיטיה גדולה להסימ' אח"כ עד שסיה יכול הלדיק בנארי ללסול נמטע ואמר בהימ' כי הוא מנללה שילא קודם ששמע ממנו ויניטו עד שטרי מוח כי אס היה שומע ריבות אלו היה נדוע ממס. אצתם יעמוד לנו כפל מילי דמיטב אמן: **מעישות** שהי' קרב גדול הלדיק ר' אהרן מקארלין קודם הספה אלל הרש המניד ה' במעוריעטס ורשם לנביע לביאו על התח הספה ויך לקבל רחא פרידה שלום מהנב לנביע לביאו ונחן לו הרשימ' רעות. ואחרי אשר יא' הרשימ' אמר התלמידיו. בדקתה ממך ראו שלל תמונה את ב"ה לנביע לביאו ופיךך הלבו התלמידים לברא' ודיכב עמו שיתון פה חת הפתח. ובכחוחה כי הוא מותקסק דוקא לנביע לביאו. אמרו לו התנדיים דע כי רבינו נקם אחינו שלל להניח אותך ליטע לביאו ויאמר להם הרשימ' למח לא אמר לי הלא את ב"ה ורשם שמשאר שט על חת הפתח לא הי' צות מלביאי לי. עתה הלך הרשימ' הרשימ' ואמר לו מחך אני מאר לנביע לביאו ועתה אחיו לי התנדיים צבש רבינו כי הרש רשם שהיה פה חת הפתח. ויגנו לו הרשימ' אנכי איני מעבד אותך אם רינך ליטע חספ שלום ונכחו לנביע אומר עוד הפעם להלמדיו. ראו שלל תמונה אחו לנביע לביאו התנדיים עוד הפעם להרשימ' עתה הפעם על לט. כי אין זה חבב שפאס כי רבינו נקם אחוסי עתה הפעם מלל לבינה תחיל ליטע לביאו. אלל ההרשימ' לא שמע להם ויאמר להם מפני מה לא אמר לי. והקייצ' צבשו"ד נכע לביאו ומפל לנשכב. וביוס 'נ' עולל למכונם ושבט' לנו. פתחים וכו' אמר שמעו התנדיים נחאכלנו עליו מאד כי ידוע לכל שהרש ר"א הנל' היס קדום עליין נדא' אשר אמרו עליי כי היה שדוף כי נשרף

ידראקטרי ידע נכע עם המלך לביאו אך הדברים אשר שמע מהמולה עשו רשם גדול כי הלא היה צברי ורק מאשר הי' בעשייות גדול ובי' רופא המלך לא שמר כלל דת יהודית מה גם כי היה מחומס מאל' בתחואת המגלגל ולא היה טועם שום נכיעה בלא גידות רפות כי היה מוליק אחו נשים ואכזבות לו ופי' כאשר עשו הדברים אלל רשם חוק בלבו. ונמור בדעמו לכבוע למקום הרש המניד. אך לא היה יכול לעזוב את המלך לכדו בלא דאקטרי ופי' סיפק כאשר יכל לביאו נתן חודה ללדורו ויאמר לו כי הוא מולה ואינו יכול לנשד עוד ויקבל ממקב' חשאי ויכין איט ללדורו ויסע בצמים ובכריכות הרבה ואת האכזבות לקח אחו:

ידע כאשר אחו את דרבו שלום ויחשוב דרכו מה הוא עשהה קטע הוא נופע ללדיק כח ומוליק כח אכזבות זמנו. אבל

ישמחו הדאקטור מירט את כל דבריו ויפלא מאד ע"ו וישקול הדברים בפלם שכלו כי היה חכם גדול מאד. וישאל את היולט אני הוא רבך אשר הגיד בלתי ויספד לו הויתם הארות אנכי נשבעתי דרך עיר החת בשלין ושינה מעוריעטס. ושמעתי וכבב כי צד הרש רב אחד גדול וקדוש חלם אני לא נחתי אומן להשחיתו והלכתי בעלמי לחמות על קקטרי. ותיקף כאשר נכנסתי אמר לי מאמר סוד ולא הבנתי ויהי צעתי כמתעטע. ופחה בלשר רחמי אחרך נזכרתי על דבריו כי כן קרה לי ועי' גראה כי דבר אלקים אחת צפוי מראש זמד ארץ ויען לו הדאקטור רואה אני כי כדברך חכם גדול הוא הרש סיכול זאת לידע. ויחשוב על גילון אחד כי העיר וחס הרש ויחשוב ויפשמעון להחולה לא לגרם המולה כי ראה כי נפסקה מאלו התללל אך להחלימו ולהחזיקו נתן לו ממים ויתן הדאקטרי להחולה חודה על אשר הכיר לו זה המאיר ומספר רחמו לללום והמולה כדברא לנמרי בעמ"ה והיה אח"כ בריו וחוק וימר כתיקודם מאלחו בעמ"ה:

ידראקטרי ידע נכע עם המלך לביאו אך הדברים אשר שמע מהמולה עשו רשם גדול כי הלא היה צברי ורק מאשר הי' בעשייות גדול ובי' רופא המלך לא שמר כלל דת יהודית מה גם כי היה מחומס מאל' בתחואת המגלגל ולא היה טועם שום נכיעה בלא גידות רפות כי היה מוליק אחו נשים ואכזבות לו ופי' כאשר עשו הדברים אלל רשם חוק בלבו. ונמור בדעמו לכבוע למקום הרש המניד. אך לא היה יכול לעזוב את המלך לכדו בלא דאקטרי ופי' סיפק כאשר יכל לביאו נתן חודה ללדורו ויאמר לו כי הוא מולה ואינו יכול לנשד עוד ויקבל ממקב' חשאי ויכין איט ללדורו ויסע בצמים ובכריכות הרבה ואת האכזבות לקח אחו:

ידע כאשר אחו את דרבו שלום ויחשוב דרכו מה הוא עשהה קטע הוא נופע ללדיק כח ומוליק כח אכזבות זמנו. אבל

מדתך

קהל חסידים

מיראח הטורח כ"ס ו'נצ. ואמרו התלמידים להר"ם למה לא הגיד לנו דברים קודם שביטחו לביתו שיחלקו וזה בכל מאמצי חינונו לא היינו מניחים אותו לנכוח אף בני רטוט. ויען להם הר"ם ומה שתחלו לחיוב על שיש בכם בימי נחמון הוא. ועל מה שיש הסכמות בבית ה' הלא אין שם דבר נשמי שיהיו לננו אוחו. אף הסי' הוא כל מה שראה לא יגלה זה לשום אדם ועל זה שייך נאמנות וד' ואף למען דלתי' על הר"ם ז"ל שלא רציתי שיחלקו אחריי לכה שנתפרו אותו פה על תן הספח וזה היה בת דינה בתל דינה :

ידידי אחרי הדברים האלה עשה הר"ם שיזוך עם יחזומה בת צא הר"ם הג"ל עם הר"ם ר' מנחם נחום משאטאנגיל ז"ל. עבור ננו הר"ם ר' מרדכי מאשאטאנגיל. וזהו הקטורי תחלה אצל הר"ם ובעת אשר ישבו כל החברים קריא אצל השולחן וכתב הנחלים פיבר הת"ם את הר"ם ר' מנחם מענדיל ז"ל מוויטעפסק (בעש"ה שרי הדרך) שיקרא הוא את הנחלים כפי הסגנון כנחשו וכאשר הגיע הר"ם לתיבת כת הרב ר' אהרן עומד מלד הכלה כחשף הר"ם מאד וזהו קשה להטירו עד שהר"ם עצמו שם ידיו על כתפתי' לאמר מנן בעתה האם לא רציתי מעודך את הרב ר' אהרן הלאן אחת מכירו כי נכסלה מפניו וסקן הר"ם ויאלתר להר"ם כי נכסלה מפניו אשר רציתי אותו בנבטים כסרים ומאירים אשר בגלה הוא כי הניחם כאלו פנים"אלא לחד או לחרי דברא ואנכי לא שיערתי גדלו כ"כ בחייו וע"כ נבהלתי ומתעלפתי. וזאת המעשה סיפר רבינו. תקלוט רש"י בעיה"ם שהנחה בעת אשר נתקשר בשידוכין עם הר"ם ר' מנחם הג"ל ואמר אז כי יקר אלנו מודד האנשי' הקדושים ר' אהרן מחמת כי היה אז בעת קשורי הנחלים שאמר הר"ם שראה אותו בנבטים הג"ל. והבי' ר' נחום הג"ל ברוב ענוותנותו אמר בעת מעשה להר"ם אנכי איני רואה פאומים כי לא נתעלף אמת כל הקדושים האלה יעמוד לי וילרעי. עד השולם שלא השום השורש מעט עד שגובה לבואו טאל זקק בתורה צימתי אמן :

ע"ה נכתבו קצת מאד הרב הגאון הספורסם איש אלקים קדוש מבה מנחם **מַעְצְרִיל** מוויטעפסק בעל פרי הארץ אשר תקע אהלו בארץ הובכ"א :

דורב האלקי הגאון הקדוש נה' מנחם מענדיל נ"ע מוויטעפסק בעהמ"ח ספר פרי הארץ ה"ז לומד אצל הרב הק' המניד הגדול ממשתי"ם ז"ל מנעריחו אשר היה בן עשר"ה פנים או חקד עשר. והשליח תאודו בליטרוו סנגלס וסבדן אוחי הבה"מ מאוד. ופעם אחת ניום שבת אחי וסבדן שחירת רחם הסי"ם הגדול את הנער ר"ם כי היה בדיחף דעתו. והלך בבית אחת הנה והתחם הנה ויעמוד הרב על מפקן חדו' ואת דלת הספח את בידו ויקרא לו מענדיל כמה דפין נמרא למדת היום ויען לו ששם דפין. ויאמר הסי"ם כולו נמוך כאומר לעצמו את המשפח דפין נמרא המלפפח. על ה"ד (כי היה אצל הנער כר"ם מלפפחו מופח ויעמידה על לוד כדרך האנשים האנלחים דיגשח נפסח) כמה דפין נמך ללמוד עד שישלמו התלפפח לגמרי. ויבגוד הסי"ם את הכלת ויבן הנער ר"ם עד היכן כדבר נעני ויפתול בכוח מאוד וידן שיקך לחדר הסי"ם

שני

זמרי ר"מ להיות חללי ויען חלכי מצין. וע"כ נסעתי דרך זולתה הכולל להתראות עם כח"ר ודברו אח"כ בעיניהם החיבות הרבה וחל"כ נפטר מהרב ריי וסלך הררי לנאותו יזד האכסריא שלו. וישאלו האשים אותו מה עובד של האיש ז"ס אשר הרריב נפשו עזו וילך לנ"ק בל"ק חל"כ חגורה וגם סולך במעמדים עם קדמך בסף ובגלוקת בלויס מאלד. והשיב להם הררי ב גדרך משל פה"א ה' אלל מלך גדול מרגליות טובה אשר היחה שויה כל חולר המלך ובישר המלך בדעתו אשר בכל מקום שיטמון לחסה ומסרו נפשם עליה לגנובה ולא יושל ע"ז שום שומר כי השומר בעלמו יגבש לחסה ויוען המלך להספיר ממויגוה מן בני אדם שלא יחשובו ב"א כי הטמיונה שם והטמין לחסה בניה. הכסא כי שם בודאי לא יעש: ע"ד האשים כי הוא שם. וכן הוא הממשל של הר"מ הר"ל הוא שפל בדעתו גמח ועינו בחליות ובכל לבוש אשר ילבש הרב אח הטנווח יהיה ייקוח הקליפות וע"כ הטמיונה בבכ"ס שהיא הגאווה וד"ל :

שמעתי מהרב הגאון האלקי ר' אליעזר מאחמפרד לאה"ק ששביל רב נחמן מהאר"צ נעניק כי אמר בשניה שינו נביא אח הנואל וכשא לאה"ק לבו שם כל בני העיר לקראחו וכשרא' אח ר' מששן בן רב נחמן והאל אחוה הי"ן אב"ד אמר לו נסע לח"ל אמרו וי' חני נבאמי בשבילי וכשאמ' רב נחמן שגם רב אליעזר לאה"ק רץ מור' לאה"ק ועד שלא בא לאה ק מת רב אליעזר בש"ס :

מעשה שהיה בימי הרב הקודם האלקי ר' יחיאל מיכל מחלמטוב אשר הוציא אותה היותו ח"א עבור מדה בטמון והאיש ה"לל החלל לפיו כי הוא בוכה ד"ל ימ"ס ואמר כי הרב הי"ל אח חרסה ללמוד מדה בטמון בא וחסך לאיש פשוט אחד וממנו תימד מדה בטמון וחדע עד הי"ן הדבר מניע ומחרס לו האיש וקבע לו זמן שיבא אליו ויכין א"ע לדרך לנסיעה רבה וכן עשה ובה ליום המוגבל אל הרב ה"ל. וימן לו הרב על הולאות הדרך שיספיק לו הולאות עד בורו שמה לא יסור ויטוש עליו לנכסוע לק"ק בשרדיעטוב וטו לו לחקור אחרי הגביר פלוני ותחלסן אללו כי תחמר לו משמיו כי חלכי לויסך לסחלסן אללו וממנו תראה אח כל נממתך אך רחא לחביב בעין חודר' כי הגביר ה"לל לטע הוא במשיו. ויסע האיש ה"לל לבאר' ויחלסן אלל הגביר ה"לל ויקבלסו בכבוד גדול וימן לו חדר מיוחד ויחמר לו כל מחסוכך עלי אלל הגידה לי מה מצוקתך. ויעטו האיש ה"לל כי ל"ך לצי להסתמסה פה אחא ימים כדבר נסחר אשר לוס עלי רחש הרב הקדוה ר' מיכל מחלמטוב ויחי אללי שבוע שלימה וראה כי הוא מהנהג בגדולות בגביר גדול ומסחרוה גדול מאד יוס ויוס מציאים אליו שטרי פרעון מהרבה מקומות והוא פור' לכולם ביומו. ויחפלה האיש מאד כי לא רחא אללו שום מדה מבטמון כי רחא סכל מוכן לפיו וראה אללו הרבה משרתי' כותב הפיקוח ונחמן וממויגים ולא ידע מה ידון בהגביר. אך בדבר החר הרגיש האיש ה"לל כי רחש המפתחות מכל החדרים טבל עם מצוריס לנאמריס מדבר מפתח מהדר אחד אשר הגביר מחזיק אותו אללו ואינו מחזיקו אותו לבוס בן אדם. וישאלו האיש ה"לל לנאמרי מה מניעל שם בחדר המוסגר ויעט לו כי שם הוא החולר של הגביר והוא מחזיק אותו אללו ואינו מניח לבוס בן אדם להכנס שם. וגם רחא כי הגביר ה"לל בעל דקס גדול מאד. ומס לא יסוער על יוכל לח"ל דקס כיכ מהרותם עסקים, ויחי האיש כל השבוע מבדולגל כי חשב בלבדו לו יחי קן כי הנביר הזה הוא בעל בטמון גדול אלל חלכי אך חובל ללמוד ממנו האם חובל לחלק דקס כמוהו אשר אין לי מהחוריס כאלה ואין לי פ"א לדרי. ולא יכול האיש להסתחך

הרב הקדוש האלקי מופת דורו ופלאו מ' יחזק דריציאר מקבל למ"מ ב"ה ה"ר"יב גדול ויבסרם בנה שנועוה והיה מעשה שקב"ח נשאר נ"ח לבעל האקסע והכע"מ לא ה' בניחו ומעכסה אחת הבעל עתקסע אח קב"ב אפי' כרוס וכסותו ונח אשת הקב"ב לר' יחזק ה"לל בקבולנח רבה ובכניה גדולה ושלח הר יחזק ה"לל אחת הבע"ט וטוה להחזיר המספנות ולא עשה אליו וסלך ר' יחזק חוזה ומח אללה חיקך טיפוק וכשא בגלה מן הדרך וספרס לו המעשה ואחרת המנחת מניד ר' וקולל אחיו וס"פ מח סילך ור' יחזק ה"לל נדע לביתו לק"ק אספרה"ל כי שם היה מניד לר' יוחסא וטולא הקב"ל אחריי עגלות טוב לק"ק השריחוב עם כ"ב"ס מה עשה הבע"ט שגח שליח מיוחד עם אנדת וכתב לו ספ לא ו ממקומו עדיין יבב במקומו כי הוא בדרך מיוחד למקומו כי אפי' אם יבא ויכרח ללאת מכתן ויחשוב ר' יחזק חשונה אליו חני אטול לק" ה' נעת שישאלו אסחך לקראתי וכן ה' כשא ר' יחזק חוך עשר העיר נשאו אח הבע"ט במסע בשער שער ולא יכלו ללאת עם כמה והורכו לשאת אח עגלה ללד אחר והלוכעס המח ובע"ט שם היה בעל המעשה והיה עגלה כעטסה בלבס מחמת שסי יוריס מן העניד והיא חירגה דמיה לבידקא דמי' וכו' עד שמגדל המחלוקת וכל פי שנגע בהעניד לא ה' וגם הגאון האמירי ר' זינזיקל אלל נעשה אב"ד בק"ק בראד ואח"כ ל. חו אוחו ל"ב"ד לק' השמורג ה"י"ג בבט"ו מחלוקות רך מופי שהגאון מוסר"מ מ' יחזקאל אב"ד יאנפליס היה קרוב להרב ה' וכתב אליו למע"ס שיעלם עמו כי אם חולסה הוא והשלים עמו פ"א ח רעש גדול והכע בכני"כ בשעת הפלת המנהג והרב שני המניס אחד כסחל מורת ואחד בעמרה ובחא אשני העיר ואמרו אליו רבינו אחס המיחס אח עם ה'. ענה ואמר זה שכתבו מורה כע"ב ע' מחלוקת היה שבעמרה נסד ע' שבעת שזא שבעת בק' נעבור ג' אלוים וכתיק חוזה בידו בשעת הספילס והסעשעט בעס ופלאו בידו ג' אלוים ה"ל :

שמעתי מהרב שפי"א ב"ר ל"ן לפני ה' יחזק ה"ל שני בעלי דייס וססס שבוטה לאחד וקיבל עליו למנע וב"ד סכנדר"ג נעק שיקיים הססס כי מחר לו מאד שירע בענידו שב"ד סכנדרו שוען שקב ואמר ה' יחזק מה אחס מור' שיקיים הססס כן הוא דרכי כל מי שמוען לפני שקב וימח אחד מורעו שמה ימחרע ויודע וכן יהיה שמתחת מורעו ומתערע והוא לו האמת :

קשר היסודים

הגלגל נכיון אותך וסעבר אין ראה וההחוק בצעמוק כי זה יהיה בעוזך ויקבל האדם הגיל כשני מהות הדומים יושב אוהב לנצור וזכרך מהמלא מהלך על אשר ראה וישב על הסגולה בנצן גרעונו לצנו . וזהו קול יללך וזעקת גדולה נשמע ממקום לל רחוק ויין לרחוק עם הוף . והכל חשי נשים אחרים בניקס מוליני ניד שטורב והארכים נביים סקננים הולכים בוכים מילנים עמיש טעקים וישאל האדם לכשלים אלה מוליני ולבד יעשו לו צרכי למישה כי נאשרט חייב להאדוים עבר עכירה ככפר ואין לו מה לקבל ובעלני נמלתי מחסרו אורחו להמיח אוחנו (כי זה החתכו לפנים עם הצויתיו) ויאמר לפי האים כי נכמוז רחמינו אל הצנו אנכי אשמד החכם ויאמר להשפירים הולמיני לביח האדוים והאיני אשלים עבור הסגויים . וזוילכו וישאלו האדם כמה גמיש ויאמר האדון השגנו הכפריים ויאמר לו שני מלות וסוף אדוים מגיע לי ויהאני האים לפנינס אולי יקבלו קין הדומים ויאמר לו זאת לא תוכל לעשות כי ברצת עגלתי הסגויים השלם וכמה פעמים הענקתי אולי ואנכי הינו אלון הכפר בשלשו כאלו קפדו וכוט רשע עריץ והואכל לרם וכמה פעמים קבלתי סקידם ממנט לחלות את היסודים ואני הטיחו עד זה כי אחרת אולי בין כך ויחמי מלישים מקום . ונס לייסודים בעלי האשים האלם נעזבת לברוח כי ידמיח כאשר אכחוו להאדון כי האשים ברחו יפערו הנשים מהשגומין הכל האמר עקד עלי שאלם לברוח את הנשים ועי' לא תוכל לעניק פרוסה חמה מהכס מה יתן האים לכס כשני מהות הדומים אשר קבל מהבניר ועל סוף הדומים מן לטס משגנו כמות שול ועוד חסיים ויחד את סגויים ויכערו אחוה ויהאן מוסרתייהם וילכו לביח בשמחה וכוטם לא חכה לקבל חורה הנכס וישב על כעולו וישב לרבוט ערוס וידי כלל הפינים ונאל כסף . ויאמר דברי הנביא . קבר למוז לו קודם נעשיתו וההחוק מחזור בשגומן חאקי ככל שאעירת חמ ויחלו גלידה לביח מלון אל צעמי בעמליו וילטי שם ;

ובלילה בה לביח המלון הזה חורח כמד סוחר גדול ויליט גיכיס צהדר אחד ויחי כדברס ועזי כדרך האשים מנאן חמה ויאמר האדם להכחור מעיור פלוגי מלישה לטאכטל אנכי ומי אביך הוסיף לשאלו הכחור להאבי ויאמר לו ולמה לכה תהם תוכלו לכיור את אבי וס אביד להם . קן עובסו אנכי דרתי לפינס בעיר הזאת וזה כ"ה טעה מטעם הפרידי מלחמה . מצי פלוגי-הנקדס כן וכן האדם כי האים ויאמר לו השבור מעיר הייח אוחו הישיב ואמר לנו מהם עפוקן ומס משפתי . ואלו מלחמה אשר ומס עבקון ויקללכו על כל משפחהו . ויען לו על כל אשר שלל מהחו וישבו כל הלינה ויפרוט לו האים על מסעו דרך ארזם עירורו אשר יעטרך לכבוט . ויאמר לו הכחור אם כי ארשו כהאלם קבונה האשאל מנאקף בעיר פלוגי ים לי מודע ארש ישר ושמו כן וכן ורזויי לשמונו לו הככף אשר חאמר וירשמי יחד מקרוב לכעתי הפעפור בכל זרע . ולא מלחמה עד ככה חרם האשים לשנות על ידו ועל הבי דוחר לא רליחי נשלות כי איני יודע האדרעטעט שלו ועי' כחשר עמה הק' ה' אותך לפני אשר הכרחין כעם לליש . ישר ומלמן אברקקן נעשות המלו' הולחם ונקבל ממיני חמ הככף וזהו את נעשו ביה כי הוא חרש ערי זאישו יודע ומיכירוס' ועל אשר יזעמי חמ נשפחתקן כי

ויחמור להצביד . הטני זלגוס לפנינס כל מוסכורי לנצי . הסכ דכינו טלה חרשי אליכם ללמוד מהמקס מודת בצעמוק ועי' יוכיח נה מסובכס לגעוה לי האחמה כי הדרכ האלאר והדרכ יגיע' לעתה לו עד בזוי' עור המוקס סוה וזמה אוחו הבניר והדר' המוקס הגיל ויכור הסלח בעדם ויאמר לו ראה והכדע צכב במרי המדר האם כי הוא האלאר שלי ומה אני משלם כל בערי הפרעון והאדוקה אשר חמה רחיה בעיניך ויצנ-האשים צכס המדר וזה ראה בו כ"א ככה ושולמן וארנו קטן ויומר אין צבל המדר כי ויקי הוף מכל . ויכהה הבניר הגיל את ההרנו הקטן ויראה האים כולו כי אין בו רק בערי מרבות עמקם . הלאדוקה חשט עולה כהך גדול ממוד ויחפשו האים בכל במרי המדר והבירנו ולא מולא עמאומה . הו אמר לו כל בני בימי סבורים כי במדר הזה ים לי האר בצול אכר בני שולב ובכ מעטו :

אבל האמה עד לעטוי כי לרם אין כל גלתי בעמני כי רבה היא כי לכל הסעקרתה אשר לי אני סוחר את עמני ביה המדר וישב עלי'אה הככף האמר בלכ נכביר רשעי' כך וכן מטוח אני חאך היום לשפון . בעמני חוק עב כי העוזי לי ומאן לי לפקף ואלה . טעק טחית' קדי שלל אכחננו וסוף העוד סוחר לי מיט' וב' . אגבנו יום . ואמר ראוהם הככנני והכערהושי ומעולס לא לנגחם פרוסם אלא לי כילג'ה בעמני לי מהירותם הטוב . אני ממלק בחרות היום לאדוקה וממחרויו סוחר לי הטיח עוד על הפערכות . וזכה כי ואלו טלה חותן הרפ לבחך כי חוק אני נבצמתי כעמוד ידיל ושגום לט' ארומם בעמני' ותאך כך הנס קול דופק על הפחה ואלו הנניר והנס הניה לו נאמנו ספר פירשוני מחירי חמד על כמה אלוים ויאמר לו כי יתחן עד כי הערב . ובעטם מלדון שול ויאמר להאיש הגיל טקט טעמי וכן פיעו . על שמהם אלוים ובמחוי חוק נכטי' כי פיעו לי והמלן לא עד אשר יעדחי ונה ורלה נלמאוח הנודע חסר' יעשה עמרי יתרו טעיס מן המדר והלחה סבר סגרי' צכס צכס סכמחה וישב ביה השגנו וערי נשענחוה כמה גמיש-האקין . הגיל מלם-השגנו ועוד לק' חיה' השגנו ובנס נה משבחחו למחר כו אדון-החד בולס לבטיס חלוו ויאמר יכנס 424 האדון אלוין וינס סוף קאטייען גדול מצעלי מלחמה . ובנת-כחול הייה מלחמה על פיר אטש'אקטור ויאמר אלו קאטייען סנס עגלתי . היום סקידס כי חשט לניקס המלחמה להמשקאקט ובי' ים טעמי-האקין ואין-זכנני לניקול אחי אל מקום-המלחמה סוף-פמחם טע' מרדויון ליומני ישר' ריב' המון סוה עי' בקשתי מחלק סקבל בעמנוס האלם לנקקין ניך עד שמי-השקלממה את חאבו רחש' העמנוס ניקק נככסי והנכס ביה חמלה ולנדיקה יחשב לי עגלתי-האחמה כי ייעדקן לניס אחת כי העמס' אש' דרמתי . והכרתי לו הנצי' ויקבל' ממנו סוף' הילי' ויתן לו ספר על כך עמרי-אלוים וישפשו ומחמו וילשו ויביטו כי ישוב בשלום והאקס . סקבל רכס את-כל אלם ויאמר לו הנניר הכליפי כי יז סוף כל חיי סכרף עני ק' ויחיה הוף לל ללמד מרת . במחמוני כי יז סוף כל חיי עמרי' נכסו' וילח חוק נכמנוט עמוד גדול ולי' סקוטיס מיך כרע . ויחשי'ל לביחן כי בא מועד וה' העוב יעור לך סידיה מרת המסמן . ויאמר לו הפיט כלחם פרוסם מן סכיס וחין לי צמה לנטע לביח . ויקן לו הנניר הא' קדי שני מהות הדומים לדרכך אכל ע' לך כי עוד לא למדתי טעם מדי ממיהח בעמנוט

א תחפון כסף זרים הגני שולת על ידך אך החקור אחריו
 'אמר לו סימנים באיזה מקום לחקור ואלל ניי. ויתרצה
 איש ויביל את הכסף מיד שולחו ויתפרכו בגדו למען
 היה עומר כדלוי ויקן לו הסומר עוד מעות עבור שבר
 ורחמו וימאן האיש לקחה שבר זרמא. הכל הסותר הפציר
 ו: מאוד ויאמר לו כי הוא טמן לו כסף במתנה בעלמא
 א שבר המוצא ויקבל ממנו. ובגוקר כעש שניהם לדרכס
 יבוא האיש להעיר אשר יעד לו ויחמיל לחקור אחרי האיש
 אשר רשם לו הסותר היל' גתח לו הכסף אשר היה חסום
 אלל ואין יודע ואין מיכיר וישאל לקני העיר ויחמרו לו בעיה
 ז: מנולס לא ממלא בעיר הזאת האיש אשר אתה מבקש
 יתחממה האיש בהעיר איזה ימים ואין קול וילטעט עוד
 לא ידע מה לעשות בהכסף שבר קבל. ויכע ומשם בפחי
 פש ויתחממה מעט צביונו וחחר כך כעב לרוב הקדוש ר'
 ויכל היל' ויספר לו כל אשר קרהו והלעזר והעגמה נפש
 זמקבס מהכסף אשר אין לו חובטים כו'. ויאמר לו הרב
 ה לך שבר בטחוק ננעולס לה היה שם בהעיר האיש
 זה אשר חקרת וגם אשר נתן לך המעות אינו איש כלל כי
 הוא העלףך אשר טורח מנמולת פיקוח נפש אשר עתים בדרךך
 נעלה לו אורז עבורך נחמננס בטחוק ונבר החחוקת. ח.
 הכסף שלך הוא עשה בו כרלוך נדקה ונמולת ה' והחחוק
 בבטחוק כאשר רחיש במקום אשר בנתחן בידו והייה
 בעוורין כי מלחו הוא הכל וגם כח בבטחון פתח הקדוש
 והאלס לריך להחחוק בו כמיאיר רצונו הכעש'ט ז'ל אשר
 להבעל בטחון הגדול ח'ח להעניש אותו צבוס אופן מן
 השמים וחס לריכס לענות אותו באיזה דבר. ליקחיס מנמו
 מרדח כבטחון וממילא יכיליס להעניש אותו אלל חס הוא
 פקח ומחחוק עלמו בבטחונו ח'ח לעשות לו שום דבר. חק
 והחחוק ברי' והוא איש מנעטק ולעד לא ינעודו גנלך אמנ'
בעשורת שאיזה לכן הקדוש בעל הרב האלקי מנ' מייכל
 מולאטשוב שמו ר' יוסן מיהאפלי פעם אחת
 אנגיד ואתנה ועלה למעלה וטבלו אותו צברה דיטר והנעשה
 ארוך ונפלא. ופ'א היה ונעס ליוח ואינגד ואתנה והוא
 היה רכבו להפגל מאוד כעוונה וצפרת חפלה ערבית והיה
 מקייד על נוי שאינו מתחלל נעורב כעוונה עלמה שך אחר
 עליו חביו הקדוש יוסף בני יוכל להפגל ובעת תלוי רחם
 ושקולין כל זכותיו וכביאו כל הפגלות להפגל מוקטטו
 ועד אותו השעט לא נעדר אחת ונחס ורחם שבר ונאלך ח'
 טורח ואמר מה זה אלל הפגלות ונפח בס וברוח שפתו
 נחפזו וגל נשאר אלל חפלה אחת מאורס באור לח הוא
 היה עומד לפני ה'כד' של מעלה ידיו מורחטות ובאותו היום
 מוח אביו הקדוש כי פחאוס כבעודה גלישית כסתלק בעת
 הלובו חנה ואכה בדציקות נפלא בחדר שלו ואמר בבחי' רטון
 אסתלק משה כי לערך שני שנים קודם פטירתו היה לריכיס

ז' אלל הרב הק' מנ' מייכל מולאטשוב ה' בנו הקטן חולה
 עד מחר ומיד הגיע ידיעה להרב היל' לך שבחיה
 מדינה רואיס לשרוף ספרים הקדושים של הרב מנ' יעקב
 יוסף מנוללה ויסעס הרב מניחו וזה ל'ב' שבחיס ח' ונחה
 בנו ח' ייחשו עם קבורתו עד ביחשו לביתו ואחר נסייעתו
 נחטק שקורין בל'א היעטר פלעט וסבורים סיו עמת הילד
 אחר ג' ימים נפל זיעה עליו וחזרה בשמתו לגופו כשעבדיו
 מעט סיפ' להס כן הסומרוע חיקף כשילאה שמתו לקחה
 מלחק ח' והוליס הילכל ח' ולא היה רשות להמלך ליכטס
 בהילד רק הוח צעמונו נכנס הסויכל ועמד אלל הפחה ורחם
 שצ"ד הגדול יושבים ומיד רחם שני שילי'ח'ט נושאיס ספר
 שבו רשום כל העמות וכמתא ככד יככד עליהס וחיכף בא'
 מלחק ח' עם ספר הכיות ולא היה שוים חלו ננד חלו עד
 שהביאו ספר ג' והוא ספר היסורין שקיבל כמתמר רז'ל
 עד היכן חבלתה יסורין וכו' ונפלו הרצס הכעוטה ועכו'
 עבור הנשארים היה רואיס לדונו נמיחה והיו רואיס נכאוב
 פתחק ומיד בא אביו הרב מנור'ס היל' ברעש גדול ובצוק'
 גדויה על זה שרואיס לשרוף הספרים היל' הלח גלוי יודע
 לפני נושא'יס שלא לכבודו עשה חז' כילא לכבוד ה' ולחוררו
 יח'

קהל חסידים

יח ובשרהם אח גבו עומד אלל הפתח אמר לו בני מה תהי עושה בבאן והשיב לו אני עומד עוב זמן רב וחזיו יודע על מה ולמה. בקשתי שתמליץ עוב עבורי ואמר בזה בלא אשכח הדבר טוב עבורך. ולעק עוב ע"ד הכשרים כשרהשונה והשיב הב"ד שאין זה הדבר שייך לב"ד שלנו לא לנכרה נועל גבוה וכו' והלך לו הרב הכל ולא מזכר ממנו ובמךך כך עלה לסיכיל הג"ל הרב הק' מוסי' יעקב יוסף בבעמ"ח ולעק חזק ג"ג צביכה ובקובלנות רבה על זה ברוג'ים לברוך כפריו הק' ורחם הג"ל אותו כשעומד אלל הפתח ושמל החוה יוסף מה אחה עושה בבאן והשיב לו כלל וביקש שימליץ עבורי והשיבו כלל אם לא אשכח הדבר עליך טוב והשיבו לברב הג"ל כלל וזין כך הלך לו גיב והוא עומד בפניו נכב כי אין עוזר ואין חומל לו ומיד נשמע קול רעש גדול חצר ממש רעשו לו המלומות והכריזו פלו מקום כי הכשע"ט צענטנו בלא אל ההיכל ורחל אחרו שהוא עומד חיל הפתח שאל אותו יוסף מה עסקך בבאן והשיב לו כלל וגם בקשתי מה הדוני אבי והרב דק"ק פולנאו שימולאו טוב בעדו ושכחו עליו בכך מבקש אני מעלה כבוד קדושתו שימולין טוב עבורי וביקש הרב מהכ"ד שימטירו אלל הכשר 'שלוס ולוח לו שייך לביחו ורלס להטעמב שט ולר'אות נוס שיעשה הכשע"ט ומיד בלא שני חלבים ולקחו אותו והכחו עמו עד ששמללו נכלה מושרחה מוטל על האשפה אמרו לו הכנס בגבלה הזאת ולא רנה בבוט לאופן חזק ומיך למיכה וכוו אותו שיעבד ויבכנכס בגבלה החהל לכזע :

פעשה גורא מאת הרב הצדיק הקדוש חסיד ועני ור"ה זאב וואלף זבנברו .

פ"א בעברו מלובנין דרך לעמברגו זה הלכו כל חסויו העדה לקבל פניו בשמחה וביש נס עשיר גדול אחד במהם לקראחו לדרוש שלמו והרב הג"ל הביא והתבונן בפני העשיר וממ לו דבר לי אליך הער. וישעכו העשיר ידבר הדוני כי שומע בעדו ויחזור לו שמי. זה שני אנשים אחים היו בשיר אחת וה' העשיר העיר מוטל גדול מכל בני עירו וכשני ה' אביון גדול ואחיו העשיר ה' טחן לו נדון פנימה אנשי ביתו זמרו ופשוטו ושיקרו. ויבי היום ויממד אחיו העשיר בלבו. כאל אחי העני איש צנוות ואיש אנוגים והכס מאוד צנימוס בני אדם אולם נדוד הכסף בעבורי נכסו כי אין לו במה לעשות חיל במשחר וקנין וחמת הדוקת יתלציו בשל כל ימי חיו ה' צנימוס. ויועץ עם אלוכיו ומודעני ויעץ כולל יהדיו חשר יי. לו חלף הדומים וישעל לו מסחר עד כי יסרה וירכס. והוא החין לגדריכה צחמלו על אחיו כהמוגל לא חשר בלאהו מרחם אחו יקרה לו ויאמר אחי ידיד נפשי. זה לך אלף אדומים ותקנה לך כחורה כאשר תחוב בעדך אולי יחון ה' אחיך ויוקע מעשר ותאשפות ירים אביון כמון על פי תגדל וסית' ללבו אז תחזור לי את הכסף הזה. ועקל על כפיו את הכף הג"ל והעני קיבל את הכסף בשמחה רבה ויבך את אחיו העשיר ויאמר לו ברוך אתה לה' אחי החייתו. מלאחי מן בעיניך נס לדבר כוס. יהי משטרךך כפולה מה' אלפי שמיים קדיך תרום נעשו וכבוד. ויגל לביתו בשמחה ויעטוק

בנוסחר הלך וגדל עד כי גדל לאורך והנה אחיו העשיר נסך על כללל מהיום הבהו והלה ויד מוט. וימך ומרד ונכסויו פלא אש"ר כל השומע הלנה שתי אזינו ונטשה אביון גדול ויאמרו לו רגענו וזאכינו. הלא ייך לך חלף דומים חשר לית לחאך בימי עלי ומרודו לך קח מנחה אולי לבנה כמה ממנו. ויטיבו דבריכה בעי. וילך לבית אביו ובעברו ובעברו חסידו ולא עיטו דבר. ויהי כנוחריש. וכ יום ויום הלך אליו צביכי והתעטס וזאל לא האין את דברו ול שעה אליו. ומחיו הפני כיהם עט אשכ צביכי היו מעוספין ברעב בעירו: ובחוסר כל וברחוטו כי בלהה נעשו ממוד ויבאו עוד הפעם אליו בבכ ויחננו לו ללמד הטיג"ר הדוני כי בשפע זאל מכליתו ומי לנו בכה להחיות נפשותינו האומליים. ונכ בלהה הזאל לא שמי את דבריו ולא כיה אליו עד כי נפשו יאלה בדברו עמו וימת זולג בשל נמולוח ס'. ונכ העשיר לא החריך ימים אחרי מות אחיו וימ: נכ הוא כחיו וצבאלו נעלום העליון חרטו לו מעסק קשה האלמימ אוחי עלו סחיו ויאמרו לו רנה שעי כי חמדך צימי עמך חמל עלך וזה לך נכ ככך מה וכל העשור אצרי ה' את הכל מהחריך בלא לך ואלה רת לא נרה נפשו בהחמט אליך להצית ככך להטול פה להח אללף כשעמט לו וגם דמו נלרחה מנוך. והנה כמות הנדיק החיו העב צה לפני ב"ד ש"מ הלויך טוב בעד לחיו ואמר כי ימחול לו את ח'ך החר גוס נים נערו חשר ה' לו על האדמטה בחיוו בבדי חשר לא יענה אחיו על ידו. ויאל הדיו נב"ד ש"מ או לקייה על העשיר האצור הפסק דין כאשר פסקו עליו כלל או שיהיה יבואו בגללל והעני הנדיק חור יהי מדקוב ביטורים העני עבי והרעע אחיו היה היה עשיר ויקר חלף האדומים יקבן ממני כל ימי חיו כרוטות לחמיהו מו וימר העשיר מדיט. אולם העני נפש היקרה בלזה קיבל נס זה על פינו וכן היה ויולל את בשעם מולגתה בעשור ובכוד חיו עלל הביון ומכך רעלו על קדקדו לא ה' בן נוחות ולא בן נוסת כחיותו ולא נפשו וסכב על חמקו לדיכיי ויבוא נס להעשיר בע"ד אשר ה' בגלגול חשון אחיו הג"ל ויבקש ממנו ללמד רחם הדוני כי יד חלנה נג צי. ורנכי משונה ומדכאל. חמול נס על נפשי ותן לי פדוטה אחת להחיות את נכסי כי זה שלש ימים לא אכלתי. והעשיר עטכו עווח כך מעל ואל חתמוד אלני ולא חלף את מואזה. והעני הוא מפני רעבוין נפשו כוחויו עזבאו ויפול אללס לרנני העשיר וימת לעד כחן סיפר לו הקדוש ר' וואלף הג"ל ויחי' כשמוע העשיר הוא חת האכריות העשיר הג"ל מה שחברו נטו כלבן. קעס בקול וכמרה עטרות בשרו פלגות החאוהו לחמרו הוא מן כי יסופר גדול קימי לצב העשיר הזה וגודל ספרויו. הכשמוע כוחת. שטוט שמיס על זמת. הכן. עשה. אז פתחה הרב הקדוש את פיו וממר נו הוי נוגד ומרנה החת הוא החכור. היה החיש העני נכסו ומדוכלו ב כריתים חשר התמול בגלחך מעטליה. מהמד המקורר הכס והמתקן לפיך צהחיות עליו לחת לו פרטות לחיותו מה נפשו ויתלה לא הקשבת לדבריו ויפול לפיך חללס ויאל נפשו הסבורה בלא חריך הוא הג"ל ואלה הוא חשר לית ממט בגלגול דרשון חמך הדומים. והרב הקדוש פנח שרף לו ואל רנה עוד לרחות מה פניו ויבט לדוכו.

טיפרו רבים וכן שלימים מהרב הנדיק קדוש עליון מו' זאב מבארלס זאל מתימחוהו ונשכחו שיהי לאין עשירו פשו אחת נתקוטטפו וזלחו הרבנות נכ מערחת ביקו ואמרה ללכת עמיה לב"ד לחכות אותה ממון מעטעה אחת שהיה לה עמיה כן אכשמוע הרב קדוש דבריה וילכס איש בגדו וליך לב"ד חן אכסבורה ובערנות שילך לנשון בעדה אמורה לו ולמה לו חלך עמה לפני חלך לבני היה זילעה דבי דינה רווח וישן לה לא בגללך אנכי חלך